

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA DĚJIN UMĚNÍ

DÍLO MALÍŘE OLDŘICHA KONÍČKA
(1886-1932)

Bakalářská diplomová práce

GABRIELA POLÁKOVÁ

Vedoucí práce: prof. PhDr. Ladislav Daniel, Ph. D.

Olomouc 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci na téma Dílo malíře Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) vypracovala samostatně a uvedla veškeré prameny a literaturu.

Tato práce čítá 152 750 znaků.

V Olomouci 22. 6. 2016

Gabriela Poláková

Poděkování

Prvně bych chtěla poděkovat panu prof. PhDr. Ladislavu Danielovi, Ph.D. za odborné vedení mé bakalářské práce.

Děkuji také své rodině za jejich podporu, kterou mi projevili v průběhu celého studia

Obsah

1. Úvod.....	- 6 -
2. Dosavadní stav bádání	- 8 -
3. Život Oldřicha Koníčka	- 10 -
3.1 Narození v Kutné Hoře.....	- 10 -
3.2 Počátky studií a umělecké kariéry	- 11 -
3.3 Umělecká kariéra	- 12 -
3.4 Osobní život umělce	- 15 -
4. Významné výstavy a ocenění.....	- 15 -
4.1 Chronologický seznam výstav Oldřicha Koníčka	- 29 -
4.1.1 Autorské výstavy	- 29 -
4.1.2 Účast na výstavách	- 30 -
4.2. Ocenění Oldřicha Koníčka	- 33 -
5. Koníčkova malba.....	- 34 -
6. Charakter malířova stylu	- 36 -
7. Závěr	- 39 -
8. Katalog vybraných děl Oldřicha Koníčka	- 39 -
8.1 Malby.....	- 39 -
8.1.1 Malby bez datace.....	- 80 -
8.2 Akvarely a kresby	- 89 -
8.2.1 Akvarely a kresby bez datace.....	- 96 -
8.3 Plakáty.....	- 99 -
9. Příloha - publikované novinové recenze o Oldřichu Koníčkovi.....	- 100 -
10. Prameny a zdroje	- 117 -
10.1. Publikace.....	- 117 -
10.2 Katalogy	- 117 -
10.3 Periodika	- 120 -
10.4 Internetové zdroje	- 121 -
11. Seznam obrazové přílohy	- 121 -
11.1 Obrazy.....	- 121 -
11.2 Kresby	- 123 -
11.3 Plakáty.....	- 124 -
12. Obrazová příloha	- 125 -
13. Summary.....	- 141 -
14. Anotace.....	- 142 -

1. Úvod

Tato bakalářská práce pojednává životě a díle kutnohorského malíře, narozeného v 80. letech 19. století, malíře Oldřicha Koníčka. Umělec, narozený do doby plodné etapy českého malířství v dynamickém a intenzivním rozkvětu. Do doby, která s pokorou a respektem, ale především otevřena novým podnětům, přijímá vlivy moderního umění a je příznačná touhou neustálého nového poznávání. To vše můžeme nalézt v dílech Oldřicha Koníčka. V průběhu svého života platil spíše za umělce inklinujícího k tradicionalismu a konzervativnějším formám projevu českého moderního malířství. Svou vášeň a nadšení pro umění potvrzoval po celý svůj krátký život aktivní tvorbou.

Krátce po nástupu do studií na Akademii výtvarných umění v Praze prostřednictvím prvních výstav oslovil svou prací širokou společnost. Následně se přihlásil ke členství v uměleckých sdruženích. Členem Umělecké besedy, výtvarného spolku již s dlouholetou tradicí, se stává v roce 1909. Nadcházejícím rokem vstupuje do sdružení, které je pro Koníčkovu tvorbu značně přínosnější a inspirativnější, do Spolku výtvarných umělců Mánes. Po celý svůj život je aktivním členem. Zúčastnil se všech pořádaných výstav tohoto sdružení, včetně několika zahraničních.

Ačkoliv následoval vlastní ideje a představy svých osobních malířských vizí, patří Oldřich Koníček často mezi opomíjené a nedocené umělce. Ani v průběhu malířova života se kritikou moc nešetřilo. Nenechává se však odradit. Malíř, pro něhož představovala výtvarná tvorba skoro denní potřebu a nutnost, pracoval s vytrvalostí, houževnatostí a neskutečnou pílí, která je v jeho dílech velmi dobře znát. Jde o oddanou práci, která nemusí vždy prokazovat nejvyšších kvalit, ale přesto z ní můžeme čerpat opravdovou upřímnost malířova procítěného projevu. Právě již zmíněná vytrvalost a preciznost jsou dva nejmocnější aspekty jeho práce, které lze v dílech čitelně rozpoznat. Často se připomínají jako ty nejocitelnější faktory Koníčkovy práce.

Oldřich Koníček prošel za svůj život několika různými fázemi charakteru své tvorby. V raných pracích se s určitostí setkáme s rytmizovaným rukopisem, vedeným francouzským impresionismem. Následně jej však velmi rychle střídá pojetí tvorby Paula Cézanna, či figurální příklad Henriho Matisse. Na okamžik se přikloní i ke kubizujícím tendencím Derainovým nebo ke krajinářskému příkladu Maurice de Vlaminck. Ať už se v průběhu tvorby malíř přibližoval ke svým vzorům více či méně, nikdy divák nenabyde dojmu pouhého slepého parafrázování francouzských velikánů. S nástupem dvacátých let 20. století se nechá ovlivnit vlnou neoklasicismu. O tom ostatně svědčí i Koníčková sebejistota, projevená v snědých ženských aktech.

V meziválečném období se spousta umělců rozhodla reflektovat hrůzné důsledky války. I přesto, že se Oldřich Koníček válečných bojů 1. světové války osobně účastnil na italské frontě, zřejmě neměl potřebu tyto životní zkušenosti předávat a odkazovat na svá plátna. Jedinou výjimkou, již podstoupil, byla zakázka malovaná pro Památník odboje. Cyklus 41 maleb s názvem *Z italských bojišť*, je nejrozsáhlejším souborem, který Koníček namaloval. Výběr z těchto děl je v obrazové příloze této práce.

Když pomíneme zmíněný válečný cyklus z Itálie, plátna Oldřicha Koníčka znají i jiné, mnohem líbeznější náměty krajin. Umělec byl zcestovalý, rád poznával nová místa. V rámci studijních cest podnikl hned několik výprav do zahraničí. Francie jej přitahovala nejvíce. První velká cesta vedla do Paříže, ještě v dobách studií na pražské Akademii. Náměty běžného života ulice, či pařížské domy a hotely nejsou výjimkou. Čerpá ze zdrojů nových inspirací. Později se na plátně setkáme i s námětem života na Balkánském poloostrově, které reflektují malířovu návštěvu Jugoslávie, v letech neoklasicistní tvorby. Ve věku 40 let se opět a rád navrací na francouzskou půdu. Před svou předčasnou smrtí podnikne ještě dvě výpravy, díky kterým čerpá z námětů pařížských ulic, ale lákavý byl pro něj i venkov. Umělcova malba znovu ožila, nabyla jasnosti a optimismu. Malíř dozrává do své velikosti, ustálí své formy. Pozdní krajinomalby, z posledních návštěv Francie, v letech 1925 a 1927, patří k umělcovým nejlepším pracím vůbec. Oldřich Koníček měl slibně nakročeno pro další osobní malířský rozvoj.

Po malířově smrti, v roce 1932, následovalo několik posmrtných a upomínkových výstav. Na jeho dílo se nezapomíná ani při jubilejních expozicích Mánesa. Měl se čím prezentovat. Za svůj život s určitostí vytvořil přes 340 maleb, 90 kreseb a akvarelů.

V 50. a 60. letech 20. století dochází k upozadění jeho tvorby. Koníčkovy práce opětovně připomněly výstavy v 70. a 80. letech, mezi nimiž byly i významné souborné expozice. Největší návrat umělcových děl do prostor výstavních sálů galerií představují 90. léta 20. století, počínaje ihned rokem 1990 s velkou soubornou výstavou.

Dnes jsou podmínky pro seznámení se s díly malíře celkem obtížné. Jeho krajiny či tmavovlasé ženy nejsou běžně vystaveny ve stálých expozicích moderního umění českých galerií. Možnost shlédnout tyto práce tedy spočívá v návštěvách jednotlivých depozitářů uměleckých sbírek. Především ve sbírkách pražských galerií nalezneme hojně zastoupení malířových děl. Jmenovitě se jedná o Národní galerii (NG), v jejímž depozitáři je uloženo až 23 prací, pražský Vojenský historický ústav (VHÚ), pyšníci se ve svých sbírkách rozsáhlou řadou obrazů cyklu Z italských bojišť, či Galerie hl. města Prahy (GHMP) se čtyřmi Koníčkovými díly. Na moravské půdě čítáme čtyři malby a jednu kresbu v depozitáři Moravské galerie v Brně (MG Brno). Výjimkou není ani přítomnost umělcových prací v aukčních síních.

Svou badatelskou činnost zaměřuji především na rekonstrukci malířova životopisu, jehož součástí jsou Koníčkova životopisná data a zaznamenání důležitých okamžiků malířova života. Cílem mé práce je znovu připomenutí umělce výtvarného díla a jeho přínosy české výtvarné scéně, zprostředkovat seznámení s jeho prací i činností, která se k životu malíře úzce váže a na závěr analyzovat východiska Koníčkovy tvorby – malby i kresby.

Hlavními zdroji pro mou badatelskou činnost představovaly katalogy výstav malíře Oldřicha Koníčka, studium reprodukcí jeho prací a přímé osobní seznámení se s malířovými díly v autopsii.

2. Dosavadní stav bádání

O Oldřichu Koníčkovi nebyla doposud sepsána žádná odbornější publikace či monografie, která by zaznamenala jeho krátký život a výtvarnou tvorbu. Hlubší

seznámení s jeho dílem je možné v medailoncích konkrétních katalogů k jednotlivým výstavám. Důležité informace poskytují především úvodní slova k jeho autorským výstavám. Účast Koníčkových děl na členských výstavách byla hojná, především pod záštitou Spolku výtvarných umělců Mánes, jehož členem se Koníček stává v roce 1910. Informačně bohaté jsou válečně tematizované výstavy, které projevují zájem o umělcův válečný cyklus ve svých expozicích.

Dílo Oldřicha Koníčka zřejmě nejvíce v průběhu malířova života sledoval, zaznamenal a zhodnotil historik umění a profesor Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze, Jaromír Pečírka. Jeho úvodní slova doprovází katalogy malířových souborných výstav po několik let za sebou. Jmenovitě to jsou čtyři hlavní Koníčkovy autorské expozice s podobnými, jednoduchými a výstižnými názvy:

Oldřich Koníček, Soubor prací z let 1920 – 1922, konající se roku 1922.¹

Oldřich Koníček, Soubor prací z let 1916 – 1923, z roku 1923.²

Oldřich Koníček, Soubor prací z let 1924 – 1925, vystaven v roce 1925,³ ale i *Oldřich Koníček, Soubor prací z let 1926 – 1927*,⁴ výstava z března 1928. V úvodním slovu poslední jmenované výstavy Pečírka výrazně ocení malířovu práci a snahu. Všimá si dozrání umělcova projevu, který je patrný v jeho krajinomalbách, zhotovených v průběhu pobytu v rámci studijní cesty ve Francii.

Představu o Koníčkově tvorbě a díle podávají i krátké články umělcova vrstevníka Karla Čapka. Tyto zmínky o malířově práci najdeme především v periodiku Lidové noviny. Výtvarné názory Čapka a Koníčka se až natolik vzájemně neztotožňovaly. Není výjimkou, že v člancích najdeme i pár kritických slov na Koníčkovu adresu. Výběr z Čapkových článků je zařazen v příloze této bakalářské práce.

Po roce 1932 následují medailony katalogů v upomínkového duchu. Kolem 40. let 20. století se Koníčková díla prezentují na třech významných posmrtných souborných výstavách. Malířův život a dílo v úvodu katalogů k daným expozicím shrnul český kreslíř a grafik Josef Richard Marek, který byl i kurátorem těchto výstav

¹ Jaromír Pečírka, *Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922* (kat. výst.), Síně Mánes v Praze 1922.

² Jaromír Pečírka, *Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové muzeum v Brně 1923.

³ Jaromír Pečírka, *Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1924 – 1925* (kat. výst.), Síně Mánes v Praze 1925.

⁴ Jaromír Pečírka, *Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927* (kat. výst.), Síně Mánes v Praze 1928.

Oldřicha Koníčka. Po výstavě v roce 1942,⁵ pořádané k desetiletému výročí malířova úmrtí malíře, nastává dlouhodobější odmlka v prezentování děl a tím i vývoj jakéhokoliv dalšího bádání o malířově životě.

Nejvíce, i pro mne osobně, badatelsky výchozích informací poskytuje katalog ke Koníčkově autorské výstavě v Galerii U Řečických. Tato galerie dodnes působí ve Vodičkově ulici v Praze. V roce 1976 zde bylo vystaveno několik Koníčkových zásadních děl, především ze sklonku života; z rozmezí let 1927 – 1931. Autor katalogu i kurátor výstavy, Prokop Hugo Toman, podává bohatý sled informací od roku ukončení malířových studií na kladenském reálném gymnáziu. Nevynechá následná důležitá léta studií na Akademii, včetně poznámek ke všem výstavám, jichž se Koníčkově dílo účastnilo. Podá informace o důležitých statích, které byly o malíři napsány v různých periodikách, až do roku Tomanem pořádané výstavy, 1976.⁶

V roce 1990 se umělcovou prací zabývala Dagmar Finková, autorka katalogu souborné výstavy Oldřicha Koníčka s názvem *Z italských bojišť*. Medailon poskytuje důležité informace nejen o malířově životě, ale také o samotném výtvarném cyklu.

Důležitým východiskem je také bádání kurátora především kutnohorských výstav, Aleše Rezlera. Jeho úvodní slovo k souborné výstavě tří rodáků z Kutné Hory – *Jaroslava Jareše, Oldřicha Koníčka a Josefa Jana Šedivého*, poskytuje nové východisko bádání s novými uvedenými prameny článků a statí periodik.

3. Život Oldřicha Koníčka

3.1 Narození v Kutné Hoře

Nepodařilo se zatím s jednoznačností zjistit, zda se malý Oldřich narodil do umělecky založené rodiny. Otec malíře, pan JUDr. František Koníček, zastával funkci zemského advokáta v Kutné Hoře po celý svůj život. Rodným městem mu však byly Sány, tehdy spadající pod okres Poděbrady. Odtud pocházeli i rodiče dr. Františka Koníčka. Děd Jan Koníček vyrůstal v Sánech, v domě č. 16. Toho však malý Oldřich nikdy nepoznal, neboť děd zemřel již před jeho narozením. Babička Marie Koníčková,

⁵ www.abart-full.artarchiv.cz

⁶ Prokop Hugo Toman, *Oldřich Koníček. Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie U Řečických v Praze 1976.

narozená do rodiny Josefa Herčíka v domě č. 20. Matrika vypovídá o chalupnickém původu obou rodin.

Matka malíře Marie Koníčková, rozená Pavalová, pochází přímo z Kutné Hory. V Kutné Hoře bydleli i Oldřichovy prarodiče z matčiny strany – měšťan a obchodník Vincenc Pavala a Marie Pavalová, narozená do rodiny *officiála* krajského kutnohorského soudu Josefa Hlavatého a jeho manželky Marie. Bydleli v domě č. p. 96.

Malíř Oldřich František Koníček se narodil 12. října 1886 v Kutné Hoře v domě č. p. 96. Jedná se o dům, který dnes stojí na kutnohorském Palackého náměstí se stejným popisným číslem. U Oldřichova narození asistovala porodní bába Marie Píčová, která v těchto letech v Kutné Hoře působila.

Marie Pavalová, Oldřichova babička, byla svědkyní při malířově křtu. Jeho kmotrou se mu stala jeho prababička – Marie Hlavatá, matka uvedené svědkyně. Oldřichův křest provedl 28. října 1886 kaplan Stanislav Červ.⁷

3.2 Počátky studií a umělecké kariéry

O Oldřichově mladém věku a dospívání mnoho informací zaznamenáno není. První vzdělání se mu dostává na kladenském reálném gymnáziu. Jeho učitel Alois Bouda, otec Cyrila Boudy, jej vede až k úspěšnému absolvování této školy ukončené maturitní zkouškou, v roce 1907.⁸

Po maturitě ve svých dvaceti letech nastupuje na Akademii výtvarných umění v Praze do třídy Vlaha Bukovace. Ve studiu se mu daří, již po pouhém ročním působení je jeho studijní výkon oceněn výroční cenou Akademie.

Zdá se, že následujícím rokem 1908 se dostává do povědomí širší veřejnosti. Se svými díly se účastní významné mezinárodní výstavy Krasoumné jednoty v Domě umělců Rudolfinum. Poutá na sebe pozornost kritiků, kteří zaznamenají talent mladého začínajícího malíře. Zjevně uměla Koníčková díla zaujmout svým doposud impresionistickým stylem, který jeho prvotním malířským počínům velmi svědčí. Nejde však jen o pasivní zhlédnutí se v dílech francouzských mistrů. Mladý malíř stále

⁷ Matriční kniha narozených 1882 – 1887 Kutné hory, svazek č. 41, Státní oblastní archiv v Praze, 2007, s. 346.

⁸ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

hledá nová a nová východiska charakteru své malby a hledá je v této době ve výrazně pastózním rukopise a bohaté barevnosti. Výstavou v Rudolfinu překvapí zejména Karla Matěje Čapka Choda, jenž ve svém článku mladého malíře označí za největší objev výstavy.⁹

3.3 Umělecká kariéra

V roce 1909 se stává členem Umělecké besedy, spolku, který má v českých zemích již mnohaletou tradici. Ve stejném roce podniká studijní cesty do Holandska či Německa,¹⁰ které svědčí o malířově touze po neustálém sebevzdělávání.

Členství v Umělecké besedě však nemělo dlouhého trvání. S rokem 1910 Koníček přestupuje do Spolku výtvarných umělců Mánes. V té době však stále studuje na Akademii, což se neslučovalo s podmínkami pro přijetí ve jmenovaném sdružení. I navzdory přísně nastoleným pravidlům je však přijat. Důvodem malířova rozhodnutí o přestoupení z Umělecké besedy do Mánesa byl stávající program sdružení, malířovu přesvědčení bližší. Poskytoval mu širší pole pro uplatnění nových stylových možností v malířské práci. V tomto členském svazku setrval už po celý svůj život. Zúčastnil se všech pořádaných členských výstav, včetně zahraničních.

V roce 1910 Oldřich Koníček na Akademii vstupuje do malířské speciálky profesora Rudolfa Ottenfelda. Mladý malíř prokazuje svou píli a cílevědomost i v následujících letech. Ještě před ukončením akademických studií navštěvuje Francii. Tato zkušenost naprosto změnil jeho dosavadní výtvarný názor. V Paříži setrvá zhruba dvě léta, až do roku 1912. Tímto rokem také završí svá studia na pražské Akademii v malířské speciálce Rudolfa Ottenfelda, který na Akademii působil mezi léty 1910 – 1913.¹¹

Francie malíři učaruje natolik, že se do ní opět navrácí ještě v roce 1912 v rámci své druhé studijní cesty. Zapiše se i na italskou Akademii Colarossi.¹²

Jak je výše předznamenáno – rok 1913 představuje změnu v Koníčkově tvorbě. Zcela upouští od dřívějších impresionistických tendencí. Přestává ho zajímat plenér

⁹ Ibidem

¹⁰ Ibidem.

¹¹ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

¹² Ibidem.

a dělený rukopis v drobných barevných skvrnách.¹³ Pozornost malíře se orientuje na tvorbu Paula Cézanna, vedle něj stávají vzorem také André Derain, Othon Friezs, či Henri Matisse. Ve stejném roce vystavuje jako jediný Čech v Salon des Indépendants.¹⁴ Účast v Salónu Nezávislých se zaslouhuje za členství v *Union Internationale des Beaux Arts et des Lettres*¹⁵ Tyto skutečnosti dokazují vážný zájem a zálibu ve francouzském umění. Možná i proto jej také Karel Teige v roce 1920 nazývá „jedním z nejfrancouzštějších ze všech členů své generace“, což znamenalo velké uznání.¹⁶

Léta 1. světové války prožil malíř Oldřich Koníček na italských bojištích. V roce 1914 narukoval v hodnosti důstojníka. Zajisté lze tvrdit, že válka pozastavila slibný vývoj malířovy kariéry.

Po návratu z fronty je opětovně povolán do Itálie. Ihned v roce 1919 je pověřen zhotovením rozsáhlého souboru maleb s názvem *Z italských bojišť*. Cyklus vzniká na zakázku pro Památník odboje. Jeden obraz válečného cyklu byl darován pařížské Invalidovně, dar byl uskutečněn v roce 1936. Během 2. světové války bylo devět děl ze souboru odcizeno.¹⁷ Zbylá a zachovaná část obrazů je dnes majetkem Vojenského historického ústavu v Praze.¹⁸

Poválečná malířská dokumentace bojišť 1. světové války se netýkala jen Koníčka. Vedle něj byli povoláni i další umělci, kterými byli např. Vincenc Beneš, Ladislav Šíma, Otakar Nejedlý, Jan A. Zeyer, či Bohuslav Harna. Všichni zmínění vystavují svá díla, taktéž malovaná na zakázku Památníku odboje, v pražském Belvederu v roce 1920. Tato expozice se nesetkala s kladným ohlasem veřejnosti. Vzpomínat na válečné časy nebylo žádoucí. Ve stejném roce jsou malířova díla vystavena ještě v Košicích a v Bratislavě.¹⁹ Vedle čtyř výstav konajících se v Československé republice proběhly i významné expozice zahraniční, a to v Benátkách²⁰ či švýcarském Bernu.²¹

¹³ Ibidem.

¹⁴ Ludvík Ševeček, *Čeští malíři ve Francii I* (kat. výst.), Dům umění v Gottwaldově 1982.

¹⁵ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

¹⁶ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

¹⁷ Dagmar Finková, *Oldřich Koníček. Z italských bojišť* (kat. výst.), Rabasova galerie v Rakovníku 1990.

¹⁸ Ibidem.

¹⁹ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

²⁰ Ibidem.

²¹ *Exposition d'Art Tchecoslovaque, S. V. U. Mánes* (kat. výst.), Kunsthalle Bern 1919.

S pominutím poválečných dozvuků se Koníček opětovně navrácí ke své řádné práci. V roce 1921 dostává stipendium, jenž mu umožní vycestovat na studijní cestu na území dnešního Slovenska. V témže roce vystavuje na souborné výstavě v Lomnici nad Popelkou.²²

Přesně po dekádě nastává v jeho tvorbě další převrat. Rokem 1922 se námět umělcových obrazů se pozvolna mění. Pozornost se od krajin přesouvá k aktům. Neznamená to však, že by krajinářství zcela opustil. I krajiny nadále rozpracovává, však v menší míře. Nezůstává pozadu ani s účastí na expozicích. Vystavuje s S.V.U. Mánes v Praze. Další významnou expozicí je mezinárodní výstava pořádána v Římě. Ani zde neschází Koníčkovy malby.²³

Následujícím rokem 1923 se malíř zúčastní souborných výstav v Kutné Hoře²⁴ a Brně.²⁵ Brněnské uměleckoprůmyslové muzeum zrekapitulovalo umělcovu práci za posledních sedm let. Současně se tím poukázalo i na již patrnou změnu námětu jeho obrazů, ve kterých „dozrál a dorostl svých forem“.²⁶ V tomto roce se účastnil i oficiální výstavy Mánesa ve Vídni.²⁷

Malířův přívětivý postoj k zahraniční spolupráci a zájem o navázání kontaktů se naplno projevil v roce 1924. Má možnost prezentovat své práce v Lublani, Záhřebu a Bělehradě, v rámci členské výstavy S.V.U. Mánes - *Razsava češke moderne umetnosti – Društvo upodabljajočih umetnikov Mánes iz Prage*.

Z Koníčkových komentářů k této výstavě vycítíme jeho skutečný náboj a nadšení pro určitou organizaci této výpravy. S živostí komentuje průběh putování po tehdejší Jugoslávii. Doufá i v další „bratrskou“ spolupráci.²⁸ Tatáž díla umělců „Mánesa“, navracející se zpět do domoviny byla vystavena v daném roce i na výstavě v Českých Budějovicích.²⁹

²² Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

²³ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

²⁴ Jaromír Pečírka, Zprávy. Samostatné výstavy členů neb jejich účast na cizích výstavách., *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 31.

²⁵ Pečírka, 1916 – 1923 (pozn. 2).

²⁶ Pečírka, 1916 – 1923 (pozn. 2).

²⁷ Jaromír Pečírka, *Katalog souborné výstavy obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy* (kat. výst.), Výstavní sál Musea v Hradci Králové 1925.

²⁸ O. Koníček [Oldřich Koníček], O výstavách „S.V.U. Mánes“ v Jugoslávii, *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 198 – 199.

²⁹ Jaromír Pečírka, Výstava S.V.U. Mánes v Budějovicích, *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 224.

Před náhlým předčasným odchodem navštíví malíř ještě dvakrát v milovanou Francii. Maloval rušný život v pařížských ulicích, ale i poklidnou atmosféru venkova, za hranicemi velkoměsta. Důsledkem tohoto pobytu zaznamenáváme v malbě nový náboj a jiskru. Plátno znovu ožije temperamentem a barevností, což jasně odráží malířovu osobní spokojenost. Francii navštívil v letech 1925 a v létě 1927. Po návratu ze zahraničního pobytu prezentuje svá francouzská díla na souborné výstavě v březnu roku 1928. Poslední výstavou, které se malíř může osobně zúčastnit, je jeho souborná výstava v září 1930.

3.4 Osobní život umělce

O osobním životě malíře Oldřicha Koníčka prameny mnoho nevyprávějí. První zmínky nacházíme z dob ukončení studií na Akademii. V roce 1914 se usadí v Praze. Žije v její městské části Královských Vinohradů.³⁰

Obraz *Portrét dámy*, nebo také *Podobizna paní Koníčkové*, vypovídá o skutečnosti, že umělec byl ženatý. Tuto informaci sdílel dřívější majitel zmíněného obrazu – rodinný přítel, který informuje i o synu umělce, jmenovci, Oldřichu Koníčkovvi ml.³¹

Malíř Oldřich Koníček umírá v důsledku postižení mozkovou mrtvicí 17. července 1932 v Žehuni u Poděbrad. Zde strávil poslední týden života na letním pobytu se svou rodinou.³² Periodikum *Volné směry* uvádí odlišné datum úmrtí - 16. července 1932.³³ Pohřeb umělce byl stanoven na středu 20. července 1932, ve 14 hodin v Kutné Hoře, v místním kostele Panny Marie na náměstí, stojícím nedaleko malířova rodného domu. Smutečního ceremoniálu se v hojném zastoupení zúčastnili i členové Spolku výtvarných umělců Mánes. František Janoušek, dlouholetý přítel Koníčkův z řad „Mánesáků“, pronesl smuteční řeč nad malířovým hrobem.³⁴

4. Významné výstavy a ocenění

³⁰ 49. členská výstava S.V.U. Mánes (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1914.

³¹ www.galerie-narodni.cz

³² [šifra] ma, Malíř Oldřich Koníček zemřel, *Lidové noviny* XL, 1932, č. 361, 19. 7., s. 3.

³³ František Janoušek, Smuteční řeč nad hrobem Oldřicha Koníčka, *Volné směry* XXIX, 1932, č. 1, s. 161-162.

³⁴ *Ibidem*.

Koníčková raná malířská kariéra se slibně rozvíjí ihned zpočátku. Již po roce studií dostává ocenění Výroční ceny Akademie výtvarných umění v Praze, kterou získá v době působení v malířské speciálce vedené Vlahem Bukovacem.

Prvotní malířovou velkou a významnější výstavou, je mezinárodní výstava, pořádaná Krasoumnou jednotou v roce 1908. Koníček se svými impresivními obrazy osloví veřejnost, včetně kritiků a upoutá jejich pozornost.³⁵ Pouze ojedinělé případy vedly k další pozdní spolupráci malíře s Krasoumnou jednotou. V průběhu nadcházejících dvou let se stal členem Umělecké besedy, kterou však záhy opouští a vstupuje do S.V.U. Mánes. V této organizaci setrvá po celý svůj život. Během své činnosti v Mánesu se zúčastní všech výstav pořádaných tímto výtvarným spolkem.

Následující dvě léta tráví umělec průběžně v Čechách a ve Francii. První cestu uskuteční v roce 1911, záhy následuje i druhá o rok později. Zápisem na italskou Akademii Colarossi ve Francii je mu umožněno vystavovat v Salónu Nezávislých, a to jako jedinému Čechu.³⁶

Vůbec první umělcova účast na významné členské expozici pořádané v českých zemích proběhne v měsících květnu a červnu roku 1914. V pořadí 46. výstava S.V.U. Mánes představí nejen tři Koníčkovy olejomalby – *Na Marně*, *Zátiší* a *Bílé zátiší*³⁷ – ale také titulní plakát této výstavy s vyobrazeným „symbolistním věčným stromem života už následující kubizující kroky Derainovy.“³⁸ Reprezentace v podobě plakátu je poněkud ojedinělou záležitostí. Malíř se více tvorbou tohoto typu nezabýval.

V průběhu válečných let nebyla prezentace umělcových děl nijak valná. Svou roli zřejmě sehrál fakt, že Koníček sám nebyl v domovině přítomen. Narukoval jako důstojník na italská bojiště, která ihned v následujícím roce po ukončení války zvěčnil na svá plátna, v rámci zakázky pro Památník odboje.³⁹ S poválečným rokem přicházejí další možnosti prezentace děl na členských výstavách. Díla umělců „Mánesa“ tentokrát osloví návštěvníky expozic švýcarských měst – konkrétně v Curychu, Basileji,⁴⁰

³⁵ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

³⁶ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

³⁷ *46. členská výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), v Praze 1914.

³⁸ Milena B. Lamarová et al., *Český kubismus. Architektura a Design 1910 – 1920* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze 1991.

³⁹ Finková (pozn. 17).

⁴⁰ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

ale také v Bernu. V místní výstavní síni Kunsthalle vystaví své dílo *Koupající se*, na expozici trvající od 5. července do 3. srpna téhož roku.⁴¹

53. souborná výstava S.V.U. Mánes, v říjnu a listopadu 1920, představí čtyři Koníčkovy olejomalby, jmenovitě: *Podzim u Troje, Dřevorubci, Z Valašska, Moravská Ostrava a Vítkovice*. Každé z těchto děl bylo prodejné. Výstava se konala v Obecním domě.⁴² Vůbec první autorská expozice malíře Oldřicha Koníčka je zahájena 13. listopadem, tentokrát pořádaná Krasoumnou jednotou. Jde o první velkou výstavu tohoto typu, realizovanou taktéž v Obecním domě. K vidění je 120 děl, čímž návštěvník získá jasný přehled o celé jeho dosavadní práci. Tato expozice trvá do 7. prosince téhož roku.⁴³

S *Výstavou bojišť*, taktéž pořádanou v roce 1920, se sdruží jednotlivá díla a cykly maleb Oldřicha Koníčka, Vincence Beneše, Otakara Nejedlého, Ladislava Šímy, ale i Bohuslava Harny nebo Angela Zeyera, v pražském Belvederu. Tato expozice nebyla úspěšná. Válečné události byly ještě příliš živé.⁴⁴ Výstavu nepodpořil ani Karel Teige svým kritickým slovem v periodiku *Čas*.⁴⁵

O rok později, v roce 1921, vystavuje Koníček na své souborné výstavě v Lomnici nad Popelkou.⁴⁶ V malbě navazuje na svá předválečná témata. Tento přežitek však v jeho tvorbě nemá dlouhého trvání. V díle nastává změna, která je patrná na nadcházející souborné výstavě v říjnu a listopadu roku 1922.⁴⁷ Vystavená díla jsou přirozeně srovnávána s jeho poslední autorskou výstavou v roce 1920. Nynější práce se zdají vyspělejšími, neboť soubor vzniká v rozmezí let 1921-1922, v čase měnícího se Koníčkovy stylu.

Po srovnání vystavených maleb s francouzskými impresionistickými díly v jeho malbě stále přetrvává naturalismus bez vyvážené osnovy a svrchovanosti. Tím obrazy postrádají zformovanost a větší plastičnost. Malíř se zřejmě stále více cítil sebejistěji v krajinomalbě, než v nastupující figurální rovině svých děl, v podobě neoklasicistních

⁴¹ *Exposition d'Art Tchecoslovaque, S.V.U. Mánes* (pozn. 21).

⁴² *53. členská výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1920.

⁴³ *Oldřich Koníček. Souborná výstava* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1920

⁴⁴ Finková (pozn. 17).

⁴⁵ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

⁴⁶ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

⁴⁷ Pečírka, 1920 – 1922 (pozn. 1).

aktů. Obrazy postrádají dřívější lehkost plenérových barev, nyní spadají spíše do teplých tónů a celkový dojem a styl malby pochází z dob před impresionistických.⁴⁸

Malířovu tvorbu bylo možné vidět také za hranicemi Československé republiky – v srpnu a září v roce 1924 vystavoval několik svých děl i v Národní galerii slovinské Lublaně s názvem *Razsava češke moderne umetnosti – Društvo upodablajočih umetnikov Mánes iz Prage*. Tato díla byla dále představena i v Záhřebu a Bělehradě. Všechny výstavy probíhaly pod záštitou S.V.U. Mánes.

Sám malíř, zástupce S.V.U. Mánes v cestovatelské výpravě, dokládá své nadšení v komentáři k této skutečnosti v periodiku *Volné směry*. Zmiňuje se o celkové přípravě výstavy, taktéž o lidech, kteří stojí za tímto projektem, jenž vznikl na popud profesora lublaňské univerzity a bývalého zástupce Národní galerie v Lublani, dr. Mesesnela, stojí. Dále jmenuje i tehdejšího předsedu lublaňské galerie, dr. Zormana, či dr. Kozáka.

Soubor 326 prací, čítajících obrazy, sochy, grafické listy a architektury, byl odeslán do Lublaně, kde tato výstava získala „*krásný prostor Jakupičova pavilonu*“⁴⁹ zmíněné Národní galerie. Zahájení výstavy probíhalo za účasti významných hostů, předních představitelů obou zemí.⁵⁰ Koníček byl potěšen i velkým zájmem o přednášky, pojednávající o československém současném moderním umění, které se k této příležitosti konaly.

V Záhřebu, kde výstava Mánesa pokračovala, se členové setkávají s poněkud chladnějším přístupem i možnostmi prezentace, než tomu bylo v Lublani. Avšak malíř popisuje toto místo jako proměněnou možnost k navázání přátelských kontaktů se zdejší uměleckou společností.⁵¹

Poslední městem vystavujícím zmíněný soubor byl Bělehrad.. Možnost opatřit adekvátní prostory pro prezentování uměleckých děl zde byla nejobtížnější, proto se výstava konala v aule bělehradského gymnázia. Koníček, poněkud mírně zklamán, vystihuje tento fakt slovy, že bělehradská společnost „*nemá ve svém obecnstvu zájem a porozumění pro výtvarné tvoření*.“

V Bělehradu tuto výstavu zaštitoval výtvarný spolek s názvem *Cvjeta Zazorič*,

⁴⁸ J. Č. [Josef Čapek], Pražské výstavy. Výstava obrazů Oldřicha Koníčka, *Lidové noviny* XXX, 1922, č. 548, 2. 11., s. 7.

⁴⁹ Oldřich Koníček, O výstavách „S.V.U. Mánes v Jugoslávii“, *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 198 – 199.

⁵⁰ Ibidem.

⁵¹ Koníček, O výstavách „S.V.U. Mánes v Jugoslávii“ (pozn. 49), s. 200.

obdoba naší Umělecké besedy. Hlavně jejich zásluhou zde sklidila výstava S.V.U. Mánes úspěch, a tak české umění mělo možnost promluvit do jiné kultury.⁵²

Prokop Hugo Toman nadále odkazuje i na další výstavu, již se Koníček v roce 1924 účastnil, a to na Mezinárodní výstavu v Pittsburghu.⁵³

V závěru roku 1924 pořádá Mánes svou Vánoční výstavu. Zde má vystavena svá čtyři díla *Na labské tůni*, *Zátiší*, *Mlýn*, *Podzim*.⁵⁴

Od 25. února s trváním do 8. března 1925, pořádá S.V.U. Mánes, netradičně ve výstavním sále Muzea Hradce Králové, soubornou výstavu dvou umělců – akademického malíře Oldřicha Koníčka a jeho kolegy, akademického sochaře Břetislava Bendy. Katalog, který čítá zhruba šedesát malířských i kresebných děl Oldřicha Koníčka, provází úvodní slovo Jaromíra Pečírky, jemuž je výtvarný projev umělce už důvěrně známý.⁵⁵

Další expozice přichází po půl roce, v říjnu 1925. Jde v pořadí o 94. výstavu, se kterou S.V.U. Mánes vystoupí v Obecním domě v Praze. Zde je vystaveno jediné Koníčkovo dílo *Český ráj*.⁵⁶

S měsícem listopadem na členskou výstavu navazuje i samotná umělcova souborná expozice s 34 díly, které vznikají v letech 1924 – 1925.⁵⁷ Mezi malbami najdeme páce s různorodou tematikou, nejedná se tedy jen o prezentaci jeho nově nastupujícího stylu. Malby *Na Nižboru*, *Český Ráj*, *Na pastvě*, *Most v Přerově*, *Dub*, *Venkovanky*, *Holky z periferie*, *Květinářky*, *Ráno*, známé *Koupání*, nebo i *Zima v Rajnochovicích*, zdůrazňuje i Prokop Hugo Toman.⁵⁸ Katalog výstavy doprovodil úvodním slovem opět Jaromír Pečírka.⁵⁹

K této události se vyjadřuje i spisovatel, básník a publicista, Otakar Štorch - Marien. Koníčka hodnotí jako realistického malíře s technickou dovedností a tvůrčí rozvahou, v jehož obrazech nalezneme povrchní pozorování skutečnosti, plné a oblé tvary, pracujícího s tlumenými tóny barev. Poukazuje na jeho umírněnost, zato však zdůrazní preciznost práce. Všimá si, že záliba v oblasti se promítá především do aktů, které nyní tvoří převážnou část námětů jeho obrazů. Nesnaží se však o progres. Kritická

⁵² Ibidem.

⁵³ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

⁵⁴ *Vánoční výstava Spolku výtvarných umělců Mánes* (kat. výst.), Mánes v Praze 1924.

⁵⁵ Pečírka, Katalog souborné výstavy (pozn. 27).

⁵⁶ *94. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes* (kat. výst.), Mánes v Praze 1925.

⁵⁷ Pečírka, 1924 – 1925 (pozn. 3).

⁵⁸ Prokop Hugo Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců, svazek 1*, Praha 2000, s. 522.

⁵⁹ Pečírka, 1924 – 1925 (pozn. 3).

slova Štorcha - Mariena padnou na Koníčkovy krajiny, v nichž je podle něj světlo naprosto zastřeno, s mrtvým dějem i stafážemi.⁶⁰

Přelom roku 1925 a 1926 se nese ve znamení *Souborné výstavy obrazů, plastik a prací architektonických členů Spolku výtvarných umělců Mánes*, opětovně vystavené ve Výstavním sále muzea v Hradci Králové. Koníčková díla, určená k prodeji, malovaná v duchu nových námětů – *Odpočívající dívka*, *Akt* známý i jako *Záda*, nebo *Sedící děvče*, byla na této expozici k vidění od 13. prosince 1925 do 10. ledna 1926. Úvodního slova katalogu výstavy, se opět zhošťuje Jaromír Pečírka, jenž popisuje aktuální rozmanitost a barvitost českého umění. Vidno, že se tuzemské výtvarné scéně stále neomrzela francouzský impresionismus, jinde se už vytváří prostor pro expresionismus, nebo se snad všechno promítá do úsporného a prostého naturalismu? Poznává, že ani v plastice se této změti výtvarných názorů nevyhneme. To hlavní nadále setrvává s vysokou uměleckou kvalitou; neslevit ze svých nároků, což je nejlepší zárukou k zabezpečení myšlenek a vizí tohoto odkazu Mánesa i do budoucích let.⁶¹

Moderní galerie v Praze představí na jednoduše nazvané výstavě *Moderní galerie*, poskrovnu dvě Koníčková díla, která vlastní ve svých sbírkách. Jedná se o malby *Vesnice na Valašsku*, ve vlastnictví galerie od roku 1920 a *Ze Slavětína*, obraz, který je ve sbírkách od roku 1924.⁶²

Velká výstava roku 1926 nese název *Stá výstava Mánesa*, probíhající od začátku září do 22. listopadu v Obecním domě v Praze. Samotná úvodní slova katalogu psaných Václavem Vilémem Štechem se nesou ve velmi oslavném duchu opěvujícím spolek Mánesův. Koníček zde vystoupí se svými šesti díly, olejomalbami: *Domky na druhém břehu*, *Podle mlýnem*, *Náves*, *Děvče*, *Silnice do Křivokláta* a *Po koupeli*.⁶³ Malíř se v tomto čase zdržuje především na francouzském venkově. Jak známo, pod jeho štětcí vznikají optimistické práce, znovu nabývající jasnou barevnost, kterou bude možno shlédnout v blízké době na dvou významných výstavách.

V březnu 1928 proběhne další z jeho autorských expozic, s názvem již důvěrně známým: *Oldřich Koníček: Soubor prací z let 1926 – 1927*, v budově Mánes v Praze.

⁶⁰ O. Š. M. [Otakar Štorch-Marien], *Výstavy, Rozpravy Aventina I, 1925 - 1926*, č.3, s. 36.

⁶¹ *Souborná výstava obrazů, plastik a prací architektonických členů Spolku výtvarných umělců Mánes* (kat. výst.), Muzeum umění v Hradci Králové 1925 – 1926.

⁶² Karel Kramář, *Moderní galerie v Praze* (kat. výst.) Moderní galerie v Praze 1926.

⁶³ Václav Vilém Štech, *Stá výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1926,

Představily se zde práce, které jsou hodnoceny jako jedny z nejlepších z malířovy tvorby. Výstava má i ráz jubilejní oslavy - přesně před dvaceti lety vystavoval Oldřich Koníček svá díla raná díla v Krasoumné jednotě.⁶⁴

Dne 26. května je zahájena expozice nebývalého významu – *Výstava soudobé kultury* v Brně v areálu výstaviště Pisárky. A to nejen díky předsednictví předních představitelů Československého státu, kterými byli např. předseda vlády dr. Antonín Švehla, nebo i ministr zahraničních věcí dr. Edvard Beneš, ale také k jubilejním 10. oslavám vzniku samostatného československého státu. Prezident T. G. Masaryk si na této reprezentaci Brna osobně zakládal a tím se město stalo výstavním centrem republiky. V počtu návštěvníků nechala za sebou tato výstava i Prahu se dvěma velkými uskutečněnými expozicemi 90. let 19. století – Jubilejní zemskou výstavu z roku 1891 či Vseslovanskou výstavu, pořádanou v roce 1895.⁶⁵ Oldřich Koníček se na brněnské výstavě podílel svým dílem *Ráno v parku ve Vincennes*.⁶⁶

O další dvě léta později, v roce 1930, Koníček vystaví hned několik svých prací v Topičově Salonu v Praze. Rozsáhlá expozice, s konkrétním počtem 28 děl, mezi nimiž najdeme i obraz majetku hl. m. Prahy – *Olše nad řekou*, ale mj. i obrazy s náměty francouzských krajín – *St. Raphaël*, se pyšní i ženskými akty a zátišími.⁶⁷ Jde tedy o širší záběr přehledu malířovy tvorby. Většinou maleb schází dřívější brysknější tahy štětcem a údajná „francouzská lehkost“, která je nahrazena nyní těžkopádností. Tato výstava probíhala od 3. září do 23. září 1930.⁶⁸ Následně v listopadu a prosinci téhož roku vystavuje své dílo, *Kytice*, na výstavě Mánesa, s názvem *Sto let českého umění 1830 - 1930*.⁶⁹ Jedná se o první výstavu v nové budově Mánes architekta Otakara Novotného.⁷⁰ Tato výstava pro Koníčka byla poslední, neboť roku 1932 umírá.

Následuje řada posmrtných výstav. V roce 1932 si špatnou zvěst nese už ve svém názvu. *Posmrtná výstava Oldřicha Koníčka* proběhla od 4. října do 23. října v roce 1932, přirozeně pořádajícím S.V.U. Mánes v Praze.⁷¹ K pětiletému výročí úmrtí se uskutečnila výstava v Galerii dr. Huga Feigla, v dnešní Galerii Hollar

⁶⁴ Pečírka, 1926 – 1927 (pozn. 4).

⁶⁵ Hana Resová, *Výkladní skříň kinematografie v prvním desetiletí samostatného Československa. Filmová sekce na Výstavě soudobé kultury Československa V Brně v roce 1928* (bakalářská práce), Ústav filmu a audiovizuální kultury FFMU, Brno 2007.

⁶⁶ Toman, Nový slovník (pozn. 58), s. 522.

⁶⁷ Ibidem.

⁶⁸ - jč - [Josef Čapek], Výstava obrazů Oldřicha Koníčka v Topičově Saloně v Praze, *Lidové noviny* XXXVIII, 1930, č. 454, 9. 9., s. 9.

⁶⁹ Antonín Matějček, *Sto let českého umění 1830 – 1930*. (kat. výst.), Mánes v Praze 1930.

⁷⁰ Otakar Novotný, Budova „Mánes“, *Rozpravy Aventina* VI, 1930 – 1931, č. 1, s. 5-6.

⁷¹ www.abart-full.artarchiv.cz

na Jungmannově třídě 38 v Praze, fungující v letech 1931 - 1936.⁷² Výstava nesla název *60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 - 1932) k 5. výročí jeho úmrtí*. Autorem úvodních slov katalogu byl Josef Richard Marek.⁷³ V roce 1937, pořádá i Mánes svou velkou výstavu, probíhající od května do srpna – *50 let Mánesa*, na níž Koníčková díla přirozeně nemohla chybět.⁷⁴

Téměř po dvacetileté pauze se opět připomene válečný cyklus *Z italských bojišť*, na výstavě *Itálie v díle česko – slovenských výtvarných umělců*, v únoru 1939. Z poválečného souboru 1. světové války bylo vystaveno pouze jediné dílo – *Abadia di Nervesa*.⁷⁵ Josef Richard Marek píše úvodní slovo i k následující Koníčkově expozici. Květnová výstava v roce 1940 oživuje souborné umělcovo dílo, které připomíná malířovo náhlé úmrtí. Výstavou „*Oldřich Koníček: Obrazy a kresby z pozůstalosti*“ se představí celkem 76 prací v prostředí Galerie Kronskeho.⁷⁶

Zlínská výstava Mánesa v roce 1941 představuje výstavu *velikánů českého umění*, jak zmiňuje autor úvodního slova katalogu výstavy Jaroslav Fragner. Mezi nimi byl zařazen i Oldřich Koníček se svými šesti olejomalbami: *Praha od Podolí*, *Cavalaire*, *Zátiší s ovocem*, *Cesta k moři*, *Cesta do Saint - Raphaël*, *Krúšenčina kytice*. Kromě poslední jmenované byla všechna Koníčková díla na výstavě prodejná.⁷⁷

Nadcházejícím rokem připomněla autorská expozice, *Oldřich Koníček. Obrazy a grafiky*, desetileté výročí úmrtí malíře. Uskuteční se v Salonu výtvarného díla, na Jungmannově náměstí 17 v Praze, od 30. dubna do 31. května 1942.⁷⁸

Na výstavě v Hořejšově galerii s názvem *Květiny a zátiší*, s trváním od 19. května do 1. června v roce 1944 je k vidění a prodeji pouze jediná malba Oldřicha Koníčka, s jednoduchým názvem *Květiny*.⁷⁹ V následujícím roce bylo Koníčkově dílo zastoupeno na výstavě výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Muzea Památníku osvobození, dnešního Vojenského historického ústavu v Praze.

⁷² MN [Mahulena Nešlehová], heslo Galerie dr. H. Feigla, in: Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění I*, Praha 1995, s. 198.

⁷³ Josef Richard Marek, *60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 - 1932) k 5. výročí jeho úmrtí* (kat. výst.), Galerie Hugo Feigl v Praze 1937.

⁷⁴ Antonín Matějček, *Výstava 50 let Mánesa* (kat. výst.) Mánes v Praze 1937.

⁷⁵ Josef Richard Marek, *Itálie v díle česko – slovenských výtvarných umělců* (kat. výst.), Pavilon Jednoty umělců výtvarných v Praze 1939.

⁷⁶ Josef Richard Marek, *Oldřich Koníček. Obrazy z pozůstalosti* (kat. výst.), Galerie Kronskeho v Praze 1940.

⁷⁷ Jaroslav Fragner, *Výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Studijní ústav ve Zlíně 1941.

⁷⁸ www.abart-full.artarchiv.cz

⁷⁹ Karel Koval, *Květiny a zátiší* (kat. výst.) Galerie V. Hořejš v Praze 1944.

Uvedeno bylo šest olejomaleb ze souboru *Z italských bojišť*.⁸⁰ Tato upomínka na 1. světovou válku utrpěla výrazné škody v průběhu dalších válečných událostí. Během 2. světové války bylo 9 děl z tohoto cyklu odcizeno.⁸¹

V roce 1947, po 21 letech, přichází Moderní galerie s další chloubou svých sbírek. Ke stávajícím Koničkovým dílům přibyla malba *Městečko u Křivoklátu*, zakoupená již v roce 1928.⁸² V následujících letech nastává poněkud delší odmlka s účastí malířových děl na expozicích. Po celou dekádu se neuskutečnila žádná z rozsáhlejších výstav, která by poukázala na práce Oldřicha Konička. Zlom nastává v roce 1957 v Okresní galerii ve Vysokém Mýtě. Výstava připomíná jediné malířovo dílo – *Potok v lese*, který je součástí sbírek Krajské galerie v Pardubicích.⁸³

Výstava Uměleckoprůmyslového muzea v Praze, jež nastiňuje historii Českého plakátu z let 1890 – 1914. Ojedinelá expozice, které se malířovo dílo účastní, poukazuje na práce, ne zcela běžné ve výkazu Oldřicha Konička. Tato oblast je poměrně specifickou tvorbou. Kurátor výstavy, jež se konala v roce 1971, Tomáš Vlček, tímto představuje plakát jako důležitou součást umělecké tvorby. Odhaluje skutečnost, v jaké se československá společnost nachází. Přes různé začátečnické, primitivisticky laděné reklamní poutače, až do stadia, kdy se čeští umělci vypracovali k plakátům, zdobícím Prahu a hodným ohodnocení, které zažívají největší rozmach právě na přelomu století 19. a 20. století. Dva zastupující plakáty Oldřicha Konička poutají k výstavám. První plakát informuje o výstavě výtvarného odboru Umělecké besedy v roce 1909. Druhým se váže k výstavě Spolku výtvarných umělců Mánes a jejich členské výstavě z 1914.⁸⁴

V roce 1973 se Koničkova díla opět ukázala ve světle výstavních síní, a to hned dvou výstav. *České malířství XX. století ze sbírek Národní galerie: Díl II. Generace Osmý, Tvrdošijných, Umělecké besedy*; je název katalogu první výstavy, uskutečněné v Praze.⁸⁵ Ačkoliv setrval v Krasoumné jednotě jen velmi krátce, kurátoři – Ludmila Karlíková Prunarová, Jiří Kotalík a Karel Miler – řadí jeho práce do konceptu této

⁸⁰ Jarmila Blažková, *Výstava výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Muzea Památníku osvobození* (kat. výst.) Výstavní síň Jednoty výtvarných umělců v Praze 1945.

⁸¹ Finková (pozn. 17).

⁸² Vladimír Novotný, *Sbírka moderního umění* (kat. výst.), Moderní galerie v Praze 1947.

⁸³ Radovan Dvořák, Okresní galerie Vysoké Mýto (kat. výst.), Okresní galerie ve Vysokém Mýtě 1957.

⁸⁴ Tomáš Vlček, *Český plakát 1890 – 1914* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové museum v Praze 1971.

⁸⁵ Ludmila Karlíková Prunarová - Jiří Kotalík - Karel Miler; *České malířství XX. století ze sbírek Národní galerie: Díl II. Generace Osmý, Tvrdošijných, Umělecké besedy* (kat. výst.), v Praze 1973.

rozsáhlé výstavy.

Druhou, tentokrát autorskou, výstavu s názvem *Oldřich Koníček. Obrazy, kresby*, pořádalo muzeum Vlašský dvůr v Kutné Hoře, v malířově rodném městě. Možnost návštěvy výstavy trvala přes měsíc – od 10. června do 15. července 1973.⁸⁶ Společná expozice umělců v rámci výstavy *České malířství XX. století v Oblastní galerii v Liberci* představuje několik děl z jejich sbírek. V těchto sbírkách se nachází jedno dílo Oldřicha Koníčka – *Vinařka*, získáno do vlastnictví roku 1960.⁸⁷

Výstava *Českého výtvarného umění XX. století* na počest třicátého výročí osvobození Československa sovětskou armádou ve Východočeské galerii v Pardubicích, oslavuje tento skutek v roce 1975 i s Koníčkovým dílem *Les na podzim*.⁸⁸

V lednu a únoru roku 1976 se koná významná souborná výstava v Galerii U Řečických v Praze. Za jejím uskutečněním stojí Prokop Hugo Toman. Návštěvníci této expozice měli možnost shlédnout 61 Koníčkových olejomalb, 9 skic, ale také 4 kresby. Drtivá většina prací pocházela ze závěru malířova života, tedy z let 1927-1931.⁸⁹ Znamená to, že jde převážně o malby optimistické, s čistými barevnými tóny; z dob poslední návštěvy Francie. Katalog této výstavy podává prozatím nejvíce informací a dat o životě malíře Oldřicha Koníčka.

Z úvodních vět katalogu výstavy pořádané Moravskou galerií v Brně pochopíme, že tato expozice, probíhající od 24. února do 9. května 1978, má být oslavou desetiletého výročí normalizačního úspěchu. Jiří Hlušička popisuje mj. i úspěšnost úsilí o ucelení představ o soudobém českém umění. *Přírůstky českého malířství 20. století v Moravské galerii v Brně za uplynulých deset let*, jsou bohatým odkazem dalším generacím. Nelze však říci, že by ve zmíněné dekádě MG v Brně nabyla většího množství Koníčkových obrazů. V podstatě šlo pouze o jeden obraz, v katalogu uveden jako *Rybář v lese*⁹⁰, dnes známý pod titulem *Rybář na řece*. Tato malba byla do malířských sbírek zakoupena 10. listopadu 1971.

⁸⁶ www.abart-full.artarchiv.cz

⁸⁷ Naďa Řeháková, *České malířství XX. století v Oblastní galerii v Liberci* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci 1974.

⁸⁸ Vladimír Řeřucha, *České výtvarné umění XX. století* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích 1975.

⁸⁹ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

⁹⁰ Jiří Hlušička, *Přírůstky českého malířství 20. století v Moravské galerii v Brně za uplynulých deset let* (kat. výst.) Moravská galerie v Brně 1978.

Jiří Dolejš, autor textu katalogu výstavy v Litoměřicích, zahrnuje Oldřicha Koníčka do tzv. *Nezapomenutelné generace*, stejnojmenné výstavy; s podtitulem *Sociální tendence v českém výtvarném umění v období let 1913 – 1930 ze sbírek Národní galerie v Praze a Severočeské galerie v Litoměřicích*. Ve změní slov jako „*duch sociální exaltace*“, či „*podřízení výrazu kolektivním citům*“, jakožto jasné znamení formování rysů kvality tzv. *dobového slohu*, se podle Dolejše do této kategorie řadí i Koníčkovu dílo *Ze Slavětína*, namalované již v roce 1923. Soubor vystavených děl bylo možno shlédnout v únoru a březnu roku 1979.⁹¹

Zcela oprávněně má Oldřich Koníček své zastoupení na výstavě *Čeští malíři ve Francii I*. V Domě umění města Gottwaldova se v roce 1982 představí několik malířových děl nejen z dob, kdy maloval pod vlivem francouzské inspirace. Díla pochází z let 1914 – 1930. Konkrétně to jsou: *Chudá ulice v Bělehradě*, *Les na podzim*, *Růžové kombiné*, *Podobizna sedícího muže*, *Potok v lese*, *Cesta k moři*.⁹²

Moravská galerie v Brně navazuje v roce 1983 na svou první výstavu z roku 1981. Expozice Českého moderního malířství v Domě umění města Brna od 17. května do 3. července roku 1983 představuje opět Koníčkův obraz *Rybář na řece*.⁹³ Dům umění města Brna vystaví Koníčkovu dílo v roce následujícím v rámci expoziční *Českého umění 20. století z přírůstků Moravské galerie v Brně z let 1978 - 1985*, od 19. února – 31. března 1985.⁹⁴

Jediná kresba Oldřicha Koníčka, *Táboření cikánské rodiny*, doplní soubor vystavených děl expoziční ze sbírek Východočeské galerie, v rámci výstavy v Pardubicích na přelomu července a srpna roku 1986. Daná kresba má expresivnější projev, není tak strohá a upjatá, jako jeho neoklasicistní akty žen. V prvním plánu obrazu jde o figurální znázornění kočovné rodiny, silnými, striktními tahy uhlu. I přes poněkud strojený ráz kompozice je atmosféra obrazu velmi uvolněná. Reprodukcí si lze podrobněji prohlédnout i v katalogu výstavy s úvodním slovem Zuzany Rybičkové.

(...) „*Výtvarné snahy přelomu století, příznačné soužitím secese a symbolismu, dokumentují ve sbírkách zejména práce M. Švabinského, J. Preislera a J. Panušky*.

⁹¹ Jiří Dolejš, *Nezapomenutelná generace. Sociální tendence v českém výtvarném umění v období 1913 – 1930* (kat. výst.), Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích 1979.

⁹² Ševeček (pozn. 14).

⁹³ Jiří Hlušíčka, *České moderní malířství II. Dvacátá léta ze sbírek Moravské galerie v Brně* (kat. výst.), Dům umění města Brna 1983.

⁹⁴ Jiří Hlušíčka, *České umění 20. století z přírůstků Moravské galerie v Brně z let 1978 – 1985* (kat. výst.), Dům umění města Brna 1985.

O následných vývojových tendencích a formování nových uměleckých směrů vypovídají kresby B. Kubišty, A. Wachsmána, B. Feigla, V. Špály, G. Karse, R. Kremličky, E. Filly, V. Beneše, O. Konička a dalších autorů. “ (...) ⁹⁵

Roku 1987 se uskuteční velká výstava pod taktovkou S.V.U. Mánes, který tímto oslavuje výročí sta let od založení Spolku. Koničkova díla byla taktéž součástí výstavy.⁹⁶ O rok později pořádá kladenská galerie nezvykle koncipovanou expozici. Jejím cílem mělo být znovu obnovení a navázání výtvarného kontaktu s kladenským krajem. Zachytit podstatu krásy této části naší země, promluvit uměním, jakožto prostředkem možné obnovy krajiny Kladna. Představuje díla, která vznikala v rukou několika rozličných umělců, zachycující proměňující se vzhled a typičnost tohoto kraje v časovém sledu. Tato výstava trvala od srpna do října roku 1988. Koničkova jediná vystavená olejomalba, olejomalba (namalovaná v roce 1920) nese název *Kladenské hutě*.⁹⁷

Naopak rozsáhlé zastoupení děl má malíř na výstavě „*Český neoklasicismus dvacátých let. Mezi řádem a selankou*, včetně titulního obrazu katalogu – *Dívka se zrcátkem* z roku 1925. Na malířovy tendence inklinující spíše k tradicionalismu, než modernějšímu a progresivnějšímu neoklasicismu upozorňuje autorka textu katalogu Hana Rousová.⁹⁸ Sám název výstavy z roku 1989 odráží i jejího ducha – vystaveny byly Koničkovy akty žen, namalované po roce 1922.

V létě porevolučního roku 1990 představuje Dagmar Finková svým katalogem pro Rabasovu galerii v Rakovníku nejrozsáhlejší malířův výtvarný cyklus s názvem *Z italských bojišť*. Bylo možné prezentovat pouze 31 kusů obrazů, které se zachovaly. Jedna malba, se stala darem francouzské Invalidovně; zbylých devět bylo za německé okupace odcizeno.⁹⁹

Je pravdou, že malíř Koniček nikterak do éry a stylu kubismu svými díly nezapadl. Ale i přesto o něm najdeme zmínku v katalogu výstavy *Českého kubismu*, s podnázvem *Architektura a design 1910 – 1925*. Pro dílo Oldřicha Konička zcela tematicky nezvyklá expozice trvala od 30. května do 30. června 1991.

⁹⁵ Zuzana Rybičková, *Česká kresba ze sbírek Východočeské galerie* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích 1986.

⁹⁶ www.abart-full.artarchiv.cz

⁹⁷ Miloslav Vlček, *Kladno a výtvarné umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Kladně 1988.

⁹⁸ Hana Rousová, *Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi řádem a selankou* (kat. výst.) Galerie hl. m. Prahy 1989.

⁹⁹ Finková (pozn. 17).

„(...) *Náročné secesní litografie se přizpůsobují novým podmínkám, příkladem může být plakát Oldřicha Konička pro členskou výstavu spolku Mánes v roce 1914. Kompozice, v níž doznívá starý symbolismus „věčného stromu života“, překrývá markantní vliv Deraina a francouzského kubismu. (...)“.*¹⁰⁰

Od 12. července se tato expozice přesouvá do německého pohraničního města Weilu nad Rýnem, do Vitra Musea. Tato oblast již byla s Koničkovými díly v minulosti seznámena, především v sousední švýcarské Basileji. Analogický německý název *Tschechischer kubismus, Architektur und Design 1910 – 1925* dominoval ve Vitra Museu až do 15. září téhož roku.¹⁰¹

O pět let později, v roce 1996, se Aleš Rezler, kurátor výstavy *Jaroslav Jareš, Oldřich Koniček, Josef Jan Šedivý*, inspiruje kutnohorskými rodáky. Expozice představovala především upomínku těchto malířů, na které může být město Kutná Hora hrdé. Katalog také poskytuje spoustu informací o životě Oldřicha Konička.¹⁰²

Na výstavě *Nové přírůstky ze sbírek z let 1996 – 2001* mezi 11. dubnem a 19. červnem 2002 byl prezentovaný malířův obraz *Na předměstí*, namalovaný v roce 1926. Výstava proběhla v Galerii Felixe Jeneweina, v prostorách Vlašského dvora malířova rodného měst.¹⁰³

Výstava, trvající od 17. května do 24. června 2007, pod záštitou pojišťovny společnosti Kooperativa, jejíž sbírka děl se kontinuálně rozšiřuje od roku 1990, nese název *Česká krajinomalba 1850 – 1950*. Sto let přehlídky krajinomaleb, mezi nimiž najdeme obraz i malíře Konička, který však nepochází z českého prostředí. Tato olejomalba nese název *Italské bojiště* a byla malována roku 1919 na italské půdě.

„*Ve vřavě a hrůze bitev – ale také ve svatém zápasu za svobodu národu, za jeho lepší budoucnost národu, za jeho lepší budoucnost a vyšší kulturu – nezapomněli jste na hlas krásy, na sílu umění!*“¹⁰⁴, tak zní citovaná slova generála Rudolfa Medka v úvodu katalogu souborné výstavy výtvarného umění ze sbírek Vojenského historického ústavu v Praze. Účast děl Oldřicha Konička na expozici *Pole tvůrčí a válečná*, od 7. listopadu 2008 do 8. února 2009, byla více než jednoznačná, neboť

¹⁰⁰ Lamarová et al. (pozn. 38).

¹⁰¹ www.abart-full.artarchiv.cz

¹⁰² Aleš Rezler, *Jaroslav Jareš, Oldřich Koniček, Josef Jan Šedivý* (kat. výst.), Galerie Felixe Jeneweina, Vlašský dvůr v Kutné Hoře 1996.

¹⁰³ Aleš Rezler, *Nové přírůstky sbírek z let 1996 – 2001* (kat. výst.), Vlašský dvůr, galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře 2002.

¹⁰⁴ Aleš Knížek, Úvod 1, in: Petr Ingerle et al., *Pole tvůrčí a válečná, Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Místodržitelský palác v Brně 2008.

právě Vojenský historický ústav v Praze je vlastníkem malířova nejrozsáhlejšího cyklu *Z italských bojišť*. Na této výstavě byla k vidění pouze dvě díla z roku 1919, *Sasso Sega* a *Cortelazzo*.¹⁰⁵

Všeobecně oblíbený námět malby *Koupání*, se objeví na výstavě s názvem *Mistři české krajinomalby*, v prostorách Galerie Diamant, od 8. června do 29. července 2011. Tuto expozici mají na svědomí čtyři kurátoři; Ivan Exner, Klára Koníčková, Petra Procházková a Michael Zachař; kteří i do budoucna budou radit dílo malířovo k vybudování celku výstavního prostoru.¹⁰⁶

V roce 2013 bylo Koníčkovovo dílo, *Ženský akt s bílou draperií*, k vidění na nové expozici *Metamorphoses*, s podtitulem *Proměny ženy ve výtvarném umění*. Troufám si říci, že šlo opravdu o ojedinělou výstavu, na které měli návštěvníci možnost poodhalit taje, umělce uchvacující již po staletí. Vystavena byla díla s vyobrazením ženy v klasickém pojetí, či samotné akty, nebo mírně zahalené poloakty. Našli bychom i malby expresivnějšího pojetí ženských tváří, jako je tomu v podání Otakara Mrkvičky a jeho *Tváře z chodníku*. Možnost nechat se vtáhnout do atmosféry těchto obrazů, poukazuje na rozmanitost ženské krásy. Tato výstava trvala od 4. dubna do 31. května, v Galerii Diamant pražského Mánesa, pod taktovkou již známé čtveřice kurátorů; Ivana Exnera, Kláry Koníčkové, Petry Procházkové a Michaela Zachaře.¹⁰⁷

Dialogy v obrazech nám představuje rozsáhlý katalog stejnojmenné výstavy konající se v roce 2014, od 4. dubna do 30. května, v pražské Galerii Diamant. Velkolepá expozice se zajímavým konceptem a myšlenkou, se zabývá spíše psychologickou stránkou uvedených obrazů. Jaká poselství můžeme rozeznat i po letech odkázané na plátnech, jež hýřily v určitých momentech malířovou myslí? Dokáže moderní člověk vnímat a následně vyhodnotit odkazy s hlubokým duševním hnutím malíře? Umí naše populace ocenit zprávy staré přes 150 let, předávané z generace na generaci, vycítit jejich pravý smysl i přes komerčně informační smog této doby?

Hlavní podstata celé expozice spočívá ve vzájemné komunikaci vystavených děl. Mezi bohatým ilustračním doprovodem katalogu obrazů, kde jednotlivá díla tvoří

¹⁰⁵ Petr Ingerle et al., *Pole tvůrčí a válečná. Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Místodržitelství palác v Brně 2008.

¹⁰⁶ M. Zachař et al., *Mistři české krajinomalby* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze, 2011, s. 81.

¹⁰⁷ M. Zachař et al., *Metamorphoses* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2013, s. 66 – 67.

jednotlivé komunikující páry, v jistých aspektech vzájemně si velmi podobné, najdeme i díla Oldřicha Koníčka.

Jeho olejomalba na plátně, mající už spíše cézannovské tendence, *Tančírna na předměstí Paříže*, souzněla kurátorům této expozice nejvíce s malbou Alberta Gleize a jeho dílem *Cesta*. Ačkoliv Koníčková střídá barevnost obrazu, malovaného za jeho pobytu ve Francii roku 1912, nepřebije jasné Gleizesovi tóny v kubizující struktuře, působí tato malba z umělcovy ranější tvorby velmi příjemně a přívětivě.

Druhá vystavená práce, malovaná olejovými barvami na plátno, nese tematiku mariny. Koníčková *Krajina u Cavalier*, pocházející z 20. let 20. století, se jak námětem, ale především tentokrát jasnou barevností doplňuje s tvorbou německo-židovského malíře, svého času působícího i v Čechách, Egona Adlera a jeho *Pobřežní krajinou z Francie*. Obě díla v sobě nesou živost, každé však ve své nezaměnitelné podobě. Adlerův rozechvělý obraz působí velmi nestále a neusměrněně, kdežto Koníčkův promlouvá svým optimismem, jasnou myslí a přesto jistou živelností z pouhé radosti bytí.

(...) „Dnes nedoceněný Mánesák Oldřich Koníček zajížděl celkem pravidelně k jižním mořím a maloval spontánní plnokrevné krajiny, jež souzní nejvíce s tehdy formovanou Nejedlého školou.“ (...) ¹⁰⁸

4.1 Chronologický seznam výstav Oldřicha Koníčka

4.1.1 Autorské výstavy

1920 – Oldřich Koníček. Souborná výstava, Praha, Obecní dům 13. listopadu – 7. prosince 1920

1922 – Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922., Praha, Síně Mánes, říjen – listopad 1922

1921 – Souborná výstava, Lomnice nad Popelkou, 1921

1923 – Souborná výstava, Kutná Hora, červen – červenec 1923

- Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923, Brno, Uměleckoprůmyslové muzeum, 21. října – 11. listopadu 1923

1925 – Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1924-1925, Praha, Síně Mánes, listopad 1925

¹⁰⁸ J. Bořecký et al., *Dialogy v obrazech* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2014, s. 133

- 1927** – Souborná výstava akad. malíře Oldřicha Koníčka a akad. sochaře Břetislava Bendy, Náchod, 1927
- 1928** – Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927, Praha, Síň Mánes, březen 1928
- 1930** – Oldřich Koníček. Výstava obrazů, Praha, Topičův salon (1918 – 1936), 3. září – 30. září 1930
- 1931** – Souborná výstava Oldřicha Koníčka, Ostrava, březen 1931
- Souborná výstava Oldřicha Koníčka, Brno, duben – květen 1931
- 1932** – Posmrtná výstava díla Oldřicha Koníčka, Praha, Síň Mánes, 4. října – 23. října 1932
- 1937** – 60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886-1932) k 5. výročí jeho úmrtí, Galerie Hugo Feigl, duben 1937
- 1940** – Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti, Praha, Kronskeho galerie, květen 1940
- 1942** – Oldřich Koníček. Obrazy a grafiky, Praha, Salon Výtvarné dílo, 30. dubna – 31. května 1942
- 1973** – Oldřich Koníček. Obrazy, kresby, Kutná Hora, Vlašský dvůr, 10. června – 15. července 1973
- 1976** – Oldřich Koníček. Výběr z díla, Praha, Galerie U Řečických, leden – únor 1976
- 1990** – Oldřich Koníček. Z italských bojišť, Rakovník, Rabasova galerie, červen – červenec 1990

4.1.2 Účast na výstavách

- 1908** – výstava Krasoumné jednoty, Praha, Obecní dům, 1908
- 1914** – 46. výstava S.V.U. Mánes, Praha, Mánes, květen – červen 1914
- 1918** – 49. výstava S.V.U. Mánes, Praha, Obecní dům, září – říjen 1918
- 1919** – členská výstava Mánes, Curych, Basilej, Bern, duben – květen 1919
- 1920** – 53. výstava S.V.U. Mánes, Praha, 10. října – listopad 1920
Výstava bojišť, Praha, Belveder, 1920
- 1922** – Mezinárodní výstava, Řím, 1922
- 1923** – Ausstellung des Prager Vereines bildener Künstler S.V.U. Mánes, Vídeň, září – říjen 1923
- 1924** – Razsava češke moderne umetnosti – Društvo upodablajočih umetnikov Mánes

iz Prage, Lublaň, Jakopičův pavilon, září – říjen 1924

- 81. výstava S.V.U. Mánes, Praha, Obecní dům, říjen – listopad 1924

- Vánoční výstava S.V.U. Mánes, Praha, Síně Mánes, prosinec 1924

1925 – Výstava S.V.U. Mánes, Razsava češke moderne umetnosti – Društvo upodablajajočih umetnikov Mánes iz Prage, České Budějovice, 14. února 1925

- 94. výstava S.V.U. Mánes, Praha, Obecní dům, říjen – listopad 1925

- Souborná výstava obrazů, plastik a prací architektonických členů S.V.U. Mánes, Hradec Králové, Výstavní sál muzea, 13. prosince 1925 – 10. ledna 1926

1926 – Stá výstava S.V.U. Mánes, Praha, Obecní dům, září – 22. listopadu 1926

- Výstava moderní galerie, Praha, Moderní galerie, 1926

1927 – 130. výstava S.V.U. Mánes, Chrudim, Průmyslové muzeum pro Východní Čechy, 16. června – 6. července 1927

1928 – Československé výtvarné umění 1918 – 1928, Brno, Výstaviště Brno, květen 1928

1930 – Sto let českého umění 1830 – 1930. 153. výstava S.V.U. Mánes. Praha, Nová budova Mánes, listopad – prosinec 1930

1937 – 50 let Mánesa, Praha, Mánes, květen – srpen 1937

1939 – Výstava Itálie v díle česko-slovenských umělců, Praha, Pavilon Jednoty umělců výtvarných, únor 1939

1941 – Výstava S.V.U. Mánes, Zlín, březen 1941

1942 – Opuštěná paleta, Praha, Topičův salon (1937 – 1949), 23. března – 26. dubna 1942

1943 – Umění v bytovém interiéru, Praha, Topičův salon (1937 – 1949), 15. prosince – 31. prosince 1943

1944 – Květiny a zátiší, Praha, Galerie V. Hořejš, 19. května – 1. června 1944

1945 – Výstava výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek muzea Památníku osvobození, Praha, Výstavní síň Jednoty umělců výtvarných, říjen 1945

1947 – Sbírká moderního umění, Praha, Národní galerie, 1947

1951 – Česká opera v obraze a kostýmy, Praha, Dům výtvarného umění, U Hybernů, 12. května – 6. července 1951

1957 – Výstava Okresní galerie, Vysoké Mýto, Okresní galerie, 19. října 1957

1959 – České moderní malířství, Zlín, Dům umění, 25. ledna – 31. března 1959

1971 – Český plakát 1890 – 1914, Praha, Uměleckoprůmyslové muzeum, prosinec 1971 – únor 1972

- 1973** – České malířství XX. století ze sbírek Národní galerie: Díl II. Generace Osmy, Tvrdošíjných, Umělecké besedy, Liberec, Oblastní galerie, 1973
- České malířství XX. Století ze sbírek Národní galerie: Díl II. Generace Osmy, Tvrdošíjných, Umělecké besedy, Praha, Sběrka moderního umění, 1973
- 1974** – České malířství XX. století, Liberec, Oblastní galerie v Liberci, 1974
- 1975** – České výtvarné umění XX. století, Pardubice, Východočeská galerie, květen 1975
- 1978** – Přírůstky českého malířství 20. století v Moravské galerii v Brně za uplynulých deset let, Brno, Moravská Galerie, 24. února – 9. května 1978
- 1979** – České malířství 19. a 20. století, Spojený závodní klub, Nové město nad Metují, leden 1979
- Nezapomenutelná generace, Litoměřice, Severočeská galerie výtvarného umění, únor – březen 1979
- 1982** – Čeští malíři ve Francii I, Dům umění Gottwaldov (Oblastní galerie výtvarného umění, Zlín), 23. listopadu 1982 – 9. ledna 1983
- 1983** – České moderní malířství II. Dvacátá léta ze sbírek Moravské galerie v Brně, Brno, Dům umění města Brna, 17. května – 3. července 1983
- 1985** – České umění 20. století z přírůstků Moravské galerie v Brně z let 1978/1985, Brno, Dům umění města Brna, 19. února – 31. března
- 1986** – Česká kresba ze sbírek Východočeské galerie, Pardubice, Východočeská galerie, červenec – srpen 1986
- 1987** – Výstava k 100. výročí založení S.V.U. Mánes, Praha, Síně Mánes, 7. května – 7. prosince 1987
- 1988** – Kladno a výtvarné umění, Kladno, Galerie výtvarného umění, srpen – 23. října 1988
- 1989** – Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi řádem a selankou, Praha, Galerie hl. m. Prahy, únor – březen 1989
- 1991** – Český kubismus. Architektura a design, Praha, Uměleckoprůmyslové muzeum, 16. května – 30. června 1991
- Tschischer Kubismus (Architektur und Design 1910 – 1925), Weil am Rhein, Vitra Design Museum 12. července – 15. září 1991
- 1996** – Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý, Kutná Hora, Vlašský dvůr, Galerie Felixe Jeneweina, 3. dubna – 28. června 1996
- V prostoru 20. století. České umění ze sbírky Galerie hl. m. Prahy, Praha, Galerie hl.

m. Prahy, 30. dubna – 8. září 1996

2002 – Nové přírůstky sbírek let 1996 – 2001, Vlašský dvůr, Kutná Hora, Galerie Felixe Jeneweina, 11. dubna – 19. června 2002

2003 – Sport v českém umění 20. století, Praha, Obecní dům, 2. července – 20. července 2003

2005 – Exkluzivní aukce českého, slovenského a evropského výtvarného umění
- výstava exponátů, Praha, Galerie Art, 28. listopadu – 2. prosince 2005

2007 – Česká krajinomalba 1850 – 1950, Karlovy Vary, Galerie umění, 17. května – 24. června

2008 – Pole tvůrčí a válečná, Brno, Místodržitelský palác, 7. ledna – 8. února 2008
- Předaukční výstava českého, slovenského a evropského výtvarného umění - výstava exponátů, Praha, Galerie Art Praha 1. prosince – 6. prosince 2008

2010 – Exkluzivní aukce českého, slovenského a evropského výtvarného umění
- výstava exponátů, Praha, Galerie Art, 17. září – 24. září 2010

2011 – Přírůstky sbírek Galerie Felixe Jeneweina 1996 – 2010, Kutná Hora, Vlašský dvůr, Galerie Felixe Jeneweina, 10. března – 28. dubna 2011

- Mistři české krajinomalby, Praha, Galerie Diamant, 8. června – 29. července 2011
- České výtvarné umění – předaukční výstava, Praha, Kaseirštejnský palác, 17. listopadu – 19. listopadu 2011

2012 – Výstava S.V.U. Mánes 1900 – 1947 – Podíl spolku na formování české moderní kultury, Praha, Galerie Diamant, 1. června – 29. července 2012

2013 – Metamorphoses. Proměny ženy ve výtvarném umění, Praha, Galerie Diamant, 4. dubna – 31. května 2013

2014 – Dialogy v obrazech, Praha, Galerie Diamant, 4. dubna – 30. května 2014
- České sbírky GVUN (I. část – malba), Náchod, Galerie výtvarného umění, 25. dubna – 31. srpna 2014

4.2. Ocenění Oldřicha Koníčka

Význačnějšího ocenění dostal malíř Oldřich Koníček ihned na počátku svých studií v roce 1907. Tehdy se učil ve třídě Vlaha Bukovace na Akademii výtvarných umění v Praze, kde získal výroční cenu za výtvarnou práci.¹⁰⁹

¹⁰⁹ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

5. Koníčková malba

Dělivý rukopis a různé tahy štětců ucelující se v impresivní byly nejranějšími umělcovými projevy, doprovázené silnou pastózností malby, ale i hravou svěží barevností. Z těchto děl cítíme působení francouzských umělců a vlivů konce 19. století, u Koníčka zaznamenáváme tyto výtvarné projevy na konci prvního desetiletí 20. století. Vůbec nejčastějším námětem jeho maleb jsou v této etapě krajiny. Nejde o prvoplánové malby, koncept obrazu měl důkladně a precizně promyšlen.

Mírná změna v provedení stylu malby nastává po návštěvě Paříže, v roce 1912. Tady zanevřel na svůj prvotní inspirační zdroj impresivní malby. Nový názor Paula Cézanna na viditelný svět, podmíněn hlubokou niterní rozvahou, dodává Koníčkovým malbám ztracenou tělesnost. Obraz staví z barevných ploch, které modelují prostor.¹¹⁰ Barevnost začíná být umírněnější. Nyní používá kontrastující barvy a sevřenou linearizující kompozici, která odráží vliv Deraina, což je pro Koníčka východiskem v jeho další tvorbě.¹¹¹ Příkladnými obrazy této změny jsou dvě kubizující *Bílá zátiší*, z let 1913 a 1914.

Uvedené období práce Oldřicha Koníčka doplňuje výstižným komentářem i Jaromír Pečírka: „*Ruka jej byla bezvýhradně poslušna – leč něco scházelo. Mnoha slovy se říkalo málo. (...) Měl i svou barevnou osobitou notu, avšak scházel celkový, vše spojující názor a vadil chvat v práci.*“¹¹²

Poněkud pokusně působí jeho figurální obrazy kolem roku 1920. Malíř se již tolik nezajímá o klasickou krajinu. Jako rychlé řešení těžkého problému, který zůstane nevyřešen. Obrazy následujících dvou letlet byly jednodušší formy, ale mnohem hlubší ve svém výrazu. S rozvahou, bez nezkušených nahodilostí, buduje zralou malbu. V námětech se znovu objeví česká krajina – Podkrkonoší nebo Český ráj. Ve figurální malbě se odváží ve své tvorbě zajít dále. Po nepromyšlených skupinových kompozicích, často odbývaných změtí barevných skvrn, ho zaujme studie jednoho těla. Důkladně pozoruje povrch, opisuje obrysy. Nejdůležitějším poznatkem těchto studií není primární dojem, ale především trvalý zážitek.¹¹³

Pod vlivem evropské vlny neoklasicismu maluje mnoho variací tmavovlasé ženy se zlatavým inkarnátem. Figurální malby se v této podobě aktů objevují již kolem

¹¹⁰ Pečírka, 1920 – 1922 (pozn. 1).

¹¹¹ Marek (pozn. 75).

¹¹² Pečírka, 1920 – 1922 (pozn. 1).

¹¹³ Ibidem.

roku 1922. K jejich vyobrazení nevyužíval živých modelů, ale spoléhal pouze na svou představivost a kreativitu.¹¹⁴

Koničkova práce začíná v následujících letech postrádat jistou progresivnost. Maluje velmi rozvážně, s vytrvalým vědomím jasného cíle, který však postrádá temperament. Snaha po stylizovanosti svádí malířův lyrický talent možná až ke zbytečné dekorativnosti.¹¹⁵ Obrazy ztrácí svou dřívější lehkost, ale i zformovanost a plastičnost. Barevnost není tak působivá. Ojedinelá díla bez hutnosti, neporušující soudržnost tvaru a obrazovou ohraničenost, jsou považována za nejlepší Koničkovy práce poloviny 30. let 20. století. Pole námětů jeho maleb je široké. Jednotlivé prvky se snaží propojit v celek.¹¹⁶ Zdá se, že se stále cítí sebejistěji v krajinomalbě, ale i v této oblasti práce se pozastavil malířův vývoj.

Rokem 1926 se barvy začínají začleňovat do celkového obrazového dění. Stylizace ustane a malba se stává hlubší.¹¹⁷ Styl dílu prospívá a jasně vypovídá o malířově klidné a rozvážné povaze. „*Propracovává se logickým postupem k více kultivovanější, plnější a jadrnější formě, se stále intenzivnějším a bohatším výrazem.*“¹¹⁸

Obrazy, po Pečírkově přirovnání – „*malé, pro sebe, uzavřené světy*“, se pomalu začínají otvírat. Napovídá tomu souborná výstava v roce 1928. V krajinomalbách zeleň dostává své hloubky v souznění barevných tónů vodních tůní či řek, jako druhé barevné dominanty obrazu. „*Ale proti dřívějším jsou tyto krajiny malovány s větší vervou, dotyk štětce je tu obsažnějším a výraznějším, barvy nabyly na živosti.*“ Malbě konečně neschází volnost a barevnost je jasná, bezprostřední. Příčina tohoto optimistického náboje byla návštěva Paříže v létě 1927. Určitý progres v prudším přednesu a jadrnější formě je patrný i ve figurálním námětu obrazů, ale ne v tolik značné míře jako u Koničkových krajin. Jaromír Pečírka hodnotí tuto krajinářskou sérii obrazů jako jednu z nejlepších.¹¹⁹

Oldřich Koniček platí za typ dobrého malíře. Avšak ani v průběhu dvou let se nedokáže zcela vymanit z domácí těžkopádnosti ve srovnání s francouzskou lehkostí. Umělec nemá nízké cíle, občas ho však dokáže svázat tradiční konvenční

¹¹⁴ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

¹¹⁵ Čapek, Pražské výstavy. Výstava obrazů Oldřicha Konička (pozn. 48).

¹¹⁶ Pečírka, 1924 – 1925 (pozn. 3).

¹¹⁷ Rezler, Jaroslav Jareš, Oldřich Koniček, Josef Jan Šedivý (pozn. 102).

¹¹⁸ Pečírka, 1926 – 1927 (pozn. 4).

¹¹⁹ Ibidem.

projev. To mohou být dozvuky akademické malby.¹²⁰ Je jisté, že umělec opustil svou paletu příliš předčasně. Nacházel se v největším rozvoji tvorby. Pracoval s vervou, precizností a pečlivostí do posledních chvil. Těchto charakteristik malby Oldřicha Koníčka je třeba ocenit velkým uznáním.

5. Koníčková kresba

Kresebné vyjádření nepřiostlo umělci k srdci natolik, jako malba. V jeho díle existuje bezesporu několik významných kreseb. V době vlivu impresionismu na malířovu tvorbu shledáváme jeho kresby expresivnější. Tahy jsou rychlé a nahodilé. Z prací cítíme ruch a nestálost. Výsledkem je prokreslený, hutný, někdy až těžký výjev.

S ustálením malířského projevu se klidní i kresba. Kolem roku 1922 působí především studie ženských aktů vyrovnaně a zrale. Linie se zjednodušuje. Je sebejistá, zhmotnění objektu nastává v pouhém jednom tahu uhlu. Tvary jsou plné, kompaktní a čisté. Poukazuje to i na lpění klasicistního vzoru, čímž se může projev zdát velmi zdrsnělým a suchým.¹²¹ Koníčkovou kresbou se zabývala i Zuzana Rybičková: „*Výtvarné snahy přelomu století, příznačné soužitím secese a symbolismu, dokumentují ve všech sbírkách zejména práce M. Švabinského, J. Preislera a J. Panušky. O následných vývojových tendencích a formování nových uměleckých směrů vypovídají kresby B. Kubišty, A. Wachsmanna, B. Feigla, V. Špály, G. Karse, R. Kremličky, E. Filly, V. Beneše, O. Koníčka a dalších autorů.*“ (...) ¹²²

6. Charakter malířova stylu

V počátcích umělecké kariéry, včetně i studií na pražské Akademii, poznával Oldřich Koníček styl malby ve třídě Vlaha Bukovace. Následně se v letech 1910 - 1912 učil ve třídě profesora Rudolfa Ottenfelda.¹²³ Mladý malíř přejímá s přirozeností vzory a tendence tohoto prostředí. Výtvarným názorem se více přimkne k formám tvorby Vlaha Bukovace, neboť i on v pozdějších letech nacházel východiska v impresivních skvrnách a pointilismu. Oldřich Koníček pokračuje nadále v těchto rovinách své práce.

¹²⁰ Čapek, Pražské výstavy. Výstava obrazů Oldřicha Koníčka (pozn. 48).

¹²¹ Alžběta Birnbaumová, *Opuštěná paleta. Sborník malířů, kteří odešli předčasně*, Praha 1942, s. 60 – 61.

¹²² Rybičková (pozn. 95).

¹²³ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

Díla jsou ojedinělá, impresivní stopou a pastózním nánosem barev přehlčená. Je jisté, že svým talentem na sebe mladý malíř poutá pozornost.¹²⁴ Barvy, jež klade tahy štětce s dělivým rukopisem, jsou vzájemně propojeny zářivými tóny. Charakterizují díla v období let 1908 – 1912.

Do první návštěvy Paříže, v roce 1912 tvoří v duchu přejímání francouzských impresionistických tendencí, avšak dle své vlastní optiky a uvážení. Nikdy zásadně nekopíroval díla umělců a stál si za svým výtvarným názorem. S nadcházejícím rokem zaznamenáváme první změny ve výtvarné práci. Zcela opustí francouzské impresionistické nálady a jeho dílo odkazuje na období tvorby postimpresionistů. Jeho vzorem se stává Paul Cézanne, který buduje obraz svou filosofií barevných plochi. Koníček shledá inspirační zdroj i ve Vlaminckovi, či Derainovi. Odkazem k jeho vzhlédnutí se v dílech francouzských velikánů můžou být malířova dvě díla s názvem *Bílá zátiší*, z let 1913 a 1914. Cítíme mírné ozvuky kubismu, které se hlásí ke slovu, avšak Koníček už nikdy podobné práce ve svém životě nemaloval. Pozoruhodné je, že ve stejném období dozrává k podobnému výtvarnému názoru i další významný malíř, Jan Zrzavý. Oba umělci však došli k těmto závěrům zcela nezávisle na sobě.¹²⁵

Rok 1914 s sebou přináší i hrůzy a strasti válečného období. Koníček narukoval v hodnosti důstojníka, aktivně se účastnicího bojů na italských bojištích. Přirozeně dochází k určité odmlce v malířově tvorbě. Po návratu do své domoviny překvapivě tato zkušenost nijak výrazně nepoznamenala námět jeho obrazů. Následující rok po 1. světové válce vznikl největší umělcův malířský cyklus 41 obrazů s názvem *Z italských bojišť*.¹²⁶

Oldřich Koníček nebyl nijak radikálním malířem, udržoval si svůj standart preciznosti a důslednosti. Právě cílevědomost jeho tvorby dávala dílům punc Koníčkovy osobnosti a i přesto nepřestával hledat nová východiska možností své malby. Nenásledoval slepě učební teze svých učitelů, snažil se i o inovativnost svého díla. Nikdy však nedosáhl čisté autonomní malby jako ku příkladu kubisté.

Na další možný problém tohoto meziválečného období, tedy na možné ustrnutí malířského projevu v přesných obrysových liniích kresby, mělkého prostoru,

¹²⁴ Ibidem.

¹²⁵ Toman, Výběr z díla (pozn. 6).

¹²⁶ Finková (pozn. 17).

či objemovou modelaci opakovaně upozornil i Josef Čapek.¹²⁷

V tomto duchu na stejnou problematiku upozorňuje i historik umění Jaromír Pečírka, který poukazuje na tvorbu Oldřicha Koníčka, popisující ji v některých případech jako neživou a těžkopádnou. Podobně svůj názor vyjadřuje i Hana Rousová, jež měla možnost Koníčkovu dílo ohodnotit zpětně po několika desetiletích, které se v určitých pracích jeví jako triviální a idealisticky zkreslené ve stylu neoklasicistní tvorby, jak to vyžadoval vkus měšťáckých salónů dvacátých let.¹²⁸

Rok 1922 byl přelomovým v malířově tvorbě. Nejenže mění ve většině případů svých obrazů hlavní námět, ale mění i styl své malby. Rukopis se stává zralým, díla jsou dotažena do konečné plné formy. Novým objektem studií, kam malíř směřuje svou pozornost, se stal akt. Akt tmavovlasé ženy se zlatavým inkarnátem, malované na plátno po paměti – bez modelu.¹²⁹ Díla začínají být kladně hodnocena, akty tvoří ozdobu jeho výtvarné řady z těchto let.¹³⁰

Kritickým pohledu ale nešla Koníčková krajinomalba. Dříve v sebejistých tazích štětce nyní mírně tápe. Zdá se, že tato plátna jsou málo progresivní a náměty mrtvé. Malíř se už příliš dlouho pohybuje v těchto stojatých vodách.¹³¹

Většího progresu v malířově stylu dojde po návštěvách Francie v roce 1925 a 1927. Obrazy malované hlubokými barvami přesvědčují společnost o Koníčkových mistrných kvalitách.¹³² Vidno především v malířově krajinomalbě. Malba se stává mnohem více prosvětlenou, odlehčenou, celkově velmi optimisticky laděnou. Modelace krajiny je opět na místě i s opětovnou pastózností, velmi temperamentně nanášenou. Námětem se stává krajina francouzského jihu. Od roku 1927 až do doby jeho smrti se považuje rozmezí těchto pěti let za vrcholně tvůrčí etapu malíře Oldřicha Koníčka.¹³³

¹²⁷ Josef Čapek, *Novoklasicismus – umění zítřka*, *Přítomnost* III, 1926, č. 5, 11. 2., s. 74 – 75.

¹²⁸ Rousová (pozn. 98).

¹²⁹ Toman, *Výběr z díla* (pozn. 6).

¹³⁰ Čapek, *Pražské výstavy. Výstava obrazů Oldřicha Koníčka* (pozn. 48).

¹³¹ Štorch-Marien (pozn. 60).

¹³² Toman, *Výběr z díla* (pozn. 6).

¹³³ Pečírka, *1926 – 1927* (pozn. 4).

7. Závěr

Tato práce si kladla hlavním cílem utřídit všechny dosavadní a dostupné informace o malíři Oldřichu Koníčkovi. V uvedených jednotlivých kapitolách se věnuji daným oblastem spojeným s životem a prací Oldřicha Koníčka. Má největší pozornost patří jeho malířskému dílu, které mu se za svůj život věnoval nejvíce. Nelze opomenout kresby, nebo ojedinělou a pro něj ne tolik typickou výtvarnou tvorbu, kterou byl plakát.

Svou badatelskou činnost jsem zaměřila hlavně na prezentaci jeho osobnosti a samotného díla na výstavách, protože ta sloužila jako nejúčinnější prostředek k upomenutí si malířovu tvorbu. Neodmyslitelně se k tomu řadí výběr chronologicky řazeného seznamu umělcova výtvarného díla z jednotlivých katalogů výstav, z nichž jsem po celou dobu bádání čerpala potřebné informace.

V mé snaze bylo také sehnat všechny možné dostupné reprodukce z českých galerií a archivů, aukčních síní, katalogů, či periodik; případné pořízení i mých vlastních reprodukcí, nebo se osobně seznámit s dostupnými katalogy a publikacemi. Potvrzuji, že ve většině případů se mi tento úkol zdařil. Velké množství těchto písemností je stále běžně přístupných v knihovnách galerií.

8. Katalog vybraných děl Oldřicha Koníčka

8.1 Malby

- Zátiší s rybou**, 1909
olej, plátno; 68 × 72 cm
značeno vpravo nahoře:
Ol. Koníček 09
Národní galerie v Praze, inv. č. O 12431
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976), majetek NG Praha
- Rodina**, kolem r. 1910
olej, lepenka; 56 × 67 cm - 43,5 × 54,5 cm
značeno vlevo dole:
O. Koníček
Národní galerie v Praze, inv. č. O 132183
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976), majetek NG Praha

- 3 **Zahrádka v Kutné Hoře, 1910**
olej; 60 × 80 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 4 **Hradčany s Karlovým mostem, 1912**
olej; 80 × 90 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 5 **Koupání, 1912**
olej, plátno; 80 × 90 cm
značeno vlevo dole:
Koníček Ol. 12
Soukromé vlastnictví; vydraženo 19. 11. 2011 v Aukční síni Galerie Arcimboldo, Praha; vyvolávací cena - 450 000,-; vydraženo - 650 000,-
- 6 **Jardin des Plantes v Paříži, 1912**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.500,-
reprodukce:
Volné směry XVII, 1913, č. 1., s. 188
- 7 **Moulin de la Galette, 1912**
olej, plátno; 57 × 49 cm
značeno vlevo dole:
Koníček 12
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
- 8 **Pont des Arts, 1912**
olej, plátno; 89 × 103 cm
značeno vlevo dole:
Koníček 12
Národní galerie Praha, inv. č. O 3141
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976), majetek NG Praha
- 9 **Tančírna na předměstí Paříže, 1912**
olej, plátno; 62,5 × 48,5 cm
značeno vlevo dole
vystaveno:
Dialogy v obrazech (2014)
- 10 **Bílé zátiší I, 1913**
olej; 65 × 54 cm
vystaveno:
46. výstava S.V.U. Mánes (1914), cena 2.000,-
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)

reprodukce:

Volné směry XVIII, 1914 – 1915, č. 1., s. 243

- 11 **Květiny v okně**, 1913
olej, plátno; 71 × 62 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 13
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 12 **Zátiší s mrkví**, 1913
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.500,-
- 13 **Na Marně**, před 1914
olej
vystaveno:
46. výstava S.V.U. Mánes (1914), cena 3.000,-
- 14 **Zátiší**, před 1914
olej
vystaveno:
46. výstava S.V.U. Mánes (1914), cena 3.000,-
- 15 **Akt**, 1914
olej, plátno; 65 × 62,5 cm
značeno vpravo nahoře:
Old. Koníček
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 16 **Bělehrad**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-
- 17 **Bílé zátiší II**, 1914
olej; 92 × 77 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 18 **Irig (z Jugoslávie)**, 1914
olej; 97 × 102 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 19 **Irig ve Slavonii**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-

- 20 **Irig ve Slavonii**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 700,-
- 21 **Irig ve Slavonii**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
- 22 **Kostel v Sabaci**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-
- 23 **Malá Danae**, 1914
olej; 49 × 67 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 24 **Chudá ulice v Bělehradě**, 1914
olej, plátno; 54,5 × 59 cm
značeno vlevo dole:
O. Koniček 1914
Východočeská galerie Pardubice
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
Čeští malíři ve Francii I. (1982 – 1983)
- 25 **Kalemegdan v Bělehradě**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.500,-
- 26 **Kostel v Přešticích**, 1914
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.000,-
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4.000,-
- 27 **Buttes – Chaumonts**, před 1915
reprodukce:
Volné směry XVIII, 1914 – 1915, č. 1., s. 242
- 28 **Správka lodi**, 1915
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
- 29 **Bělehrad za války**, 1916
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 5.000,-

- 30 **Castelnovo**, 1916
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 31 **Castelnovo**, 1916
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
- 32 **Kaktus**, 1916
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
- 33 **Akt**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.500,-
- 34 **Albánka**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
- 35 **Boka Kotorska**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 500,-
- 36 **Boka Kotorska**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 37 **Dubrovník**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
- 38 **Dulcigno**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 39 **Filosof Staničič**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), neprodejné dílo
- 40 **Kotor**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
- 41 **Kytice na okně s vyhlídkou na moře**, 1917
olej; 60 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)

- 42 **Předměstí**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 43 **Studie Albánců**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 44 **Studie Albánky**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 45 **Vyhledka na moře**, 1917
olej; 80 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 46 **Z Albánie**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.500,-
- 47 **Z Albánie**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 48 **Zahrada**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 700,-
- 49 **Zátiší**, 1917
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.000,-
- 50 **Akt**, 1918
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
- 51 **Akt**, 1918
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
- 52 **Borovice**, 1918
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.200,-
- 53 **Danae**, 1918
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 54 **Kampa**, 1918
olej, plátno; 50 × 60,5 cm

značeno vlevo dole:

Koníček 18

- 55 **Koupání, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-
- 56 **Les, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.500,-
- 57 **Na pokraji lesa, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 58 **Oblékající se děvče, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.200,-
- 59 **Odkolkovy mlýny, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.200,-
- 60 **Podobizna, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), neprodejné dílo
- 61 **Před deštěm, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.200,-
- 62 **Náves, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 2.000,-
- 63 **Toaleta, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 6.000,-
- 64 **Ze stromovky, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
- 65 **Zima, 1918**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-
- 66 **Koupající se, před 1919**
vystaveno:
Exposition d'Art Tchecoslovaque, S.V.U. Mánes

- 67 **Abadia di Nervesa z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 113,5 × 100 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 68 **Altissimo Corona del Bess z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 69 **Bocca di Navene, Altissimo z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 100 × 113,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 70 **Bocca di Navene. El Canaletto z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 100 × 113,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 71 **Bocca di Navene. Pohled na Monte Baldo z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 100 × 113 cm
odcizeno za okupace
- 72 **Borovice, 1919**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 7.000,-
- 73 **Brentonico z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
odcizeno za okupace
- 74 **Brentonico. Pohled na Corona dell Bess z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 100 × 114 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 75 **Brentonico – Ubikace legionářů z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:

- Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 76 **Cava Zuccherina z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 56 × 66 cm
značeno vpravo nahoře:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 77 **Cava Zuccherina della Piave z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 55 × 65 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 78 **Cesta na Monte di val Bella z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 56 × 66 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 79 **Cesta na Monte di val Bella z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 100 × 114 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 80 **Cima Tre Pezzi z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 81 **Cima Tre Pezzi z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 82 **Coll di Rosso z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 65,5 × 56 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19

- vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 83 **Cortelazzo z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 84 **Červenec, 1919**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 85 **Domy na Valašsku (Rajnochovice), 1919**
olej, plátno; 34 × 48 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
Národní galerie Praha, inv. č. O 15968
- 86 **Duben, 1919**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 87 **Gardské jezero z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 100 × 113 cm
odcizeno za okupace
- 88 **Koupající se muž, 1919**
olej, plátno; 65 × 80 cm
značeno vlevo dole:
O Koníček
Národní galerie Praha, inv. č. O 15584
- 89 **Koupání, 1919**
olej, plátno; 78 × 69 cm
značeno vlevo dole:
Koníček 1919
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 90 **Kóta 904. Ubikace na Sasso Segò z cyklu Z italských bojišť, 1919**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)

- 91 **Kóta 904 – zákopy, z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73 × 83 cm
odcizeno za okupace
- 92 **Leden**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 93 **Monte di val Bella. Celkový pohled z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátně; 116 × 136 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 94 **Mramorový lom v Itálii**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 3.500,-
- 95 **Nervesa, celkový pohled z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73 × 63 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 96 **Nervesa na Piavě z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 113,5 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 97 **Nervesa na Piavě z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 71 × 83 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 98 **Nervesa, přechod přes Piavu z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73,5 × 63 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 99 **Nervesa – rozbité domy, z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vpravo dole:

- Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 100 **Nervesa na Piavě, Villa Berti z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 101 **Nervesa, Villa Berti z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 56 × 66 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 102 **Odkolkovy sady**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 2.000,-
- 103 **Opatství u Nervesy**, asi 1919
reprodukce:
Volné směry XX, 1919 – 1920, č. 1., s. 167
- 104 **Passarello della Piave z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 56,5 × 66 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 105 **Petřínské schody**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
- 106 **Pohled na Rivu z kóty 904 z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 113 cm
značeno dole uprostřed:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 107 **Přechod přes Piavu u Nervesy z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)

- 108 **Rybník ve Stromovce**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 4.000,-
- 109 **Říjen**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 110 **Samota u Nervesy na Piavě z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 73 × 83 cm
odcizeno za okupace
- 111 **San Donna di Piave – Hlavní ulice z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 113 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 112 **San Donna, Rozbité domy z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 56 × 66 cm
načeno vpravo dole:
Old. Koníček 19
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 113 **Sasso sego z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 113,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919
vystaveno:
Oldřich Koníček. Z italských bojišť (1990)
- 114 **Sasso sego. Pohled na Kótu 703 z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 113 cm
odcizeno za okupace
- 115 **Sasso Sega, pohled na Kótu 703**, 1919
olej, lepenka; 27,5 × 35 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1919
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 116 **San Donna di Piave z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100,5 × 113,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1919

- vystaveno:
Oldřich Koniček. Z italských bojišť (1990)
- 117 **Soldirosso z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 56 × 66 cm
darováno Památníkem osvobození Muzeu invalidů v Paříži
- 118 **Skizza aktu**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 700,-
- 119 **Val Bella, Caverny, z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 72 × 83 cm
odcizeno za okupace
- 120 **Val Bella – Hřbitov legionářů z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 114 cm
odcizeno za okupace
- 121 **Val Bella – Pohled na Col dell Rosso, z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátně; 55 × 65
odcizeno za okupace
- 122 **Val Bella, Vojenský hřbitov, z cyklu Z italských bojišť**, 1919
olej, plátno; 100 × 113 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koniček 1919
- 123 **Vesnice na Valašsku**, 1919
olej, plátno; 64 × 90 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koniček 19
Národní galerie Praha, inv. č. O 3178, zakoupeno 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
Výstava Moderní galerie v Praze (1926)
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976), majetek NG Praha
- 124 **Trento**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-
- 125 **Troj u Prahy**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 4.000,-
- 126 **V lese na jaře**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 4.000,-

- 127 **Z bojiště italského**, 1919
reprodukce:
Volné směry XX, 1919 – 1920, č. 1., s. 166
- 128 **Z Kinského zahrady**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 129 **Z parku**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.000,-
- 130 **Září**, 1919
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 131 **Zima v Přešticích**, 1919
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 5.000,-
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 132 **Krajina u Cavalier**, 20. léta 20. stol.
olej, plátno; 95 × 62 cm
značeno vlevo dole
- 133 **Růžové kombiné**, 20. léta 20. stol.
olej, plátno; 69 × 55 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koniček
Galerie Hradec Králové, inv. č. O – 5
vystaveno:
Čeští malíři ve Francii I. (1982 – 1983)
- 134 **Alej v Konopišti**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 500,-
- 135 **Březen**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 136 **Cesta s mostem**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
- 137 **Červen**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-

- 138 **Dobývání bramborů**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 139 **Dub**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.500,-
- 140 **Dub**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 3.500,-
- 141 **Duby na podzim**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
- 142 **Dřevorubci**, asi 1920
olej
vystaveno:
53. výstava S.V.U. Mánes (1920), cena 8.000,-
- 143 **Hrabání listí**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1920), cena 9.000,-
- 144 **Jezírko v lese (v oboře)**, 1920 (1921)
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1920), cena 3.500,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 145 **Kladenské hutě**, 1920
olej, plátno; 50 × 70 cm
značeno vpravo dole:
O. Koniček 1920
- 146 **Kostelík**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 700,-
- 147 **Kostel v Rajnochovicích**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 148 **Květen**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 149 **Les**, 1920
olej; 39 × 47 cm

- vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 150 **Listopad, 1920 – 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
- 151 **Moravská Ostrava a Vítkovice, 1920**
olej
vystaveno:
53. výstava S.V.U. Mánes (1920), cena 6.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 4.000,-
- 152 **Podzim u Troje, asi 1920**
olej
vystaveno:
53. výstava S.V.U. Mánes (1920), cena 6.000,-
reprodukce:
Volní směry XXI, 1921 – 1922, č. 1., s. 11
- 153 **Podzimní jitro, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 4.000,-
- 154 **Potok v Konopišti, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 3.000,-
- 155 **Pradleny, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 156 **Prosinec, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 4.000,-
reprodukce:
Volné směry XXI, 1921 – 1922, č. 1., s. 12
- 157 **Prosinec (Prodej vánočních stromků), 1920**
olej; 100 × 114 cm
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 158 **Rybář na řece, 1920**
olej, plátno; 83 × 93,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koniček
Moravská galerie Brno, inv. č. A 1525, zakoupeno 10. 11. 1971
vystaveno:

Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 4.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.500,-
České moderní malířství II, dvacátá léta ze sbírek Moravské galerie v Brně
(1983), majetek MG Brno

- 159 **Rybníček, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.200,-
- 160 **Senoseč, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 9.000,-
- 161 **Skizza, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 162 **Srpen, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 163 **Šárka, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 4.500,-
- 164 **Únor, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 8.000,-
- 165 **Vítkovické hutě, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1.500,-
- 166 **Vítkovické hutě, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1.500,-
- 167 **Z Konopiště, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 168 **Z Konopiště, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 2.500,-
- 169 **Z Polské Ostravy, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 170 **Z Rajnochovic na Valašsku, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 1.800,-

- 171 **Z Valaška, 1920**
vystaveno:
53. výstava S.V.U. Mánes (1920), cena 4.000,-
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 172 **Bílení prádla v Lomnici, 1921**
olej; 55 × 65 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 173 **Bráník, 1921 (1922)**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
- 174 **Březnový den, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
- 175 **Cesta v Konopišti, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
- 176 **Česká krajina, 1921**
olej, plátno; 56 × 66 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1921
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 177 **Hora Tábor v Podkrkonoší, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 2.200,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1.500,-
- 178 **Hlubočepy (u Prahy), 1921**
olej, plátno; 83,5 × 72,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1921
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 9.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 9.000,-
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 179 **Hrad Pecka, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-

- Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 180 **Hrad Pecka, 1921**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 2.200,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 800,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 1.500,-
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 181 **Hrdlořezy u Prahy, 1921**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 182 **Hrdoňovice v Prachovských skalách, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 4.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.500,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 183 **Hrdoňovice v Prachovských skalách, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 9.000,-
- 184 **Javor, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 450,-
- 185 **Kozákov, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 400,-
- 186 **Kozákov a Ještěd, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 400,-
- 187 **Krkonoše od Pohoře, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922) cena 11.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 8.000,-
- 188 **Krkonoše od Žďáru, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 5.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 4.000,-

- Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 7.000,-
- 189 **Krkonoše před deštěm**, 1921
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.000,-
- 190 **Krkonoše s Tábora**, 1921
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
- 191 **Krkonoše za jitra**, 1921
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
- 192 **Les na podzim**, 1921
olej, plátno: 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
O. Koníček 21
Východočeská galerie Pardubice, inv. č. O 1317
vystaveno:
Čeští malíři ve Francii I. (1982 – 1983)
- 193 **Mlýn Roveň**, 1921
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1.500,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 2.500,-
- 194 **Na Olšany**, 1921
olej, plátno; 77 × 61 cm
značeno vlevo dole:
Koníček
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 195 **Plodnost**, 1921 (1922)
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 10.000,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 5.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 7.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 5.500,-
- 196 **Podzim v Konopišti**, 1921
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-

- 197 **Pohled do Českého ráje, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 5.500,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.500,-
- 198 **Rybník na Šumavě, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 500,-
- 199 **U Nových Dvorů, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 300,-
- 200 **Vápenky v Hlubočepích, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 3.500,-
- 201 **V parku (Koupaliště), 1921**
olej, plátno; 80,5 × 61 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 21
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 202 **Západ, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1.500,-
- 203 **Zima v Kutné Hoře, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 800,-
- 204 **Zima ve Stromovce, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 500,-
- 205 **Ženy na potoce, 1921**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.000,-
- 206 **Panorama Krkonoš, 1921 – 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 30.000,-
- 207 **Boka Kotorska (Venuše), 1922**
olej, plátno; 112 × 100 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1922
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře

- Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 10.000,-
Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi klasickým řádem a selankou (1989)
reprodukce:
Volné směry XX, 1919 – 1920, č. 1., str. 78
- 208 **Danae, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 10.000,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 5.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 10.000,-
- 209 **Děvče s košem, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 2.500,-
- 210 **Dívčí akt, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 3.000,-
- 211 **Kytice polního kvítí, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1200,-
- 212 **Kostel v Kaňku, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 700,-
- 213 **Mládí, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 9.000,-
- 214 **Na zamrzlé Vltavě, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 2.800,-
- 215 **Tanečnice, 1922**
olej, plátno; 100 × 70,5 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1930
Národní galerie Praha, inv. č. O 3431
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 11.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 12.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), majetek NG Praha
- 216 **Třeboňské rybníky, 1922**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 3.000,-

- 217 **U podolských cementáren v zimě**, 1922
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 9.000,-
- 218 **Viadukt**, 1922
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 800,-
- 219 **Vzpomínka**, 1922
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 5.000,-
- 220 **Zima v Podolí u Prahy**, 1922
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 5.000,-
- 221 **Autoportrét v čepici**, 1923
olej; 66 × 56 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 222 **Autoportrét v klobouku**, 1923
olej, lepenka; 38 × 63 cm
neznačeno
Okresní muzeum Kutná Hora
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koniček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 223 **Koupání**, 1923
olej, plátno; 115 × 100 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koniček 23
Galerie hl. m. Prahy, inv. č. M – 3603
vystaveno:
Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi klasickým řádem a selankou (1989)
- 224 **Podobizna slečny Z. K.**, 1923
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 700,-
- 225 **Poloakt zezadu**, 1923
olej; 80 × 64 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 226 **Putim**, 1923
olej, plátno; 58,6 × 72 cm
značeno vpravo dole:
O. Koniček 1923
Moravská galerie Brno, inv. č. A 918, darováno 30. 4. 1959

- 227 **Studie k podobizně paní M. R.**, 1923
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 500,-
- 228 **Večer**, 1923
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 3.000,-
- 229 **Zátiší pro jídelnu**, 1923
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 3.500,-
- 230 **Ze Slavětína**, 1923
olej, plátno; 63 × 77 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koniček 1923
Národní galerie Praha, inv. č. O 3226, zakoupeno 1924
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 3.500,-
Výstava Moderní galerie v Praze (1926)
Nezapomenutelná generace. Sociální tendence v českém výtvarném umění v období let 1913 – 1930. Ze sbírek Národní galerie v Praze a Severočeské galerii v Litoměřicích (1979)
reprodukce:
Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 163
- 231 **Zima v Lomnici nad Popelkou**, 1923
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 5.000,-
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 8.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 10.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 10.000,-
reprodukce:
Volné směry XXIV, 1925 – 1926, č. 1., s. 130
- 232 **Zvonečky ve váze**, 1923
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 1.500,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 1.500,-
- 233 **Albánské cikánky (na trhu)**, 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 15.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 15.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 12.000,-

- 234 **Český ráj**, asi 1924
olej
94. Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1925), cena 15.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 4.000,-
- 235 **Dívčí poprsí**, 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 3.500,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 5.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 3.500,-
- 236 **Koupání**, 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 8.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 10.000,-
- 237 **Květiny a ovoce**, 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 2.500,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 238 **Na Labské Tůni**, asi 1924
olej
vystaveno:
Vánoční výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 600,-
- 239 **Odpočívající dívka**, 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 15.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 18.000,-
Souborná výstava obrazů, plastik a prací architektonických členů Spolku
výtvarných umělců Mánes (1925 – 1926), cena 6.000,-
reprodukce:
Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 213
- 240 **Procházka českých králů**, kolem 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 3.500,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 4.000,-

- 241 **Půlakt**, 1924
olej, plátno; 80,5 × 64,5 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1924
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bandy z Prahy (1925), cena 4.000,-
Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi klasickým řádem a selankou
(1989)
- 242 **Sedící děvče**, 1924
olej, 100 × 74 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 7.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bandy z Prahy (1925), cena 4.000,-
Souborná výstava obrazů, plastik a prací architektonických členů Spolku
výtvarných umělců Mánes (1925 – 1926), cena 3.500,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 12.000,-
- 243 **Šárecké údolí**, 1924
olej
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 3.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bandy z Prahy (1925), cena 3.500,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 5.000,-
- 244 **Vinařka**, 1924
olej, plátno; 83 × 66 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1924
Galerie výtvarného umění Liberec, inv. č. O 826; získáno 1960
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 5.000,-
České malířství XX. století v Oblastní galerii v Liberci (1974)
Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi klasickým řádem a selankou
(1989)
- 245 **Zátiší s hruškami**, kolem 1924
vystaveno:
81. výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 4.000,-
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bandy z Prahy (1925), cena 5.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí
(1937), cena 4.000,-

- 246 **Akt**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 4.000,-
- 247 **Cesta do Přerova**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 4.000,-
- 248 **Česající se děvče**, 1924 – 1925
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 7.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 7.000,-
- 249 **Dívka s mikádem**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 3.000,-
- 250 **Dobová alej**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 8.000,-
- 251 **Duby**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 4.000,-
- 252 **Holky z periferie**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 10.000,-
- 253 **Květinářky**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 9.000,-
- 254 **Labská tůň (s lodíkou)**, 1924 – 1925
olej, plátno; 73,5 × 66,5 cm
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 2.000,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 4.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí
(1937), cena 1.200,-
Oldřich Koniček: Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 255 **Most v Přerově**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 5.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí
(1937), cena 1.200,-
reprodukce:
Volné směry XXIV, 1925 – 1926, č. 1., s. 131

- 256 **Na Bledu**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 1.000,-
- 257 **Na Nižboru**, 1924 - 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 8.000,-
- 258 **Na pastvě**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 9.000,-
- 259 **Na pastvě**, 1924 – 1925
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 500,-
- 260 **Pasačky**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 25.000,-
- 261 **Poprsí ženy**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 5.000,-
- 262 **Rybář s čeremem**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 8.000,-
- 263 **U Labské tůně**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 8.000,-
- 264 **Venkovanky**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 6.000,-
- 265 **Vlastní podobizna**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), neprodejně
- 266 **Vrby nad tůní**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 2.500,-
- 267 **Z Kostomlátek**, 1924 – 1925
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 2.500,-
- 268 **Zátiší s ovocem**, 1924 – 1925
vystaveno:

- Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 5.500,-
Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně (1941), cena 4.800,-
- 269 **Zima v Hlubočepích, 1924 – 1925**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 9.000,-
- 270 **Zima v Rajnochovicích, 1924 – 1925**
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 1.500,-
- 271 **V ateliéru, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 9.000,-
- 272 **Krajina za Prahou, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 6.000,-
- 273 **Spálený mlýn, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 6.000,-
- 274 **Zima na Vltavě, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 7.000,-
- 275 **Troj u Prahy, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 7.000,-
- 276 **Okno na Bledu, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 10.000,-
- 277 **Květinářka, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 6.000,-
- 278 **Kvetoucí akáty, před 1925**
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 1.500,-

- 279 **Náhon u mlýna**, před 1925
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 1.500,-
- 280 **Cesta mostem v Konopišti**, před 1925
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 281 **Duby v Konopišti**, před 1925
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 282 **Ležící dívka**, před 1925
reprodukce:
Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 91
- 283 **Rybáři**, před 1925
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Koníčka a plastik akad. sochaře
Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.000,-
- 284 **Dívka se zrcátkem**, 1925
olej, plátno; 130 × 95 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1925
Soukromá sbírka
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 13.000,-
Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi klasickým řádem a selankou
(1989)
- 285 **Ležící akt - po koupeli**, 1925
olej, plátno; 103 × 112 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1925
Galerie hl. m. Prahy, inv. č. M – 3637
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1924 – 1925 (1925), cena 12.000,-
Český neoklasicismus dvacátých let, část 2. Mezi klasickým řádem a selankou
(1989)
- 286 **Ženský akt s bílou draperií**, 1925 – 1930
olej, lepenka; 101 × 71,5 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček
vystaveno:
Metamorphoses (2013)

- 287 **Děvče**, před 1926
olej
- 288 **Domky na druhém břehu**, před 1926
olej
- 289 **Náves**, před 1926
olej
- 290 **Po koupeli**, před 1926
olej
- 291 **Pode mlýnem**, před 1926
olej
- 292 **Silnice do Křivoklátu**, před 1926
olej
- 293 **Ženy u lesa**, před 1926
olej, karton; 33 × 49 cm
- 294 **Na předměstí**, 1926
olej, lepenka; 29 × 37 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1926
Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora, zakoupeno 1997
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 295 **Buttes Chaumont v Paříži**, 1926 - 1927
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 12.000,-
- 296 **Canal de l'Ourcq**, 1926 – 1927
olej
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
- 297 **Canal de la Villette**, 1926 – 1927
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 6.000,-
- 298 **Dívčí akt**, 1926 – 1927
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 13.000,-
- 299 **Domek v Roztokách**, 1926 – 1927
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 6.000,-

- 300 **Domky v Křivoklátě, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 3.500,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 301 **Jarov, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 3.500,-
- 302 **Joinville, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
- 303 **Karlík u Dobříchovic, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 5.000,-
- 304 **Koupající se dívky, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.500,-
- 305 **Krajina z Francie, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 6.000,-
- 306 **Městečko u Křivoklátu, 1926 – 1927**
olej, karton; 37 × 51 cm
značeno vpravo dole
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 5.000,-
vydraženo:
Aukční síň Národní 25, Praha, vydraženo: říjen 2015
- 307 **Mezi zahradami, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 5.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 5.000,-
- 308 **Notre Dame v Paříži, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-

- 309 **(Hrad) Okoř, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 3.500,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.800,-
- 310 **Parníček na Seině, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.000,-
- 311 **Pont Neuf v Paříži, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 450,-
- 312 **Předměstí v Paříži, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.000,-
- 313 **Quai de la Marne v Paříži, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
- 314 **Ráno, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 10.000,-
- 315 **Ráno ve Vincennes (Ráno v parku ve Vincennes), 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 12.000,-
Výstava soudobé kultury v Brně (1928)
- 316 **Rue St. Vincent, Montmartre, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.000,-
- 317 **Starý most, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 3.500,-
- 318 **Vzpomínka z Paříže, 1926 – 1927**
olej

- vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), neprodejné
- 319 **Z městečka u Křivoklátu, 1926 - 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.500,-
- 320 **Z Montmartru, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.000,-
- 321 **Zima v Podkrkonoší, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 2.000,-
- 322 **Žena, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 7.000,-
- 323 **Žena s rozpuštěným vlasem, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 12.000,-
- 324 **Ženy na břehu, 1926 – 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 10.000,-
- 325 **Hôtel à L'Acacia, Paříž, 1927**
olej, 55 × 68 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 326 **Hôtel de la Paix v Paříži, 1927**
olej 55 × 69 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), neprodejné
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 327 **Hradčany, 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 20.000,-

- 328 **Městečko u Křivoklátu, 1927**
olej, plátno; 73 × 83 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček 1927.
Národní galerie Praha, inv. č. O 3317, zakoupeno 1928
vystaveno:
Sbírka moderního umění (1947), neprodejné
- 329 **Montmartre, 1927**
olej, 73 × 100 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 10.000,-
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 330 **Praha od Podolí, 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 30.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 14.000,-
Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně (1941), cena 18.000,-
- 331 **Rue Jean Babtist. Patin, Vanves, 1927**
olej; 55 × 69 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 4.000,-
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 332 **Rue Jean Jaurès (Levallois – Perret) v Paříži, 1927**
olej, plátno 65 × 88 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček 1927
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 6.000,-
- 333 **Sedící akt, 1927**
olej; 100 × 74 cm
- 334 **Tůň v lese (jiná?), 1927**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1926 – 1927 (1928), cena 12.000,-
- 335 **Z Hlubočep, 1927**
olej; 32 × 48 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 336 **Porte de La Villette, 1927**
olej, 75 × 102 cm
vystaveno:

60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.000,-
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)

- 337 **Bassin de la Villette**, 1927
olej; 75 × 102 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 338 **Potok v lese**, 1927
olej, plátno; 68 × 49 cm
značeno vlevo dole:
O. Koníček
Východočeská galerie Pardubice
vystaveno:
Výstava Okresní galerie Vysoké Mýto (1957)
Čeští malíři ve Francii I. (1982 – 1983)
- 339 **Mlýn u vody**, 1928
olej; 95 × 74 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 340 **Most v Putimi**, 1928
olej; 54 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 341 **Most v písku**, 1928
olej; 74 × 100 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 342 **Zámek Žichovice**, 1928
olej, plátno; 114 × 101 cm
- 343 **Krajina s mostem**, před 1929
reprodukce:
Volné směry XXVI, 1928 – 1929, č. 1., s. 113
- 344 **Ulice na vsi**, před 1929
reprodukce:
Volné směry XXVI, 1928 – 1929, č. 1., s. 121
- 345 **Bon Porto – Cavalaire**, 1929
olej, 28 × 33 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 346 **Cavalaire**, 1929
olej, 21 × 26 cm

- vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně (1941), cena 15.000,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 347 **Cesta do Boulouris, 1929**
olej; 55 × 68 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 348 **Cesta do Saint – Raphaël, 1929**
olej; 62 × 78 cm
vystaveno:
Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně (1941), cena 5.500,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 349 **Děvče s hrozny, 1929**
olej; 70 × 54 cm
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí
(1937), cena 3.500,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 350 **Domek nad mořem, 1929**
olej; 21 × 26 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 351 **Hotel u moře, 1929**
olej; 49 × 69 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 352 **Krajina z jižní Francie, 1929**
olej; 56 × 72 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 353 **Le Dattier, 1929**
olej; 70 × 100 cm
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí
(1937), cena 6.000,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 354 **Mulatka z Marseille, 1929**
olej; 70 × 50 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)

- 355 **Průplav za Stromovkou, 1929**
olej; 70 × 100 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 356 **Rybářská vesnice, 1929**
olej; 64 × 80 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 357 **Za Stromovkou, 1929**
olej; 72 × 100 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 5.000,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 358 **Cesta k moři, 1930**
olej; 56,5 × 66 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koniček 30
Okresní galerie výtvarného umění Zlín, inv. č. O – 227
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4.000,-
Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně (1941), cena 5.500,-
Čeští malíři ve Francii I (1982 – 1983), majetek OGVU Gottwaldov
- 359 **Česká krajina - Sáňy u Poděbrad, 1930**
olej, plátno; 112 × 159 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koniček / 1930
Galerie hl. m. Prahy, inv. č. M – 300
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.100,-
- 360 **Děvče s modrými korály, 1930**
olej, 71 × 55 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 361 **Francouzský rybář, 1930**
olej; 100 × 70 cm
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 5.500,-
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 362 **Kytice, 1930**
olej, plátno; 81 × 64 cm
značeno:

- Old. Koníček 1930
vystaveno:
Sto let českého umění 1830 – 1930 (1930), majetek autora
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 6.500,-
- 363 **Olše nad řekou, 1930**
olej, plátno; 113 × 100 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček / 1930
Galerie hl. m. Prahy, inv. č. M – 299
- 364 **Podobizna mladé ženy, 1930**
olej; 70 × 54 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 365 **Poloakt, 1930**
olej 102 × 71 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 366 **Rybářské domky, 1930**
olej; 66 × 83 cm
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 5.000,-
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 367 **Váza s květinami, 1930**
olej, 95 × 74 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 368 **Vrby na potoce, 1930**
olej; 54 × 67 cm
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.000,-
50 let Mánesa (1937)
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 369 **Akt, 1931**
olej; 95 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 370 **Děvče s kaktusem, 1931**
olej; 67 × 54 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)

- 371 **Javor na Rváčově**, 1931
olej; 39 × 45 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 372 **Saint – Raphaël**, 1931
olej; 35 × 51 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 373 **Saint Tropez I**, 1931
olej; 55 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 374 **Saint Tropez II**, 1931
olej; 22 × 36 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 375 **Španělka**, 1931
olej; 81 × 61cm
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), neprodejné
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 376 **Úhor**, 1931
olej; 73 × 83 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 377 **Zátíší s ovocem**, 1931
olej; 48 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 378 **Závist**, 1931
olej 35 × 48 cm
vystaveno:
Oldřich Koníček. Výběr z díla (1976)
- 379 **Česká krajina**, 1932
olej; 75 × 100,5 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček
Okresní muzeum Kutná Hora
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)

- 380 **Děvče v modrém**, 1932
olej; 100 × 70 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 381 **Krajina s domem**, 1932
olej; 55 × 68 cm
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)
- 382 **Vyjíždka ve Stromovce**, 1932
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Výběr z díla (1976)

8.1.1 Malby bez datace

- 383 **Akt**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 9.500,-
- 384 **Akt**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 6.500,-
- 385 **Akt**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.800,-
- 386 **Akt**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
JUDr. Spurného
- 387 **Akt s ptáky**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí
(1937), cena 7.000,-
- 388 **Akt s růží**, nedatováno
olej, plátno; 100 × 70,5 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koniček
Národní galerie Praha, inv. č. O 3430

- vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), majetek NG Praha
- 389 **Akt (Žáda)**, nedatováno
olej
vystaveno:
Souborná výstava obrazů, plastik a prací architektonických členů Spolku výtvarných umělců Mánes (1925 – 1926), cena 3.500,-
- 390 **Bílá víla**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.100,-
- 391 **Bled v Jugoslávii**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 392 **Bon Porto**
olej
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.100,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
- 393 **Cesta do Cavalaire**
olej
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 6.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 6.000,-
- 394 **Červený dům, v Trento, Itálie**, nedatováno
olej, lepenka; 35 × 27 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 395 **Dívka**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
- 396 **Dívka s kyticí**
olej
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.800,-

- 397 **Domek u rybníka Koclířova**
olej
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 990,-
- 398 **Dům u Šalouna**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 399 **Hôtel du Midi**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.100,-
- 400 **Hrad Rábí**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 9.500,-
- 401 **Hráz u rybníka Šalouna**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 402 **Kaple v Albánii**
olej, plátno; 46 × 38 cm
značeno vpravo dole, nečitelně datováno:
Old. Koniček (*nezřetelné*)
Aukční síň Národní 25, Praha, vydraženo: prosinec 2013
- 403 **Kestřany**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 3.500,-
- 404 **Koclířov**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.500,-
- 405 **Kostel ve Slověnicích**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 406 **Koupání**
olej, plátno; 109,5 × 139,5 cm
značeno vlevo dole:
Koniček
Moravská galerie Brno, inv. č. A 1117, darováno 15. 2. 1962

- 407 **Koupání**
olej, plátno; 54,5 × 66,5 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček
Moravská galerie Brno, inv. č. A 2257, zakoupeno 6. 1. 1981
- 408 **Koupání**
olej, plátno; 58,5 × 80 cm
inv. č. 677
vystaveno:
Mistři české krajinomalby (2011)
- 409 **Krávy na pastvě**
olej, plátno; 34 × 43, 6 cm
Národní galerie Praha, inv. č. O 1118
- 410 **Krůšenčina kytice**
olej
vystaveno:
Výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně (1941), neprodejně
- 411 **Květiny**
olej; 71 × 55 cm
vystaveno:
Květiny a zátiší (1944), cena 12.000,-
- 412 **Kytice**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 6.500,-
- 413 **Kytice od Písařovičů**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.000,-
- 414 **Kytice s měsíčky**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.400,-
- 415 **Kytice v modré váze**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 6.000,-
- 416 **Kytice ve staré váze**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 5.500,-

- 417 **Lesní tůň**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 6.500,-
- 418 **Lodě, nedatováno**
olej, dolit; 66 × 91,5 cm
značeno vpravo dole:
O. Koniček
- 419 **Lomnice nad Popelkou**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 420 **Milán**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.000,-
- 421 **Milán**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), neprodejné
- 422 **Most ve Stružnici**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 423 **Moře**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.500,-
- 424 **Mlýn**
olej
vystaveno:
Vánoční výstava Spolku výtvarných umělců Mánes (1924), cena 600,-
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4.000,-
- 425 **Mlýn na Labi**
olej
vystaveno:
Souborná výstava obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy (1925), cena 3.500,-
- 426 **Park Monco v Paříži**
olej
vystaveno:
550,-

- 427 **Plachetnice na moři**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.500,-
- 428 **Podobizna MUDr. Pisařovice**
olej
soukromý majetek
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
- 429 **Podobizna sedícího muže**
olej, plátno; 71 × 55,5 cm
značeno vlevo dole:
O. Koníček
KH Hradec Králové, inv. č. O – 1221
vystaveno:
Čeští malíři ve Francii I (1982 – 1983)
- 430 **Podzim na Závisti**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.000,-
- 431 **Polní práce**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
- 432 **Portrét**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
- 433 **Portrét dámy (Podobizna paní Koníčkové)**
olej, karton; 46 × 38,5 cm
značeno vlevo nahoře:
O. Koníček
Aukční síň Národní 25, Praha, vydraženo: červen 2014
- 434 **Praha**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 2.000,-
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4500,-
- 435 **Praha**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937) cena 5.000,-

- 436 **Praha od Křížovníků**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 16.000,-
- 437 **Přeštický kostel**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4.000,-
- 438 **Radlice**
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), neprodejně
- 439 **Rayol**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.500,-
- 440 **Rue du Clos de Montholon**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 3.500,-
- 441 **Rue Labrevuoir**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.800,-
- 442 **Růžové skály nad mořem**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.400,-
- 443 **Saint – Raphaël**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.100,-
- 444 **Saint – Raphaël**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.500,-
- 445 **Silnice s ovečkami**
olej, plátno; 76 × 70 cm
značeno vlevo dole:
Koníček Old.
Aukční síň Národní 25, Praha, vydraženo: říjen 2015

- 446 **Skály v Šárce**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 900,-
- 447 **Slavětín u Loun**
olej
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 448 **Slet**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 500,-
- 449 **Slet**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 350,-
- 450 **Starý amfiteátr ve Veroně**
olej, lepenka; 35 × 27 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 451 **Stromy nad řekou**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 4.000,-
- 452 **Trh s dobyt看em**
olej, překližka; 40,5 × 53 cm
značeno vlevo dole:
O. Koníček
Národní galerie Praha, inv. č. O 14796
- 453 **Tůň**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.800,-
- 454 **Tůň**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.500,-
- 455 **Tůň v lukách**
vystaveno:

- 60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 5.000,-
- 456 **U vody**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), soukromý majetek
- 457 **Večer nad Bon Porto**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 5.000,-
- 458 **Vesnice**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 1.100,-
- 459 **Vily v horách**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.800,-
- 460 **Všesokolský slet**, nedatováno
olej, lepenka; 31 × 17,5 cm
neznačeno
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 461 **Z Francie**
olej
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4.500,-
- 462 **Z Radlic**
olej
- 463 **Z riviéry**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 3.500,-
- 464 **Zátiší**
olej
vystaveno:
Vánoční výstava S.V.U. Mánes (1924), cena 600,-
- 465 **Zátiší**
olej

- vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 4.200,-
- 466 **Zátiší**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 3.500,-
- 467 **Zátiší s vějířem**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 7.500,-
- 468 **Zvěřinec u Sadské**
olej, karton; 47 × 34 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koniček
Aukční síň Národní 25, Praha, vydraženo červen 2013
- 469 **Žichovice**
olej
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 10.000,-
- 470 **Žně,**
olej, karton; 48 × 60 cm
značeno vlevo dole:
O. Koniček

8.2 Akvarely a kresby

- 1 **Náčrt ženského aktu stojícího, 1913**
černá křída, zelenošedý papír; 18,3 × 12,5 cm
značeno vpravo dole:
Koniček 13
Národní galerie Praha, inv. č. K 12440
- 2 **Náčrt ženského aktu stojícího, 1913**
hnědá křída, papír; 34 × 21 cm
značeno vpravo dole:
Koniček 13
Národní galerie Praha, inv. č. K 12439
- 3 **Náčrt ženského aktu stojícího, 1913**
tuš – štětec, papír; 34 × 21 cm
neznačeno
Národní galerie Praha, inv. č. K 12438

- 4 **Náčrt ženského aktu stojícího**, 1913
tuš – štětec (lavírováno), papír; 34 × 21 cm
značeno vlevo dole:
Koníček 1913
Národní galerie Praha, inv.č. K 12437
- 5 **Náčrt ženského aktu stojícího**, 1913
pero, papír; 34 × 21 cm
značeno vlevo dole:
Koníček 13
Národní galerie Praha, inv. č. K 12436
- 6 **Náčrt ženského aktu stojícího**, 1913
tuš – štětec, papír, kolorováno šedozeleně; 34 × 21 cm
značeno vpravo dole:
Koníček 1913
Národní galerie Praha, inv. č. K 12435
- 7 **Náčrt ženského aktu stojícího**, 1913
tuš – štětec, papír; 34 × 21 cm
značeno vpravo dole:
Koníček 13
Národní galerie Praha, inv. č. 12434
- 8 **Irig**, 1914
kolorovaná kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 9 **Jarak ve Slavonii**, 1914
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 10 **Siria**, 1914
kolorovaná kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 11 **Z Bělehradu**, 1916
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 12 **Alessio**, 1917
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-

- 13 **Cesta na Velký Vermač**, 1917
kresba
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 14 **Stolivo**, 1917
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 15 **Prachatice**, 1918
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 16 **Akt**, 1919
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 17 **Akt**, 1919
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 18 **Akt**, 1919
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 19 **Akt**, 1919
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 20 **Akt**, 1919
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 21 **Akt**, 1919
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 22 **Bez názvu – Italské bojiště**, 1919
tuš – lavírovaná perokresba, papír; 22 × 17,5 cm
značeno vpravo dole:
Koníček 1919
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)

- 23 **Boca, Itálie, 1919**
tužka, papír; 23 × 19,5 cm
značeno vlevo nahoře:
Koníček 1919
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 24 **Cesta, 1919**
kresba
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 25 **Koupání, 1919**
kresba
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 26 **Kóta 904, pohled na Rivu, 1919**
tužka, papír; 23 × 19 cm
značeno vpravo dole:
Koníček 19
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 27 **U Hloubětína, 1919**
kresba
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 28 **Žně, 1919**
kresba
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 29 **Žně na Sázavě, 1919**
kresba
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 30 **Akáty, 1920**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 31 **Akt, 1920**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 32 **Borovice, 1920**
pastel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Souborná výstava (1920), cena 1.000,-

- 33 **Dobývání bramborů**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 34 **Hlubočepy**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 35 **Koupání**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 36 **Královské Vinohrady**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 37 **Kresba**, 1920
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 38 **Kresba**, 1920
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 600,-
- 39 **Odpočinek**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 40 **Osičko**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 41 **Poličany**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 42 **Rybník**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 43 **Senoseč**, 1920
kresba

- vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 800,-
- 44 **U rybníka**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 45 **Z Hlubočep**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 46 **Za Smíchovem**, 1920
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Souborná výstava (1920), cena 900,-
- 47 **Akt**, 1921
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 48 **Javor**, 1921
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 500,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 49 **Kozákov a Ještěd**, 1921
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 500,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 50 **Polom v lomnické oboře**, 1921
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 500,-
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 51 **Stromy v horách**, 1921
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 500,-
- 52 **U lesa**, 1921
kresba
vystaveno:
Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922 (1922), cena 500,-

- 53 **Akt, 1922**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 54 **Akt, 1922**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 55 **Akt, 1923**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 56 **Akt, 1923**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 57 **Děvče s copem, 1923**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 300,-
- 58 **Dívčí hlava, 1923**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 59 **Dívčí poprsí, 1923**
kresba
vystaveno:
Oldřich Koníček. Soubor prací z let 1916 – 1923 (1923), cena 200,-
- 60 **Podobizna dívky, 1923**
uhel, papír; 62,5 × 45 cm
značeno vlevo dole:
Old. Koníček / 23
Moravská galerie Brno, inv. č. B 11776, ve sbírkách galerie od 10. 2. 1981
- 61 **Ženský akt, 1928**
tuš – pero, papír; 50 × 30,5 cm
značeno vpravo dole:
Ol. Koníček 28
Národní galerie Praha, inv. č. K 15841
- 62 **Ženský akt, 1928**
tuš – pero, papír; 50 × 30,5 cm
značeno vpravo dole:

- Ol. Koníček 28
Národní galerie Praha, inv. č. K 15842
- 63 **Ženský akt**, 1928
tuš – pero, papír; 60 × 44 cm
značeno vpravo dole:
Ol. Koníček 1928
Národní galerie Praha, inv. č. K 15843
- 64 **Calvaire**, 1929
tužka, akvarel, papír; 31 × 24 cm
značeno vlevo:
Old. K.
značeno vpravo dole:
Calvaire 8. VII. 29
Okresní muzeum Kutná Hora
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)

8.2.1 Akvarely a kresby bez datace

- 65 **Akt**
pero
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 200,-
- 66 **Akt**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 67 **Akt**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 68 **Akt**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 250,-
- 69 **Alej**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 70 **Dívčí akt**
vystaveno:

- 60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 350,-
- 71 **Hôtel du Midi v Paříži**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 750,-
- 72 **Krajina s mostem**
tuš
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 73 **Labská tůň**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 74 **Marseille**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 750,-
- 75 **Osičko u Velkého Oseka**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 76 **Písek**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 77 **Pohled na Prahu**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 500,-
- 78 **Postava ženy**
akvarel, papír; 39 × 28,3 cm
značeno vpravo dole:
Old. Koníček
Soukromá sbírka
vystaveno:
Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý (1996)
- 79 **Praha**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koníček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-

- 80 **Průplav v Paříži**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 750,-
- 81 **Předměstí**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 82 **Rajnochovice na Valašsku**
lavírovaná tužka
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 83 **Saint – Raphaël**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 750,-
- 84 **Sedící ženský akt**
rudka, papír; 32,5 × 25,2 cm
značeno vpravo dole:
Ol. Koniček
Národní galerie Praha, inv.č. K 30780
- 85 **Sedící ženský akt**
tužka, papír; 32,4 × 25,1 cm
značeno vpravo dole:
Ol. Koniček
Národní galerie Praha, inv. č. K 30781
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 400,-
- 86 **Skicář z Francie – 29 listů**
akvarel, papír; 20,7 × 17 cm
neznačeno
Národní galerie Praha, inv. č. K 16279
- 87 **Statek**
rudka, papír; 26,8 × 32,5 cm
značeno vlevo dole:
Ol. Koniček
- 88 **Statek**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-

- 89 **Táboření cikánské rodiny**
uhel, papír; 49 × 64 cm
značeno nečitelně vlevo dole
vystaveno:
Česká kresba ze sbírek Východočeské galerie (1986)
- 90 **U vody**
uhel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 91 **Z Valašska**
vystaveno:
60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 – 1932) k 5. výročí jeho úmrtí (1937), cena 600,-
- 92 **Závist**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 93 **Závist**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-
- 94 **Žichovice**
akvarel
vystaveno:
Oldřich Koniček. Obrazy a kresby z pozůstalosti (1940), cena 550,-

8.3 Plakáty

- 1 **Plakát výstavy výtvarného odboru Umělecké besedy, 1909**
- 2 **Plakát členské výstavy S.V.U. Mánes, 1914**
litografie (hnědá, modrozelená, modrá), 125 cm × 94 cm
Moravské galerie v Brně
Vystaveno:
Český plakát 1890 - 1914
- 3 **Návrh plakátu, 1920**
vystaveno:
Oldřich Koniček, Souborná výstava (1920), neprodejné
- 4 **Návrh plakátu S.V.U. Mánes v Curychu, 1924**
reprodukce:
Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 99.

9. Příloha - publikované novinové recenze o Oldřichu Koníčkovi

Volné směry XVI, 1912, č. 1, s. 139.

Z výstavní činnosti S. V. U. Mánes.

Umělecké výstavy v represent. Domě zúčastnil se Mánes vlastní expozicí v sále druhém 94 pracemi. Zastoupeni jsou: Aleš, Beneš Lad., Böttinger, Dryák, Engel, Halman, Honsa, Horejc, Hudeček, Kafka, Kobliha, Koníček, Kotěra, Lauda, Mařatka, Myslbek, Nechleba, Nejedlý, Novotný, Rössler, Stockar, Ullman, Vahala, Waigant, Weisner, Vondoruš. Ve výstavním pavilloně pod zahradou Kinských překládá H. Böttinger, řádný člen „Mánesa“ ve vlastním výběru na 123 prací, bilanci 10leté své umělecké činnosti. Výstava potrvá do 3. března. Na to otevřena bude tamže Výstava ruského umění, a sice umělců sdružených ve spolku petrohradském „Mir Isskustva“, jehož předsedou jest Roerich. Na výstavě zastoupení budou: Bakst, Benois, Bilibin, Bogajevski, Bras, Juon, Jarenič, Gauš, Golovin, Grabar, Dobužinský, Krymov, Kustoděv, Lansereé, Millioti, Ostrumov, Petrov-Vodkin, Roerich, Rylow, Tarchov, Zjonglinsky.

Národní listy LX, 1920, č. 316, 17. 11.

Josef Čapek, Výstava obrazů Oldřicha Koníčka. Dům umělců.

Na 120 prací soustředil Koníček v místnostech Krasoumné jednoty. Je to skutečně velmi pilná žeň několika posledních let a třeba hned říci, že toto početně bohaté dílo jeví se zde zcela jednolitě, že mezi jednotlivými pracemi není vývojových skoků a rozporů. Malíř vyvodil si z vývoje moderního umění příklady a směrnici svého díla a se svým jednoduchým programem uchýlil se jaksí do vývojového závětrí, kde v klidu, bez nejistot hledání a experimentování oddává se malbě.

Koníček je z mladších umělců, kteří v Mánesu reprezentují generaci postimpresionistickou. Opravdu, z impresionismu nezbývá zde již nic a oběma nohama stojíme tu na půdě expresionistické. Není však nervózní až zhysteričtělý expresionismus německý, nýbrž expresionismus, který směřuje s jistou klasickou úměrností, za ladností a jakousi dějepravností imagerií, prostých *obrázků*. Příklady, z nichž Koníček vyvodil směr a rozsah své práce, jsou právě Derain a ještě více Friesz,

oba malíři tichého a plného života, pokojné, nevzrušené a jednoduché stylizace, plnozvučné a přitom vyrovnané barevnosti. U nich odpozoval Koníček hlavní zásady své kompozice, linie i kolorismu, z jejich díla odnesl si zálibu pro dekorativní freskovité hodnoty obrazu a začasto i volbu a uspořádání motivů. Odtud také je Koníčková záliba pro kresebnou stylizaci, skládající se převážně ze srpovitých segmentů, z ogiválně vybočených linií, které dávají někdy onu zvláštní gotičnost Derainovým obrazům i bystrou jadrnost rustikálním kompozicím Friezsovým. Tato čára aranžuje masy, člení a obemyká objemy; u Koníčka se však její užití vyznačuje zcela zvláštním, osobním způsobem, totiž že nemá té kompoziční a organizující mocnosti, jakou obdivujeme u Deraina i Frieze: není v ní toho vznosu ani té jadrnosti, je jaksi měkká, trpná, stylizující o to stereotypněji, o méně živě. Již tím je dán význačně dekorativní ráz Koníčkových obrazů, který je vědomě ještě zesílen freskovým kolorismem, jaksi v celkové výslednici odbarveným do jasnosti, vzdušnosti a zmírněnosti, která se jen lehce zavěšuje na kresbu a prosycuje obraz spíše jako koloristické médium než jako barevné vyčlenění. Koníček nemá věcného zájmu o svět, necharakterizuje a neindividualizuje věci, nepředstavuje je pokud možno věcně a předmětně jako jiní, realističtější založení malíři. Těší ho souhra čas a barev, jež může k předmětu navodit a z nich tvoří si svůj obrazový svět, svět ideální, představový, kde vše se harmonizuje v měkkou idyličnost, nevzrušenou, odhmotněnou od tíže i divů reality, prolínavé obsahovosti a bádavosti. Mnohé z těchto maleb jsou nejlépe myslitelné jakožto fresky a není pochyby, že v úloze dekorativního vyzdobení stěn došly by svého nejsprávnějšího určení i účinu.

Lidové noviny XXX, 1922, č. 548, 2. 11., s. 7.

Josef Čapek, Pražské výstavy. Výstava obrazů Oldřicha Koníčka.

O. Koníček vystavuje v LXI. Výstavě Spolku Výtvarných Umělců Mánes (Síň Mánesa, Vodičkova ul.) soubor svých prací figurálních i krajinářských z let 1920 – 1922. Od jeho poslední výstavy v r. 1920 je na těchto novějších obrazech jasně zjevný

jistý postup, který ostatně je uložen zcela organicky ve slohu jeho malířské práce již od dřívější, kdy se vyvíjela v řadě pokusu, jež směřovaly méně definitivně již dosti dávno k témuž cíli co dnes. Koníček přijal do sebe mnoho pařížských popudů z malby pocèzannovské a pokoušel se ujasnit si na vlastní práci ony problémy, na nichž tato francouzská malba stavěla. Snaha po rázné stylisovanosti zaváděla někdy lyrický talent Koníčkův k dekorativnosti, zjevné zvláště u jeho figurálních komposicí vystavených r. 1920. Příklad Friezsův a Derainův odomácněný poněkud i vlivem techniky Beneše Nejedlého, přivedl nyní Koníčka k snaze o zjednodušenou, pevnou a plnou výstavbu obrazu pomocí znatelné lineární osnovy, velkoplochých barev a tónů a jadrné modelace. U Koníčka zůstává v obraze ovšem více malířského naturalismu než ve svrchovaně vyvážené osnově a struktuře francouzské malby, která staví obraz po stránce předmětné i výtvarné vědoměji a ze složek formovanějších a plastičtějších. V tomto jistém naturalismu rýsuje se však dnes znatelněji Koníčkovu osobní založení; tato individuální stránka je zjevnější spíše na jeho krajinách, než na obrazech figurálních, které jsou provedeny poněkud váhavěji a nejistěji. Obrazy, v nichž se Koníčkovu podařilo nejplněji uskutečnit své úmysly, nesou na sobě dnes cosi ze vzhledu solidnosti, kterou se vyznačují staré obrazy. Není na nich té až jakoby pleinairové lehké čistoty barev, jakou se vyznamenávají obrazy cèzannovské školy, nýbrž barva se tu otepluje a krajinářský motiv se modeluje zjednodušeně, s lyricky stylizovanou výrazností. Cítíte, že někdy by mohl k této upevněné kostře obrazu logicky přistoupiti ještě i pietní a drobný detail, aby se malba co do tendence již velmi těsně přiblížila starému krajinářství z dob dávno pře impresionismem i Cèzannem.

Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 31.

Jaromír Pečírka, Zprávy

Samostatné výstavy členů neb jejich účast na cizích výstavách.

Arch. A. Vahala účastnil se výstavy „Alše“ v Brně, pp. Špála, Kremlička a Hofman výstavy „Tvrdošíjných“. Antonín Procházka uspořádal samostatnou výstavu v místnostech Skupiny v Brně, J. Kubín s malířem Novým výstavu v Poděbradech, Oldřich Koníček soubornou výstavu v Kutné Hoře a v Brně.

Volné směry XXIII, 1924 - 1925, č. 1, s. 100.

Zprávy.

Výstava „S.V.U. Mánes v Lublani“, uspořádána Národními galeriemi, čítá 326 čísel. Vystavují obrazy: V. Beneš, H. Boettinger, B. Dvořák, E. Filla, A. Hudeček, B. Jelínková, O. Koníček, J. K. Kubín, † H. Masaryk, F. Muzika, O. Nejedlý, V. Nechleba, B. Piskač, A. Procházka, † J. Preisler, J. Slavíček, V. Stretti, T. F. Šimon, V. Špála, M. Švabinský, S. Tonderová, J. Trampota, Al. Wachsmann; plastiky: B. Benda, L. Beneš, K. Dvořák, O. Gutfreund, J. Horeje, J. Jiříkovský, B. Kafka, L. Kofránek, J. Mařatka, J. Pain, K. Pokorný, O. Španiel, J. Štursa; grafiku: J. Konůpek, R. Kremlička, J. Rambousek, V. Silovský, V. Stretti, J. Stretti – Zamponi, T. F. Šimon, M. Švabinský, K. Vlk, J. C. Vondrouš; architektury: J. Gočár, P. Janák, J. Kalous, L. Machoň, O. Novotný. Výstava potrvá v Lublani od 15. srpna do 15. září 1924. Plakát V. Hrsky. Ilustrovaný katalog s úvodem Dra A. Matějčka.

Výstava „S.V.U. Mánes“ v Curychu v Salonu Wolfsberg obsahuje grafiku a plastiku. Celkem vystaveno 591 děl (564 grafik a 27 plastik) od 34 umělců. Výstava otevřená koncem srpna, potrvá dva měsíce. Plakát od Oldřicha Koníčka.

Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 175.

Zprávy. Výstava S.V.U. Mánes v Záhřebě.

Soubor děl – obrazů, soch, arch. Náčrtů a grafik – vystavený v srpnu a září v Lublani, byl přenesen do Záhřeba. K otevření výstavy vyslal „S.V.U. Mánes“ delegáty ak. Mal. O. Koníčka a Dra V. V. Štecha. Vydán ilustrovaný katalog s předmlouvou Dra A. Matějčka.

Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 198 – 200.

Oldřich Koníček, O výstavách „S. V. U. Mánes“ v Jugoslávii.

Výstava Mánesa ve třech hlavních městech Jugoslávie, v Lublani, Záhřebě a Bělehradě, vznikla z cizího popudu. Profesor university lublaňské, dr. Mesesnel, požádal kdysi jako zástupce lublaňské Národní galerie o členskou výstavu Mánesa.

Z této myšlenky pak vznikla intervencí československých úřadů v Jugoslávii pouť českého umění po bratrské zemi. V Praze sestaven byl v srpnu soubor a sice: 326 obrazů, soch, listů grafických a architektur. Tento soubor zaslán byl nejprve do Lublaně.

Národní Galeria získala pro výstavu pavillon malíře Jakupiče, stojící v krásném parku Tivoli. (Pavilon, byv darován městu impresionistou Jakupičem, dnes nestorem slovinského umění a nese jméno dárce.) Pro výstavy jest pavilon velmi vhodný, není tu však zkušeností instalačních, není tu ani školených pomocných sil a tak bylo nutno nahraditi zkušenost nadšením. Pracováno bylo několik dní až do pozdních hodin nočních a zmiňuji se o tom jen proto, abych mohl vysloviti obdiv nad obětavou prací, s kterou se jí věnovali členové Národní Galerie, předseda p. Zorman, dr. Mesesnel a dr. Kozák.

Protektorát výstavy přijal král a zahájení její – v době lublaňských veletrhů, bylo oficiální událostí. Přítomní bylo někteří jihoslovanští ministři, velký župan, českosl. vyslanec z Bělehradu ministr Šeba, gener. konsul dr. Beneš, zástupci města, university atd. Proslovem předsedy Národní Galerie Zormana vytčen byl velký význam poznání obou národů na poli kulturním. Aby pak sblížení a poznání bylo prohloubeno, byly týdně pořádány ve výstavě 2 až 3 přednášky. O českém umění přednášeli dr. Mesesnel a dr. Stellé. Přednášky, jak jsem se sám přesvědčil, byly velmi četně navštíveny a výklad pečlivě sledován. Shledali jsme vůbec v Lublani nejen velký zájem o naše umění, ale také velkou informovanost slovinské veřejnosti o našich kulturních snahách. Výstava po ukončení svém v Lublaně putovala do Záhřeba. Zde její uspořádání zdaleka nedostihovalo výše lublaňské. Výstava byla umístěna ve velkém „Umětičkem Pavillonu“ ve středu města, pořádána byla Uměleckým odborem nově seskupených umělců rozpadnuvšího se „Proletního Salonu“. Pro nedostatek času nebylo možno opravit některá nedopatření v instalaci a v umístění prací a také o přednášky nebylo nijak postaráno. V čele odboru stál sochař prof. Frangeš. Vernisáži přítomni byli opět zástupci vlády atd. Zde ovšem proti Lublani jest větší středisko umělecké, ba hlavní v SHS.: jsou zde umělecké školy a tak bylo nám možno poznati se a navázati přátelské styky snad se všemi umělci chorvatskými různých skupin.

Konečně po skončení výstavy v Záhřebě zaslán byl celý soubor do Bělehradu. Zasluhou našeho vyslanectví a jednotlivých umělců, sochaře Palavičiniho a malíře Petrova, získána byla pro výstavu nejlepší a nejvhodnější místnost bělehradská, aula gymnázia. Bělehrad nemá stálých výstavních místností, nemá ani pevně

organizovaných uměleckých spolků a konečně – řekněme upřímně – nemá ve svém obecnstvu zájem a porozumění pro výtvarné. Výstavu patronisoval spolek Cvjeta Zazorič, korporace také hudební a literární, na způsob Umělecké besedy. Záslouhou její nabyla však výstava nebývalého významu; zahájena byla ministrem Pribičevićem. Veliká, v Bělehradě snad ponejprv viděná návštěva veškeré elity při zahájení naší výstavy, dále nadšená účast a zájem srbských umělců, může nám být zárukou opravdového úspěchu, jakého si naše výstava i zde dobyla.

A souhrnem? Bylo nám říkáno a stále opakováno ve všech třech městech reprezentujících vlastně tři národy: „Chceme se od vás učit.“

V Bělehradě pak (uvažte jak daleko je toto město od „Evropy“) řekli nám umělci: „Jste nám vítáni už proto, že naši posici u nás posílíte!“

A to, myslím, samo o sobě by stačilo. Koridor kulturní byl by tedy s jedné strany započat; my přišli do Jugoslávie. Přejeme si nyní, aby Srbové, Chorvati a Slovinci přišli k nám. Jednání bylo navázáno.

O. Koníček

Volné směry XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 224.

Jaromír Pečírka, Zprávy. Výstava S.V.U. Mánes v Budějovicích.

Soubor uměleckých děl vracející se z Jugoslávie vystaven byl v Budějovicích. Výstava uspořádaná péčí městského musea v budově musejní otevřena byla dne 14. února 1924.

Rozpravy Aventina I, 1925-1926, č. 3, s. 36.

Otakar Štorch – Marien, Výstavy. Oldřich Koníček.

Oldřich Koníček uspořádal v Mánesu soubornou výstavu svých prací z let 1924 – 25. Koníček je realista. Jeho láska je akt. V něm spojuje s technickou dovedností svou tvůrčí rozvahu. Bohužel, ustaluje se na povahu. Alespoň v největším počtu případů. Málokde zachytí kolotání nitra. Raduje se z oblých tvarů a světél. Pohybuje se však při tom v tonině poněkud tlumené. Komponuje ukázněně, zmocňují se figurálního sujetu. Neprodírá se ovšem novými cestami. Jeho práce je umírněná, ale solidní. V krajině se mu daří méně. Život z nich zcela vyprchává. Světlo je zastřeno. A štafáže stromů vám nic neříkají o náladě, již jsou dekorací.

Volné směry XXIV, 1925 – 1926, č. 1, s. 31.

Zprávy. Nová díla v moderní galerii.

Od podzimu 1924 získal Český odbor kuratoria Mod. Gal. Koupí, darem neb půjčkou následující díla:

(...)

Koníček Oldřich, Ze Slavětína, olej.

(...)

Volné směry XXIV, 1925 – 1926, č. 1, s. 117.

Kronika.

Samostatné výstavy pp. členů a jejich účast na cizích výstavách: Paša účastnil se s malířem Feiklem výstavy v Museu v Král. Hradci. O. Koníček a B. Benda uspořádali své souborné výstavy v Hradci Král. Vokálek účastnil se výstavy skupiny Výtvarných Umělců v Brně. R. Kremlička uspořádal výstavu v Brně, Filla výstavy v Berlíně (Flechtheim), Düsseldorfu a v Brně, Hudeček výstavu v Topičově saloně.

Lidové noviny XXXVIII, 1930, č. 454, 9. 9., s. 9.

Josef Čapek, Výstav obrazů Oldřicha Koníčka v Topičově Salonu v Praze.

Výstavní sezona tedy už začíná. A zahajuje ji zrovna malířské dílo, které po mnohých svých stránkách je jistým příkladem a vzorníkem soudobé malířské tvorby; to, co vidíme na této výstavě, budeme v různých obměnách v podání horším a někdy snad i lepším potkávat na většině výstav, jak je dá rok. Oldřich Koníček je dobrým typem českého malíře, jaký se dovede produktivně orientovati na nabádavých formulích francouzského malířství, uchovává si při tom jistou domácí těžkopádnost, které se náš člověk ostatně jen těžko dovede zbaviti. Koníček během svého malířského vývoje vyzkoušel ledacos, hledaje rovnováhu mezi účinností malby a účinností přírody; výraz, který by nejlépe odpovídal jeho představám o skutečnosti a o malbě, našel ve Francii. Příklady, k nimž dospíval, daly by se tak nejpřibližněji vymeziti jménem Derainovým a Vlaminckovým. Není to tedy ta nejvypjatější francouzská malba, ale jsou to příklady, které v sobě obsahují veliký kus malířské tradice, klasicismu i vervy. Tato francouzská a dnes už velmi obecně přejatá formule

ztratila v podání českého malíře ovšem něco ze své vysoké akademičnosti a subtilní virtuosity. Pojetí je prostodušší, těžkopádnější, virtuosita namnoze nahrazena důkladností, graciózní smyk barvy pastositou. Francouzský svět, jižní krajina i ženské zátiší, to vše nemá tu již tu význačně lehkou francouzskou atmosféru, ale není to ještě atmosféra česká: spíše tu zatím cítíme české tempo malířského uchopení a ručního díla, vážně míněného, neboť je tu sledována určitá hodnota a dokonalost, tedy cíl nikoliv nízký. Díla tohoto vyzrávajícího Koničkova období usilují tedy o obrou kresebnost spojenou s barevnou plností, o vytříbenou a vyrovnanou malebnost, která při volné a svobodné malířské technice, jak ji moderní doba miluje, chce zůstat věrna tradičním znakům. Tak se stává, že vedle úspěšnějších výtvořů, jež mají k francouzské malířské kultuře blíže, vyskytne se tu i produkce příliš ještě spoutaná touto tradičností, která někdy nesahá dosti hluboko, aby se zdárně vybavila z té ateliérové konvenčnosti, jakou byla zatížena běžná akademická malba minulého století. Právě tyto obrazy dosvědčují však vážný Koničkův boj o dobrou úroveň: ta, jak je tu patřno, je jediným a hlavním úkolem, který si Oldřich Koniček pro své malířské poslání s rozumným uvážením svých sil před sebe položil.

Národní listy LXX, 1930, č. 253, 14. 9., s. 9.

Josef Richard Marek, Výtvarné umění. Soubor Oldřicha Konička.

Letošní soubor Oldřicha Konička v Topičově salonu by potvřoval diagnosu umělecké konstituce malířovy, jak ji zjistil můj referát o poslední výstavě Koničkově před dvěma roky, tehdy ještě v síni „Mánesa“. Koniček po jistých rozpacích, kdy se vychýlil do oblasti citově i tvarově hrubší a hranatější, vyrovnal se opět do své přirozené těžnice, takže jeho vývoj je zřejmý a přímý.

Koniček je malíř převahou citový a jeho citovost je čistě výtvarná, založená spíše hudebně absolutně než literárně obsahově. Nemaluje anekdoty ani programové komposice, pro něj svět lidí a věcí nepotřebuje příjmení ani slovních výkladů. Proto také jest např. katalog jeho výstavy slovně ku podivu skrovný: „Děvče u moře“, „Děvče na terase“, „Ležící děvče“, „Děvče se šálou“ atd., čili variace na thema „děvče“. A ty obměny jsou zase jen a jen tvarové, jako jimi jsou přívlastky, které je uzpůsobují. Všechna ta děvčata nejsou příkře rozlišené charaktery s individuálními křestními listy, nýbrž jeden, jen nepodstatně rozrůzněný typ tmavovlasé mladé ženy,

se zlatově hnědou pletí, jaksí mimo rasu i mimo dobu, ne ovšem tak daleko, aby byla nějakým neživým školním tématem. Ale je to mladá žena s úměrným, svěžím tělem a zachovává na obrazech malířsky statický klid, v němž se nic neděje ani nepředstírá. Je to vlastně odpočívající pololežící ženské tělo, jemuž nahota je líbivým a přirozeným stavem, samozřejmým ve své čistotě, v níž není ani ješitnosti, tím méně smyslných záležitostí. Proto tyto akty působí klasickou cudností. Také jsou tyto obrazy stavěny s klasickou rozvážností a úsporností, bez rušivých vedlejších efektů. Jednoduchost a hutnost výrazu je podložena těžkou barevností sytých tmných tónů, zvláště modrých, jejichž převaha v souboru (ovšem zejména v krajinách) přivozuje jistý chlad:

Stejná jednoduchost, ještě ráznější a volnější se jeví v Koníčkových krajinách. Zase mu spíše než o pohlednicovou věrnost jde o osobní prožití krajiny, o vidinu spatřenou horečnými očima, kdy věci nejsou pranic fotograficky přesné a naturalistické, ale za to jsou tím intenzivnější, tím pravdivější vnitřně. Všechny tyto krajiny, ať česká, šťavnatě svěží „Olše nad řekou“, nebo francouzská, temně planoucí „Mrak nad mořem“ i ostatní, mají jedno ladění: těžkou melancholií, v sebe uzavřenou, jako by nabitou očekáváním čehosi.

Koníčkovu umění, skromné, bez velikých nároků, kromě jediného – býti si věren – právě proto, že zná dosah své nosnosti a nerozptyluje se, má upřímné lidské teplo. Cítíte člověka v malířovi. Což je na každém umělci nejsympatičtější.

Lidové noviny XL, 1932, č. 361, 19. 7., s. 3.

[ma], *Malíř Oldřich Koníček zemřel.*

V Žehuni u Poděbrad zemřel v neděli o 1 hodině podlehnuv záchvatu mrtvice malíř Oldřich Koníček. Byl v Žehuni teprve týden na letním pobytu s rodinou. Pohřeb zesnulého, který byl členem SVÚ Mánes, se koná ve středu o 14. hodině v Kutné Hoře.

Jméno Oldřicha Koníčka představovalo v českém malířství kus vážného úsilí o dobrou práci a vyšší úroveň. Tento bývalý žák Vukovců a Ottenfeldův na pražské akademii velmi brzy zhostil všech konvencí a prázdných formulek akademického

malířství, aby se připojil k novému proudu v umění, jež nechtělo už zůstat na běžném přepisu věcí, které nás obklopují. Po krátké epizodě impresionismu byl to Koníček v příchod do Paříže v r. 1910, který se stal rozhodujícím v jeho vývoji. Tam octl se uprostřed mnohotvárného dění, v pařeništi nových názorů a hesel, z nichž začalo už vyrůstat hojně květu nového malířství nezvyklé a vzrušující krásy. Byl to zejména Matisse a jeho pokolení, které tak úrodně zapůsobilo svým smělym dílem na českého malíře Koníčka, jenž zůstal pak už navždy věren této orientaci. Nešel příliš daleko ve svém výtvarném radikalismu a nedostal se k čistě autonomnímu malířství jako kubisté. Koníček stále zůstával věren optickým zkušenostem z přírody, vyhledávaje v ní právě ty motivy, které byly schopné podlehnout jeho vyjadřovacímu způsobu malířskému.

Koníček však nenásledoval mechanicky své vzory. Náležel mezi ony umělce, kteří jsou schopni pod vlivem učitelů se orientovat po svém, pro něž třeba Derain nebo Vlaminck nejsou pouhé vzory, ale nabádavé příklady Koníčkovu úsilí také nikdy nezplanělo ve virtuositě. Naopak jakási pracnost v jeho obrazech vždy patrná nasvědčovala tomu, že Koníček neustává hledat i v dobách, kde už dospěl k výrazu zcela osobitému. V posledním svém údobí vývoje snažil se nalézt náležitou rovnováhu mezi kresbou poněkud klasicisující a mezi barvou, kterou chtěl uplatnit v plné sytosti. A tento druh kresby a tuto barvu usiloval spojit navzájem v celek co nejmalebnější.

SVU Mánes v mladém ještě Oldřichu Koníčkovu (narodil se v Kutné Hoře 12. října 1886) ztrácí jednoho ze svých členů, jichž dílo malířské je spojeno od let se všemi uměleckými výboji této významné společnosti v jejím údobí poimpresionistickém. A bude v celé umělecké i uměnilovné obci naší mnoho lidí, kteří nebudou chtít uvěřit, že by obrovitá robustní postava Koníčkovu s dobrácky úsměvnou tváří mohla tak náhle zmizet z našeho života.

Národní listy LXXII, 1932, č. 198, 19. 7., s. 2.

B. S. Urban, Z kulturního života. Oldřich Koníček.

Z Žehuně u Poděbrad dochází nás smutná zpráva: V neděli dne 17. t. m. zemřel zde, raněn srdeční mrtvicí, malíř Oldřich Koníček, příslušník střední generace „Mánesa“. Zpráva přichází tím nečekaněji, že ještě před nedávnem dlel mezi námi, zdrav, svěží, pln radosti a naděje v budoucnost.

Oldřich Koniček, narozený v Kutné Hoře 12. října 1886, byl Ottenfeldovým žákem na pražské akademii. Vyrůstal v impresionistickém prostředí a také jeho ranná plátna hlásí se k uměleckému vyznání doby. Ale Koniček záhy poznává nemožnost cesty a poučen moderní Francií, komponuje obraz. To není již holý výsek skutečnosti, beznaděj formy, barevná tříšť – to je cílevědomě konstruovaná skladba, umocněna novým uměleckým názorem. Starší práce Koničkovy vyznačovaly se jistou střízlivostí tvarovou a barevnou zdrženlivostí.

Ale postupem doby škála zhutněla, barva zní plněji a kresba směřuje k přísnějšímu realistnímu záznamu. Malířské kladení štětce i technické i technické koncovky užívání nože, barevné traktování i volba motivu dává tušiti zkušenou ruku výtvarníka, který prošel ohněm francouzského postimpresionismu a který si ví s materiálem i řešením obrazu rady v každé situaci. Barevná delikátnost jeho dřívějších prací ustoupila snaze po mocnějším účinku malířském.

Oldřich Koniček buduje obraz pomalu, mění derainovskou tóninu figurálních kompozic v malířsky umocněný sklad. Ale stále krajina stojí v popředí jeho výtvarného zájmu. Labská tůň, rozlehlá pastvina polabských nížin, i sladké pobřeží jižního moře. Vzpomínáme si na některé jeho obrazy, které vytěžil z francouzského pobytu.

Pobřeží u St. Raphael, Boulouril Sur Mer, Hotel Surmer. Tichá letní pohoda nad temným mořem. V klín země je včleněna architektura, skupina stromů a růžové skály, vystupující z vody a omyté deštěm. Moře u pobřeží naráží lehkým úderem, tříští se v drobnou pěnu, která obrazově určuje pohybovou dynamiku slabého výkyvu hladiny.

Malíř chápe zprvu obraz jako celek. Založí motiv na centrálním zdůraznění masivu. Přední plán naznačí skupinou kamení, zábradlím, masou země. Pak nelze než budovati obraz postupně, vytvářeti prostředí pro jeho dominantu, která tvarově souvisí s popředím i pozadím, rozrůstá se v plochu, členěnou podle plánovitého a logického postupu. Nejedná se zde přece o holý impresionistický záznam. Tvarový shluk věcí nadřazuje náladě moře a velké formy nutí ke zhodnocení celkovému.

Ale Koniček nezastavuje se pouze u problému krajiny. Jeho podobizny i figurální kompozice vynikají nemenším úsilím o plodné, živé uchopení přírody, jejíž barevnou krásu tolik miloval.

*

Oldřich Koníček narodil se dne 12. října 1886 v Kutné Hoře. Po ukončených studiích na reálce v Kladně odešel na pražskou akademii umění, kde byl žákem profesora Rudolfa z Ottenfeldu. R. 1912 a 1913 se zdržoval v Paříži. Ponejprv vystavoval r. 1908 na Mezinárodní výstavě v Rudolfinu. Od roku 1910 byl členem Spolku výtvarných umělců „Mánes“, na jehož všech výstavách vystavoval. Mimo to před válkou i po válce vystavoval na četných výstavách zahraničních, v Paříži, Římě, Vídni, Bělehradě, Londýně, atd. Roku 1919 byl vyslán ministerstvem národní obrany malovat úseky fronty, kde bojovali čsl. Legionáři v Itálii. 41 velkých obrazů z této cesty jest v galerii Památníku osvobození.

Pohřeb zesnulého se bude konati ve středu 20 t. m. o 2. hodině na hřbitově Všech Svatých v Kutné Hoře.

Volné směry XXIX, 1932, č. 1, s. 161-162.

František Janoušek, Smuteční řeč Františka Janouška nad hrobem malíře Oldřicha Koníčka.

Příteli a kamaráde,
sbírám všechny své síly, abych se rozloučil s Vámi jménem druhů ze spolku Mánes, jehož Jste byl dlouhá léta řádným členem.
Tato skutečnost, zdánlivě málo významná, dovedla utvořiti vhodný rámec, kam Jste v nejintenzivnějších okamžicích snažil se zasadit poctivý obraz svého života, obraz svého snu, svých tužeb, vítězství i zklamání. Těžko říci, která z těchto složek byla k Vám nejvíce milosrdnou, vždyť srdce umělcovo dovede se opájeti štěstím právě tak jako hořem a nic mu není protimyslnějšího nežli nemožnost takového opojení. Soudím-li správně, tedy ve Vás, příteli, sídlila rovnováha. – Její klid zrcadlil se nutně ve Vašem díle svojí tisícerou podobou. Je to klid obra – úsměvný a shovívavý až k rozpačitosti dítěte – než nikoli bez stínu tíživé melancholie, tolik vlastní českému nebi a těm, kdož pod ním rostli, zahleděni do jeho prchavých tajemství.

Většina Vašich pláten podává o tom svědectví přímo klasicky věrohodné, většina z nich je pomníkem určitého kraje a jeho skrytých dějů připoutaných k Vašemu nitru snad mnohem důvěrnějším vztahem nežli vše jiné na tomto světě, který se Vám ztratil s náhlostí až přeludnou. Kdyby se v této chvíli mohli probouzeti géniové všech míst, na nichž spočinulo Vaše malířské zanícení, vítali bychom především hlasy

přicházející z dalek ciziny: ozval by se Buttes Chaumont, Montmartre, Moulin de la Galette, Notre Dame, Canal de la Villette, Quai de la Marne – vzpomínky slunné Francie! V zápětí slyšeli bychom sténati těžší přetěžkého snu, uzřeli bychom soumraky válečných front srbské a italské, kamž jste byl oficielně vyslán malovati zohyzdněnou tvář bojiště a opuštěných zákopů.

Snad, netroufám si tvrditi zcela, oba tyto protiklady – slunce a připožděného soumraku – staly se znakem Vašich českých krajin, oné pracně vydobyté úrody trpělivého hospodáře, před nimž jsme cítili a cítíme v naprostém přesvědčení, že přispěl nevšedním rysem k rozvoji naší kultury výtvarné, což je ten nejčestnější a zároveň nejméně porušitelný závěr umělcovy cesty, byť končila zcela neúprosně a proti všemu očekávání.

Národní listy LXXII, 1932, č. 203, 24. 7., s. 10.

B. S. Urban, Poznámky k malířskému dílu Oldřicha Koníčka (12. X. 1886 – 17. VII. 1932)

Ve středu 20 t. m. pochovávali na hřbitově Všech Svatých v Kutné Hoře Oldřicha Koníčka. Zemřel náhle ve věku 46 let uprostřed plodné práce. Kraji, k němuž lnul dojmavou láskou pokorného milence, splatil povinnou daň v době tvůrčího zrání, kdy jeho malířská práce nabývala definitivní tvářnosti, aby po období vnitřního nelidu, hledání zmatků vydala dílo bohaté a plné. Je v tom tragický rys českého umění, jakási osudová tíha, že po příslibech, nadějích a tuchách nastává vnitřní shroucení, ochabnutí, beznaděj a konečně poslední vzdání.

Oldřich Koníček byl příslušníkem generace, která nejvíce pocítila umělecký rozkol počátku století. Také jeho malířské začátky vyznačují se impresionistní lehkostí, která dává ulpěti na povrchu věcí, také on přejímá ve svých prvních obrazech světlo jako podstatný přírodní jev, který utváří atmosférické prostředí. Ale toto období je poměrně brzy překonáno rozmýšlivou prací, kde drobná barevná skvrna spojuje se v širší komplexy, kde tvar dříve rozrušovaný, podržuje svou původní tvářnost a hmotnost objemů je respektována v celé závažnosti. Je to důkaz bezprostředního zaujetí pro konečnou formaci vlastní obrazové vize, valeurového přebudování obrazu se zřetelem k stále intenzivnějšímu výtvarnému výrazu. Oldřich Koníček pracuje pomalu a rozvážně. Barva, která s počátku zní přidušenou škálou několika jen tónů,

přibírá na zvukové plnosti, stává se mnohotvárnější než dříve, aby postupem doby nabyla nadvlády nad vším ostatním. Jakýmsi vnějškovým klidem vyznačuje se tato práce, kde velkorysé linie tvoří soustavu horizontál, kde nad vysokým obzorem visí těžká oblaka, a chmurná barevnost pohlcuje tvary.

Figurální kompozice v této době přejímají zásady renesančního obrazu, kde statický klid postav není rozrušen barevnou nadřazeností. Tato novoklasicistická perioda malířova vývoje byla nejméně sympatická. I přes jasnou snahu po dokonalém souzvuku barvy a linie upadá Koníček často do strohosti a jednotvárnosti, izolovaná místa v obraze nenacházejí spojení s centrálně komponovaným prvním plánem. Barva pleti hnědne, linie těla je zjednodušována až k deformaci, která však nezvyšuje výraz. Vznikají obrazy pod vlivem derainovských zásad, jež Koníček přechodně přejímá za své. Ale poznáv neschůdnost cesty, přiznává se otevřeně k omylu. A tak zvolna barva se jasní, hmota ztrácí svou těžkopádnou ohraničenost.

Teprve v dalším období nachází Koníček nové výtvarné prostředky pro stavbu subjektivně pojatého obrazu. Je v něm resultát uměleckého zápasu o výraz, barvu a formu, o nové chápání tvarové stránky věcí, kde tělo stává se vláčnějším, barvy zteplují a kompozice jeví více klidu v konstrukci a dějové náplni, než doposud.

Rok 1926 možno označiti za mezník. Nastává doba prohlubování, dobývání a zmáhání celku, barva je kultivovanější, logicky se včleňuje v obrazový prostor. Proti dřívější stylisovanosti zvýrazněla forma. Přednes kyne prudkou slokou. Monumentální dekorativnost dřívějších pláten ustoupila jadrné vyhraněnosti.

Pařížská cesta vnesla do Koníčkových obrazů nového ducha. Je to jiný svět a jiné prostředí než dosud, je v něm více žhavosti a temperamentu. Ale malíř se snaží se promítnouti jej prostředím sobě blízkým a tak to zdánlivě nové je ve skutečnosti dalším řetězem vývoje a promyšlení předešlého.

Ve velkém panoramatu „*Hradčan*“ i v „*Praze od Podolí*“ z roku 1927 uplatňuje zkušenosti pařížské cesty a v obraze „*Tůň v lese*“ vzniklém téhož roku vrací se opět ke svému zamilovanému motivu, kde problém prostorovosti řeší do všech důsledků.

Je to malířská krása motivu, která jej zajímá především. Nač tříštit obraz dějovou náplní nebo filosofickým jeho zdůvodněním? Malíř se raduje z každého záchvěvu přirozené krásy, tak jak se jí může v celém rozsahu obdivovati mezi lukami a lesy nad tůňmi v labských zátočin, přináší zhutnělou formou tyto radostné zážitky letních dní, v nichž dociluje velkého účinku malířského.

Geniálních gest u Koníčka nikdy nebylo. Přijímal dar z otevřené dlaně přírody, hýřící tvarem a barvami. Přepisoval jí s malířskou vervou a s jemným citem pro její skladbu.

V poslední době Koníček se jen zřídka vrací k figuře. Krajina stává se vhodnějším zkušebním polem. Po letech tichého odboje vnitřních zápasů a zrání dochází k šťastné synthese barvy a tvaru. Uvolněným rukopisem přepisuje přirozenou členitost kraje do plochy obrazu, nechává doznívat všem koncovkám, které spoluutváří konečný dojem. Uprostřed vývoje, uprostřed vážné, poctivé a cílevědomé práce zastihla jej smrt. Nicméně i ona práce, kterou nám zanechal, zajistí mu čestné místo v dějinách české malby dvacátého věku.

Národní listy LXXII, 1932, č. 279, 9. 10., s. 4.

Výstavy.

- Oldřich Koníček, posmrtný soubor, budova Mánesa (Riegrovo nábř.), od 4. t. m.

Národní listy LXXII, 1932, č. 198, 11. 10., s. 4.

B. S. Urban, Dílo Oldřicha Koníčka.

S.V.U. Mánes uspořádal ve své budově na Riegrově nábřeží posmrtnou výstavu malířského díla Oldřicha Koníčka, tragicky zemřelého 17. července letošního roku v Žehuni u Poděbrad. Oldřich Koníček byl odvolán od svého díla uprostřed kypivé a plodné práce v kraji, k němuž lnul dojímavou a oddanou láskou. Byl příslušníkem střední generace Mánesa, ale vždy stál nějak stranou, jeho obrazy nepronikala kolektivní vůle mladých, která znamenala přejímání západnických metod bez ohledu na odlišnost prostředí. Také Koníček po prvých začátcích, vyznačujících se ještě impresionistní lehkostí a přejímajících v obraze světlo jako podstatný přírodní jev, který utváří atmosférické prostředí, odkládá na čas barvitou paletu a přichází s obrazy, budovanými pod dojmem pocézanovského malířství. Prosté věci, kmeny stromů i lidské příbytky mají svou vlastní formu, barva stává se popelavě modravou a úzké rozpětí barevné chromatiky dodává těmto obrazům malířova mládí rysu jakési asketické zdrženlivosti. Toto období naučilo Koníčka přemýšlet o funkci barvy v obraze.

Oldřich Koníček se však záhy dostává z područí vlivů. Barva, která zněla

přidušenou škálou několika tónů, přibírá na zvukové plnosti, stává se mnohotvárnější než dříve, aby postupem doby dominovala. Nové obrazy vyznačují se jakýmsi vnějškovým klidem, kde velkorysé linie tvoří soustavu horizontál, kde nad vysokým obzorem visí těžká oblaka a chmurná barevnost pohlcuje tvary. Derainovsky orientované figurální kompozice přejímají zásady renesančního obrazu, linie je vyzdvižena na úkor barvy a vnitřní výraz se ztrácí v příliš strohé a jednotvárné modelaci. Také barva pleti se mění, kompozice je zatížena těžkopádnou ohraničeností jednotlivých míst. Koníček však záhy poznává neschůdnost této cesty a pařížský pobyt, který jej seznámí blíže s tvorbou Vlaminckovou a Utrillovou, přináší obrat. Proti dřívější stylisovanosti zvýrazněla forma. Koníček nachází nové výtvarné prostředky pro stavbu subjektivně chápaného obrazu, barva stává se kultivovanější, malířský rukopis temperamentnější.

Od r. 1926 dílo O. Koníčka nabývá vlastní osobitosti; zračí se v něm doba vyzrávání, vnitřního uspokojení a harmonického soužití s přírodou. Po letech tichého odboje, vnitřních zápasů a zrání dochází k šťastné synthese barvy a tvaru. Uvolněným rukopisem přepisuje přirozenou členitost kraje do plochy obrazu. Vrací se k oblíbeným motivům z Polabí, ale zajíždí i do jižní Francie, odkud čerpá řadu bezprostředních dojmů.

Dříve však, než mohla být uzavřena kapitola o jeho díle, zastihla jej smrt, která vyrvala českému umění poctivého malíře a druhům dobrého kamaráda. Přítomná výstava demonstruje nám Koníčkovu dílo v celé jeho šíři. Je důkazem, že práce O. Koníčka je více než pouhou epizodou v dějinách české malby počátku tohoto století.

Volné směry 1940 – 1941, ročník 36, s. 287

Velká výstava Spolku výtvarných umělců Mánes ve Zlíně byla ukončena v neděli 20. dubna t. r. Byla to jedna z nejrozsáhlejších výstav v poslední době pořádaných a obsahovala 510 obrazů plastik a architektur od 95 členů a 4 hostů Mánesa. Výstavní soubor obsahoval vedle prací žijících členů spolku tak práce některých zemřelých Mánesáků a to od Václava Antoše, Hugo Boettingera, Josefa Hubáčka, Oldřicha Koníčka, Josefa Mařatky, Bedřicha Piskače, Jana Preislera, Antonína Slavíčka, Jana Štursy a Rudolfa Vejrycha. Výstavu navštívilo přes 5.000

návštěvníků a bylo z ní zakoupeno za 128.000 K uměleckých děl.

Volné směry 1941 – 1942, ročník 37, s. 208-209.

J. Vydrová, Kronika pražských výstav v březnu a dubnu.

Od konce března – od 23. III. – přes polovinu dubna potrvála u Topiče výstava se symbolickým názvem „Opuštěná paleta“. Byla to retrospektivní, vzpomínkově motivovaná výstava, věnovaná dílu malířů předčasně zesnulých. Pořadatelé měli především na zřeteli, aby se zde umístili nejen všichni ti, kdož zemřeli v mládí, ale i ti čtyřicátníci a skoro padesátníci, o jejichž vývoji se dalo předpokládat, že byl ještě schopen dalšího růstu. Soubor takto sestavený ukázal smutnou, ale pro umění platnou pravdu, že stupeň hodnoty není vždy docela závislý na věku a že genialita, výjimečnost, talent jsou vlastnostmi ničím nepodmíněnými. Z umělců nejznámějších byl tu vedle Purkyně, Kosárka, Chittussiho, Slavíčka, Kremličky i Jiránek, Průcha, Kubišta, Masaryk, v nedávné době pak zesnulý Feuerstein, Piskáček, Koníček a konečně Žufan a Štýrský, kteří jako nejposlednější uzavírají tuto smutnou přehlídku. Autorkami katalogu, stejně jako i pamětní publikace, vydané nakladatelstvím Topič k uctění památky oněch umělců, byly dr. A. Birnbaumová a dr. V. Černá. Do sborníku, v němž případnými poznámkami, ale i delšími studiiemi vzpomenu jednotlivců, přispěli vedle obou jmenovaných také F. Kovárna, A. Brynychová a J. Kubíčková.

Volné směry 1941 – 1942, ročník 37, s. 238.

J. Vydrová, Kronika květnových výstav.

(...) Druhou vzpomínkovou výstavu uspořádal salon Výtvarné dílo u příležitosti desátého výročí smrti malíře Oldřicha Koníčka. Soubor obsahující na 95 obrazů, zbylých v pozůstalosti umělcově, ukazuje zhruba jeho vývojovou linii od roku 1914 do smrti, zejména pak léta 1920 – 1930, dobu vyvráté tvůrčí síly. Tehdy, po impresionistickém intermezzu, následuje u něho období střízlivé barevnosti a téměř asketické formy, kdy obraz se stává pouhou promyšlenou konstruovanou skladbou. Na výstavě vedle derainovsky laděných figurálních komposic, nejtypičtějších pro

Koníčkovu problematiku, zastoupeno je výrazně rovněž poslední údobí, kdy se klonil k pojetí malířsky svobodnějším a barevně zvučnějším.

10. Prameny a zdroje

10.1. Publikace

1. A. Birnbaumová – V. Černá, *Opuštěná paleta. Sborník malířů, kteří odešli předčasně*, Praha 1942
2. Jan Květ, *Má vlast. Česká krajina v našem malířství XIX. a XX. století*, Praha 1959
3. Tomáš Vlček, *Praha 1900. Studie k dějinám kultury a umění Prahy v letech 1890 – 1914*, Praha 1986
4. Josef Kroutvor, *Poselství ulice*, Praha 1991
5. Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění, 1. a 2. díl*, Praha 1995
6. Prokop Hugo Toman, *Nový slovník československých výtvarných umělců, 1. svazek*, Praha 2000
7. Anděla Horová (ed.), *Nová encyklopedie českého výtvarného umění. Dodatky*, Praha 2006
8. Hana Resová, *Bakalářská práce – Výkladní skříň kinematografie v prvním desetiletí samostatného Československa. Filmová sekce na Výstavě soudobé kultury Československa V Brně v roce 1928*, Brno 2007
9. Marie Rakušanová, *Bytosti odnikud. Metamorfózy akademických principů v malbě první poloviny 20. století*, Praha 2008

Matrika

Matriční kniha narozených 1882 – 1887 Kutné hory, svazek č. 41, Státní oblastní archiv v Praze, 2007, s. 346

10.2 Katalogy

1. *46. členská výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), v Praze 1914
2. *49. členská výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1918
3. *Exposition d'Art Tchecoslovaque, S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Kunsthalle Bern 1919

4. *53. členská výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Praha 1920
5. Oldřich Koniček, *Souborná výstava* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1920
6. Jaromír Pečírka, *Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1920 – 1922* (kat. výst.), S.V.U. Mánes v Praze 1922
7. Jaromír Pečírka, *Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1916 – 1923* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové museum v Brně 1923
8. *81. výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1924
9. *Vánoční výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Síň Mánes v Praze 1924
10. Jaromír Pečírka, *Katalog souborné výstavy obrazů akad. malíře Oldřicha Konička a plastik akad. sochaře Břetislava Bendy z Prahy* (kat. výst.), Výstavní sál Musea v Hradci Králové 1925
11. Jaromír Pečírka, *Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1924 – 1925* (kat. výst.), Síň Mánes v Praze 1925
12. *94. členská výstava S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1925
13. *Souborná výstava obrazů, plastik a prací architektonických členů Spolku výtvarných umělců Mánes* (kat. výst.), Muzeum umění v Hradci Králové 1925 – 1926
14. Karel Kramář, *Moderní galerie v Praze* (kat. výst.) Moderní galerie v Praze 1926
15. Václav Vilém Štech, *Stá výstava Spolku výtvarných umělců Mánes* (kat. výst.), Obecní dům v Praze 1926
16. Jaromír Pečírka, *Oldřich Koniček. Soubor prací z let 1926 – 1927* (kat. výst.), Síň Mánes v Praze 1928
17. *Oldřich Koniček. Souborná výstava* (kat. výst.), Topičův salon (1918 – 1936) v Praze 1930
18. Antonín Matějček, *Sto let českého umění 1830 – 1930* (kat. výst.), První výstava v nové budově Mánes v Praze 1930
19. Josef Richard Marek, *60 olejů a akvarelů Oldřicha Konička (1886 - 1932) k 5. výročí jeho úmrtí*, Praha 1937
20. Antonín Matějček, *50. let Mánesa* (kat. výst.), Mánes v Praze 1937
21. Josef Richard Marek, *Itálie v díle česko-slovenských umělců* (kat. výst.), Pávilon Jednoty umělců výtvarných v Praze 1939
22. Josef Richard Marek, *Oldřich Koniček. Obrazy z pozůstalosti* (kat. výst.), Galerie Kronskeho v Praze 1940
23. Výstava S.V.U. Mánes, Zlín 1941
24. Karel Koval, *Květiny a zátiší* (kat. výst.), Galerie V. Hořejš v Praze 1944

25. Jarmila Blažková, *Výstava výběru zachráněných obrazů a plastik ze sbírek Muzea Památníku osvobození* (kat. výst.) Výstavní síň Jednoty výtvarných umělců v Praze 1945
26. Vladimír Novotný, *Sbírka moderního umění* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1947
27. Radovan Dvořák, *Výstava ze sbírek Okresní galerie výtvarného umění ve Vysokém Mýtě* (kat. výst.), Okresní galerie ve Vysokém Mýtě 1957
28. Tomáš Vlček, *Český plakát 1890 – 1914* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze 1971
29. Nad'a Řeháková – Ruda Vladimír, *České malířství XX. století ze sbírek Oblastní galerie v Liberci* (kat. výst.), Oblastní galerie v Liberci 1974
30. Vladimír Řeřucha, *České výtvarné umění XX. století* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích 1975
31. Prokop Hugo Toman: *Oldřich Koniček. Výběr z díla.* (kat. výst.), Galerie U Řečických v Praze 1976
32. Jiří Hlušička, *Přirůstky českého malířství 20. století v Moravské galerii v Brně za uplynulých deset let* (kat. výst.), Moravská galerie v Brně 1978
33. Jiří Dolejš, *Nezapomenutelná generace. Sociální tendence v českém výtvarném umění v období let 1913 – 1930. Ze sbírek Národní galerie v Praze a Severočeské galerie v Litoměřicích* (kat. výst.), Severočeská galerie v Litoměřicích 1979
34. Ludvík Ševeček, *Čeští malíři ve Francii I* (kat. výst.), Dům umění v Gottwaldově 1982
35. Jiří Hlušička, *České moderní malířství II. Dvacátá léta ze sbírek Moravské galerie v Brně* (kat. výst.), Dům umění města Brna 1983
36. Jiří Hlušička, *České umění 20. století z přirůstků Moravské galerie v Brně z let 1978 – 1985* (kat. výst.), Dům umění města Brna 1985
37. Zuzana Rybičková, *Česká kresba ze sbírek Východočeské galerie* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích 1986
38. Miloslav Vlk, *Kladno a výtvarné umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Kladně 1988
39. Hana Rousová, *Český neoklasicismus dvacátých let, 2. část. Mezi řádem a selankou* (kat. výst.), Galerie hl. m. Prahy v Praze 1989
40. Dagmar Finková, CSc., *Oldřich Koniček. Z italských bojišť* (kat. výst.), Rabasova galerie v Rakovníku 1990
41. Milena B. Lamarová et al., *Český kubismus. Architektura a Design 1910 – 1920* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze 1991

42. Aleš Rezler, *Jaroslav Jareš, Oldřich Koníček, Josef Jan Šedivý* (kat. výst.), Vlašský dvůr, Galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře 1996
43. Aleš Rezler, *Nové přírůstky sbírek z let 1996 – 2001* (kat. výst.), Vlašský dvůr, Galerie Felixe Jeneweina v Kutné Hoře 2002
44. Jan Samec ml., *Česká krajinomalba 1850 – 1950. Reprezentativní výběr děl ze sbírek Kooperativy, pojišťovny, a. s.* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech 2007
45. P. Ingerle – I. Krbcová – T. Petišková, *Pole tvůrčí a válečná, Výtvarné umění ze sbírek Vojenského historického ústavu Praha* (kat. výst.), Místodržitelství palác v Brně 2008
46. M. Zachař et al., *Mistři české krajinomalby* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2011
47. M. Zachař et al., *Metamorphoses* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2013
48. J. Bořecký et al., *Dialogy v obrazech* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2014

10.3 Periodika

1. Článek, Z výstavní činnosti S.V.U. Mánes, *Volné směry* XVI, 1912, č. 1, s. 139.
2. Jaromír Pečírka, Zprávy. Samostatné výstavy členů neb jejich účast na cizích výstavách., *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 31.
3. Článek, Zprávy, *Volné směry* XXIII, 1924 - 1925, č. 1, s. 100.
4. Článek, Zprávy. Výstava S.V.U. Mánes v Záhřebě, *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1, s. 175.
5. Oldřich Koníček, O výstavách „S. V. U. Mánes“ v Jugoslávii, *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 198 – 200.
6. Článek, Zprávy. Výstava S.V.U. Mánes v Budějovicích, *Volné směry* XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 224.
7. Článek, Zprávy. Nová díla v moderní galerii. *Volné směry* XXIV, 1925 – 1926, č. 1, s. 31.
8. Článek, Kronika, *Volné směry* XXIV, 1925 – 1926, č. 1, s. 117.
9. František Janoušek, Smuteční řeč nad hrobem malíře Oldřicha Koníčka, *Volné směry* XXIX, 1932, č. 1, s. 161 – 162.
10. Josef Čapek in *Národní listy* LX, 1920, č. 316, 17. 11., s. 4.
11. Josef Čapek, Pražské výstavy. Výstava obrazů Oldřicha Koníčka, *Lidové noviny* XXX, 1922, č. 548, 2. 11., s. 7.
12. Otakar Štorch-Marien, Výstavy. Oldřich Koníček, *Rozpravy Aventina* I, 1925 – 1926, č. 3, s. 36.

13. Josef Čapek, Novoklasicismus – umění zítřka, *Přítomnost* III, 1926, č. 5, 11. 2., s. 74 – 75.
14. Josef Čapek, Výstava obrazů Oldřicha koníčka v Topičově Saloně v Praze, *Lidové noviny* XXXVIII, 1930, č. 454, 9. 9., s. 9.
15. Otakar Novotný, Budova „Mánes“, *Rozpravy Aventina* VI, 1930 – 1931, č. 1, s. 5-6.
16. B. S. Urban, Z kulturního života. Oldřich Koníček, *Národní listy* LXXII, 1932, č. 198, 19. 7., s. 2.
17. B. S. Urban, Poznámky k malířskému dílu Oldřicha Koníčka (12. X. 1886 – 17. VII. 1932), *Národní listy* LXXII, 1932, č. 203, 24. 7., s. 10.
18. [šifra], Malíř Oldřich koníček zemřel, *Lidové noviny* XL, 1932, č. 361, 19. 7., s. 3.
19. Článek, Výstavy. *Národní listy* LXXII, 1932, č. 279, 9. 10., s. 4.
20. B. S. Urban, Dílo Oldřicha Koníčka, *Národní listy* LXXII, 1932, č. 198, 11. 10., s. 4.
21. J. Vydrová, Kronika pražských výstav v březnu a dubnu, *Volné směry* XXXVII, 1941 – 1942, s. 208-209.
22. Článek, *Volné směry* 1940 – 1941, ročník 36, s. 287.
23. J. Vydrová, Kronika květnových výstav, *Volné směry* XXXVII, 1941 – 1942, s. 238.

10.4 Internetové zdroje

www.abart-full.artarchiv.cz

www.caslin.cz

www.galerie-narodni.cz

www.arcimboldo.cz

11. Seznam obrazové přílohy

11.1 Obrazy

[1] Portrét malíře Oldřicha Koníčka

- 125 -

Zdroj: Josef Richard Marek, *60 olejů a akvarelů Oldřicha Koníčka (1886 -1932) k 5. výročí jeho úmrtí* (kat. výst.), Galerie Hugo Feigl v Praze 1937.

- [2] Oldřich Koniček, Zahrádka v Kutné Hoře, 1910, olej; 60 × 80 cm, kat. č. 3. - 125 -
Zdroj: Prokop Hugo Toman, *Oldřich Koniček. Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie U
Řečických v Praze 1976.
- [3] Oldřich Koniček, Koupání, nedatováno, olej, plátno, 109,5 × 135,9 cm, Moravská
galerie v Brně, kat. č. 406. - 126 -
Zdroj: Vlastní reprodukce
- [4] Oldřich Koniček, Koupání, nedatováno, olej, plátno, 58,5 × 80 cm, kat. č. 408.- 126
-
Zdroj: M. Zachař et al., *Mistři české krajinomalby* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze
2011.
- [5] Oldřich Koniček, Koupání, 1912, olej, plátno, 80 × 90 cm, kat. č. 5. - 127 -
Zdroj: www.arcimboldo.cz
- [6] Oldřich Koniček, Tančírna na předměstí Paříže, 1912, olej, plátno, 62,5 × 48,5 cm,
kat. č. 9. - 127 -
Zdroj: J. Bořecký et al., *Dialogy v obrazech* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2014.
- [7] Oldřich Koniček, Bílé zátiší I, 1913, olej, 65 × 54 cm, kat. č. 10. - 128 -
Zdroj: Prokop Hugo Toman, *Oldřich Koniček. Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie U
Řečických v Praze 1976.
- [8] Oldřich Koniček, Bílé zátiší II, 1914, olej, 92 × 77 cm, kat. č. 17. - 128 -
Zdroj: *Volné směry XXIX*, 1932, č. 1., s. 206.
- [9] Oldřich Koniček, Koupající se, před 1919, kat. č. 66. - 129 -
Zdroj: *Exposition d'Art Tchécoslovaque, S.V.U. Mánes* (kat. výst.), Kunsthalle
Bern 1919.
- [10] Oldřich Koniček, Boka Kotorska (Venuše) 1922, olej, plátno; 112 × 100 cm, kat. č.
207. - 129 -
Zdroj: *Volné směry XX*, 1919 – 1920, č. 1., s. 78.
- [11] Oldřich Koniček, Nervesa na Piavě z cyklu Z italských bojišť, 1919, olej, plátno;
100 × 113,5 cm, Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 96. - 130 -
Zdroj: reprodukce Vojenského historického ústavu v Praze
- [12] Oldřich Koniček, Pohled na Rivu z Kóty 904, 1919, olej, plátno; 100 × 113 cm,
Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 106. - 130 -
Zdroj: reprodukce Vojenského historického ústavu v Praze
- [13] Oldřich Koniček, Brentonico, Pohled na Corona dell Bess, 1919, olej, plátno;
100 × 114 cm, Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 74. - 131 -
Zdroj: reprodukce Vojenského historického ústavu v Praze
- [14] Oldřich Koniček, Nervesa – Rozbité domy, 1919, olej, plátno; 73 × 83 cm,
Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 99. - 131 -
Zdroj: reprodukce Vojenského historického ústavu v Praze
- [15] Oldřich Koniček, Podzim u Troje, 1920, olej, kat. č. 152. - 132 -

Zdroj: *Volné směry* XXI, 1921 – 1922, č. 1., s. 11.

[16] Oldřich Koniček, Rybář na řece, 1920, olej, plátno; 83 × 93,5 cm, Moravská galerie Brno, kat. č. 158. - 132 -

Zdroj: Vlastní reprodukce

[17] Oldřich Koniček, Putim, 1923, olej, plátno, 58,6 × 72 cm, Moravská galerie Brno, kat. č. 226. - 133 -

Zdroj: Vlastní reprodukce

[18] Oldřich Koniček, Putim - detail, 1923 - 133 -

Zdroj: Vlastní reprodukce

[19] Oldřich Koniček, Růžové kombiné, 20. léta 20. století, kat. č. 133. - 134 -

Zdroj: Ludvík Ševeček, *Čeští malíři ve Francii I* (kat. výst.), Dům umění v Gottwaldově 1982.

[20] Oldřich Koniček, pravděpodobný název Vinařka, 1924, olej, plátno, 83 × 66 cm, kat. č. 244. - 134 -

Zdroj: Jaromír Pečírka, *Oldřich Koniček. Soubor z let 1924 – 1925* (kat. výst.), Sín Mánes v Praze 1925.

[21] Oldřich Koniček, Půlakt, 1924, olej, plátno; 80,5 × 64,5 cm kat. č. 241. - 135 -

Zdroj: Hana Rousová, *Český neoklasicismus dvacátých let, 2. část. Mezi řádem a selankou* (kat. výst.), Galerie hl. m. Prahy v Praze 1989.

[22] Oldřich Koniček, Ženský s bílou draperií, 1925 – 1930, olej, lepenka; 101 × 71,5 cm, kat. č. 286. - 136 -

Zdroj: M. Zachař et al., *Metamorphoses* (kat. výst.), Galerie Diamant v Praze 2013.

[23] Oldřich Koniček, Zima v Lomnici nad Popelkou, 1923, kat. č. 231. - 137 -

Zdroj: *Volné směry* XXIV, 1925 – 1926, č. 1, s. 130.

[24] Oldřich Koniček, Most v Písku, 1928, olej, 74 × 100 cm, kat. č. 341. - 137 -

Zdroj: Prokop Hugo Toman, *Oldřich Koniček. Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie U Řečických v Praze 1976.

11.2 Kresby

[25] Oldřich Koniček, Táboření cikánské rodiny, uhel, papír, 49 × 64 cm kat. č. 89. - 138 -

Zdroj: Zuzana Rybičková, *Česká kresba ze sbírek Východočeské galerie* (kat. výst.), Východočeská galerie v Pardubicích 1986

[26] Oldřich Koniček, Podobizna dívky, 1923, uhel, papír, 62,5 × 45 cm, Moravská galerie Brno, kat. č. 60. - 138 -

Zdroj: Vlastní reprodukce

11.3 Plakáty

[27] Oldřich Koníček, Plakát výstavy Umělecké besedy, 1909, kat. č. 1. - 139 -
Zdroj: Tomáš Vlček, *Český plakát 1890 – 1914* (kat. výst.), Uměleckoprůmyslové
muzeum v Praze 1971

[28] Oldřich Koníček, Plakát výstavy S.V.U. Mánes v Curychu, 1924, kat. č. 4. - 139 -
Zdroj: *Volné směry*, XXIII, 1924 – 1925, č. 1., s. 99.

[29] Plakát členské výstavy S.V.U. Mánes, 1914, litografie, 125 × 94 cm, Moravská
galerie Brno, kat. č. 2. - 140 -
Zdroj: Reprodukce Moravské galerie v Brně

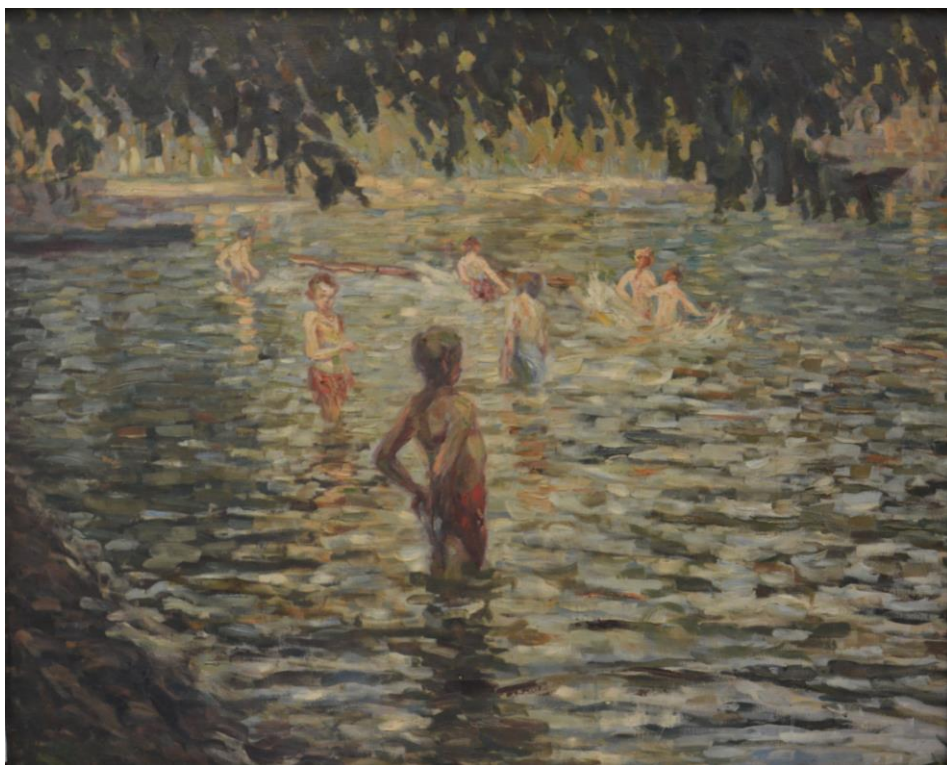
12. Obrazová příloha

[1] Portrét malíře Oldřicha Konička

[2] Oldřich Koniček, Zahrádka v Kutné Hoře, 1910, olej, 60 × 80 cm, kat. č. 3.

[3] Oldřich Koniček, Koupání, nedatováno, olej, plátno, 109,5 × 135,9 cm,
Moravská galerie v Brně, kat. č. 406.

[4] Oldřich Koniček, Koupání, nedatováno, olej, plátno, 58,5 × 80 cm, kat. č. 408.

[5] Oldřich Koníček, Koupání, 1912, olej, plátno, 80 × 90 cm, kat. č. 5.

[6] Oldřich Koníček, Tančírna na předměstí Paříže, 1912, olej, plátno,
62,5 × 48,5 cm, kat. č. 9.

[7] Oldřich Koníček, *Bílé zátiší I*, 1913, olej, 65 × 54 cm, kat. č. 10.

[8] Oldřich Koníček, *Bílé zátiší II*, 1914, olej, 92 × 77 cm, kat. č. 17.

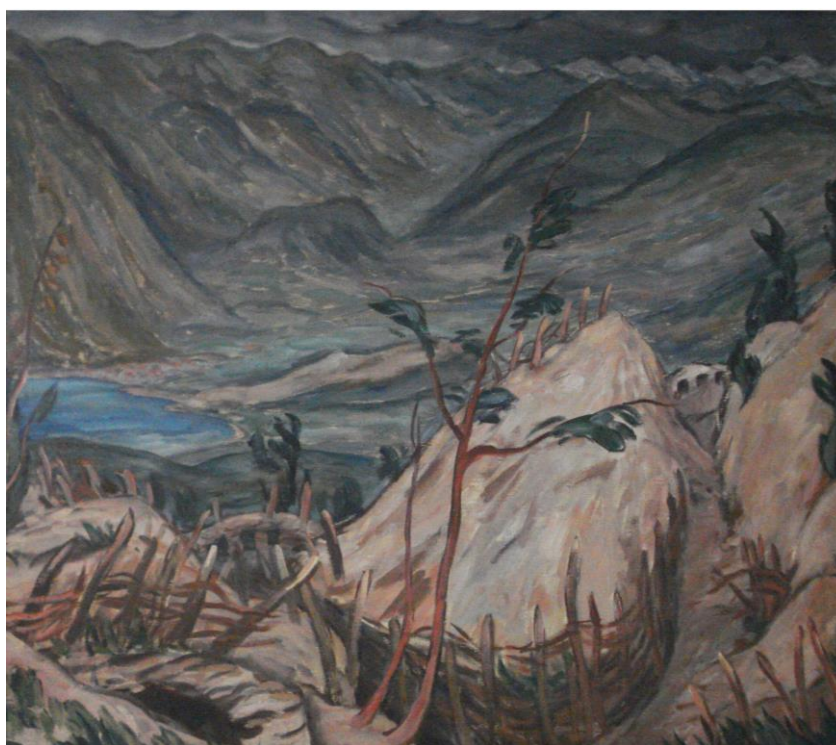
[9] Oldřich Koníček, Koupající se, před 1919, kat. č. 66.

[10] Oldřich Koníček, Boka Kotorska (Venuše) 1922, olej,
plátno, 112 × 100 cm, kat. č. 207.

[11] Oldřich Koníček, Nervesa na Piavě z cyklu Z italských bojišť, 1919, olej, plátno, 100 × 113,5 cm, Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 96.

[12] Oldřich Koníček, Pohled na Rivu z Kóty 904, 1919, olej, plátno, 100 × 113 cm, Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 106.

[13] Oldřich Koníček, Brentonico, Pohled na Corona dell Bess, 1919, olej, plátno, 100 × 114 cm, Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 74.

[14] Oldřich Koníček, Nervesa – Rozbité domy, 1919, olej, plátno, 73 × 83 cm, Vojenský historický ústav Praha, kat. č. 99.

[15] Oldřich Koníček, Podzim u Troje, 1920, olej, kat. č. 152.

[16] Oldřich Koníček, Rybář na řece, 1920, olej, plátno, 83 × 93,5 cm, Moravská galerie Brno, kat. č. 158.

**[17] Oldřich Koníček, Putim, 1923, olej, plátno, 58,6 × 72 cm,
Moravská galerie Brno, kat. č. 226.**

[18] Oldřich Koníček, Putim - detail, 1923

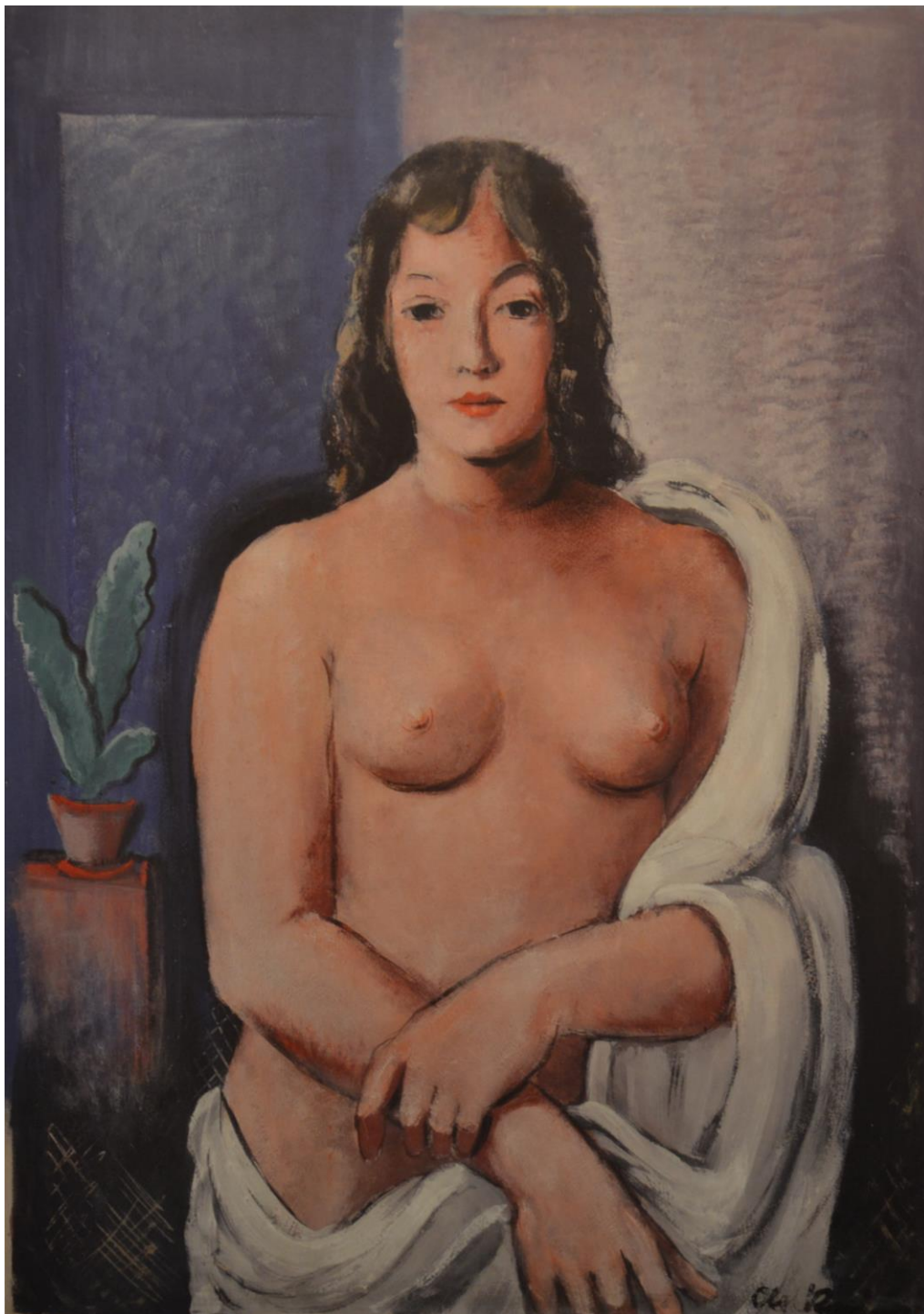
[19] Oldřich Koniček, Růžové kombiné, 20. léta
20. století, kat. č. 133.

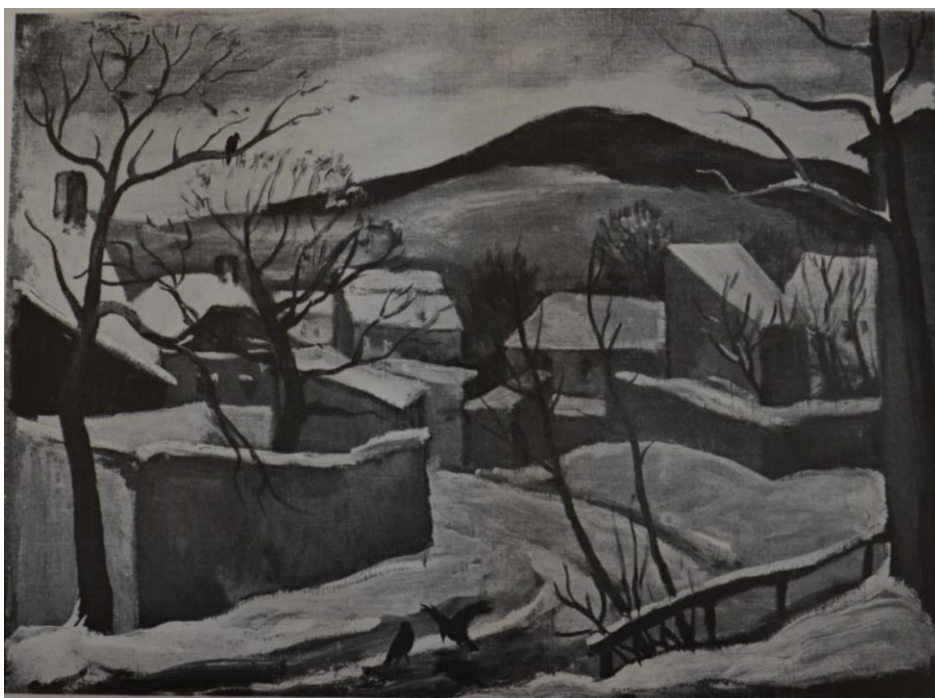
[20] Oldřich Koniček, pravděpodobný název
Vinařka, 1924, olej, plátno, 83 × 66 cm, kat. č. 244.

[21] Oldřich Koníček, Půlakt, 1924, olej, plátno, 80,5 × 64,5 cm kat. č. 241.

[22] Oldřich Koniček, Ženský s bílou draperií, 1925 – 1930, olej, lepenka
101 × 71,5 cm, kat. č. 286.

[23] Oldřich Koníček, *Zima v Lomnici nad Popelkou*, 1923, kat. č. 231.

[24] Oldřich Koníček, *Most v Písku*, 1928, olej, 74 × 100 cm, kat. č. 341.

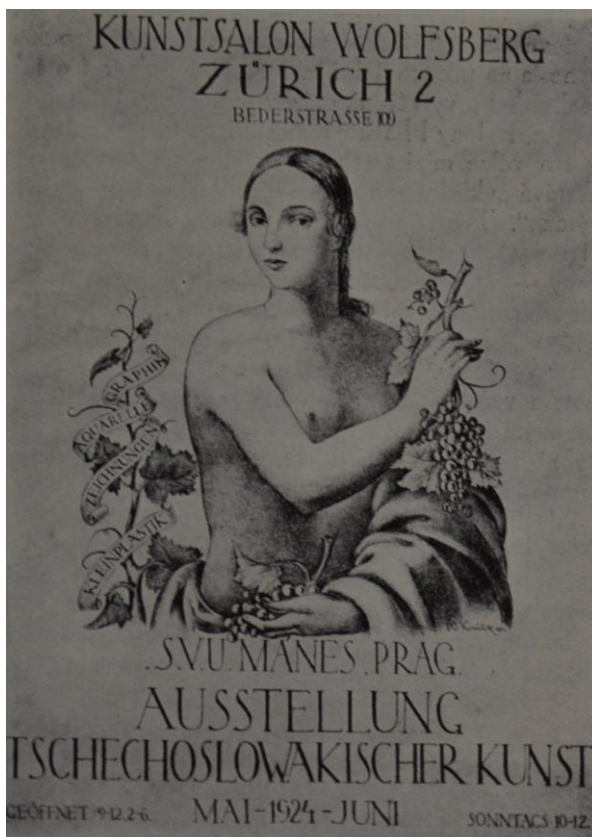
[25] Oldřich Koníček, Táboření cikánské rodiny, uhel, papír,
49 × 64 cm kat. č. 89.

[26] Oldřich Koníček, Podobizna dívky, 1923 , uhel,
papír, 62,5 × 45 cm, Moravská galerie Brno, kat. č. 60.

[27] Oldřich Koníček, Plakát výstavy Umělecké besedy, 1909, kat. č. 1.

[28] Oldřich Koníček, Plakát výstavy S.V.U. Mánes v Curychu, 1924, kat. č. 4.

[29] Plakát členkové výstavy S.V.U. Mánes, 1914, litografie, 125 × 94 cm, Moravská galerie Brno, kat. č. 2.

13. Summary

This bachelor's thesis is about painter Oldřich Koniček, born on 12th October 1886. We don't know much information about his childhood. In 1907 he graduated from Grammar school in Kladno. In the same year he began studying at Academy of Fine Arts in Prague. First, he studied in Vlaho Bukovac class, between 1907 – 1910. In 1910 he became a member of Guild of Fine Arts „*Mánes*“. Second, he was taught by Professor Rudolf Ottenfeld. He finished the studies in 1912. In the same year he went to France to study. He was influenced by Impressionism. After his return from France he began to paint in Post – Impressionism tendencies. During the First World War he functioned as an officer on Italian battlefields. Here his art work was suspended. In 1919, a year after end of war, he painted his biggest painting cycle, named „*From the Italian battlefields*“.

He continued in his work. In 1922, he became interested in painting the nudes. The main themes are women with olive skin and dark hair. His work is a reflection of concentration and diligence. He still worked on his paintings of landscape. In 1926 were these works the trappings of exhibitions. Years 1927 – 1932 are considered the pinnacle of his creation. He died on 17th July 1932 due to a stroke.

14.Anotace

Jméno a příjmení:	Gabriela Poláková
Katedra:	Katedra dějin umění
Vedoucí práce:	prof. PhDr. Ladislav Daniel, Ph. D.
Rok obhajoby:	2016

Název práce:	Dílo malíře Oldřicha Koníčka (1886 – 1932)
Název v angličtině:	The work of painter Oldřich Koníček (1886 – 1932)
Anotace práce:	Bakalářská práce pojednává o životě a díle malíře Oldřicha Koníčka (12. října 1886, Kutná Hora – 17. července 1932, Žehuň u Poděbrad). Hlavní část představuje malířovu výtvarnou tvorbu, především malbu. Součástí je i katalog vybraných Koníčkových děl a východiskem životopis umělce, který patří k neprávem opomíjeným osobnostem českého výtvarného umění.
Klíčová slova:	Oldřich Koníček, malíř, impresionismus, neoklasicismus, Kutná Hora, Praha
Anotace v angličtině:	The Bachelor's thesis reports about life and work of painter Oldřich Koníček (12. 10. 1886, Kutná Hora – 17. 7. 1932, Žehuň u Poděbrad). The main part describes the painter's oeuvre, especially paintings. It includes a catalog of selected works of Koníček and outlines of the life of the artist, who belongs unjustly neglected personalities of the Czech art.
Klíčová slova v angličtině:	Oldřich Koníček, painter, impressionism, neoclassicism, Kutná Hora, Prague
Přílohy vázané v práci:	1CD ROM s obrazovou přílohou
Rozsah práce:	142 stran
Jazyk práce:	čeština